

நான் கண்ட

நாழ்த்து நூலக சூளுமைகள்

| என்.செல்வராஜா

குமரன் புத்தக இல்வம்

**நான் கண்ட
ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்**

நான் கண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்

என்.செல்வராஜா
நூலியலாளர், லண்டன்

வெளியீடு
அயோத்தி நூலக சேவைகள், பிரித்தானியக் கிளை
குமரன் புத்தக இல்லம்: கொழும்பு-சென்னை

நான் கண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்

எழுதியது என்.செல்வராஜா ©

முதற்பதிப்பு : 2022

வெளியீடு:

ஆயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியம்

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பே. 0112 364550, மி. அஞ்சல்: books@kumarangroup.net

3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காவனி, வடபழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Naan Kanda Ealaththu Noolaka Aalumaikal
(Life and times of Sri Lankan Tamil Librarians)

By N.Selvarajah ©

First Edition : 2022

Published by

Ayothy Library Services, United Kingdom

Kumaran Book House

39, 36th Lane, Colombo - 6, Tel. - 0112 364550, E.mail : books@kumarangroup.net

3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

39, 36th Lane, Colombo - 6

வெளியீட்டு எண்: # 993

ISBN : 978-624-6164-29-4

அணிந்துரை

அனுபவம் என்பது அறிவு:
என்.செல்வராஜாவின் நூலகவியல் அனுபவம்
ஒரு அறிவுக்களஞ்சியம்

- த.ஜெயபாலன் -

ஆசிரியர் - தேசம்நெற், லண்டன்

பிரித்தானியாவில் அண்மைய ஒரு சில ஆண்டுகளில் பிரபலமாக மாறிய முக்கியஸ்தர், மன்செஸ்டர் யுனைட்டட் உதைபந்தாட்ட வீரர் மார்கஸ் ரஸ்போர்ட். இவர் பிரபல்யமானதற்கு அவருடைய உதைபந்தாட்ட திறமைகள் காரணம் இல்லை. அதற்குப் பிரதான காரணம் அவருடைய சமூக அக்கறை. முன்னாள் பிரித்தானிய பிரதமர் பொறிஸ் ஜோன்சன் ஆட்சியில் இருந்தவேளை, பாட சாலைகளில் பிள்ளைகளுக்கு இலவச மதிய உணவுத் திட்டத்துக்கு வெறும் 4.2 பில்லியனை வழங்க மறுத்த போது மார்க்கஸ் ரஸ்போர்ட் அதற்கு எதிரான பிரச்சாரத்தின் மையப்புள்ளியானார். அரசின் நிலைப்பாட்டுக்கு எதிராக கையெழுத்துப் போராட்டத்தை நடத்தினார். தானே முன்வந்து மக்களின் ஒத்துழைப்பு போடும் Fair Share என்ற பொது அமைப்போடும் இணைந்து உணவு விநியோகிக்க ஆரம்பித்தார். பிரதமர் பொறிஸ் ஜோன்சனின் அரசாங்கம் மற்றுமொரு U-TURN (U திருப்பம்) ஒன்றை எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

இதற்கும் உதைபந்தை கையால் கூடத் தொட்டிராத நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜாவுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது நியாயமான கேள்விதான். இவர்கள் இருவரையும் ஒரு மையப் புள்ளியில் இணைப்பது சமூக அக்கறையும் அதற்காக அவர்கள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வருகின்ற அர்ப்பணிப்புமேயாகும்.

நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா மேற்கொண்டு வரும் பணிகள் ஒரு அரசு செய்யக்கூடிய பணிகள். துரதிஸ்டவசமாக இவற்றை புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அரசியல் வாதிகளே எம் சமூகத்தின் மத்தியில் இல்லாத நிலையில் அரசு கட்டமைப்புகள் இதனை மேற்கொள்வதற்கான சாத்தியம் அண்மைய எதிர்காலத்தில் இல்லை.

அவரை ஒரு நடமாடும் நூலகம் என்றோ நடமாடும் ஆவணக் காப்பகம் என்றோ அழைப்பது எவ்வகையிலும் மிகையாகாது.

கல்வி விதி அல்லது கொள்கையை உருவாக்கிய முன்னிலைக் கல்விக் கொள்கையாளர்களில் ஒருவரான விகொட்ஸ்கி (1896-1934), ஒருவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையேயான பிரிக்க முடியாத பிணைப்பை ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்துள்ளார். அதன்படி ஒருவருடைய அறிவு விருத்திக்கு சமூகத்தின் பங்களிப்பு அளப்பெரியது என விகொட்ஸ்கி மிகச் சரியாக நம்பினார். ஒருவர் அறிவைக் கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பிக்கும் முன்னமே சமூகக்கற்றல் ஆரம்பித்துவிடுகின்றது. ஒரு சமூகத்தினுடைய கலாச்சாரம் அச்சமூகத்தின் உறுப்பினர்களிடையே உள்ள தொடர்பாடல் என்பன ஒருவருடைய அறிவு விருத்தியில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

விகொட்ஸ்கி பிறந்த அதே காலகட்டத்தில் பிறந்த ஜீன் பிஜெற், விகொட்ஸ்கியைக் காட்டிலும் இரட்டிப்பு வயதுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர். ஒருவருடைய அறிவு விருத்தியில் சமூகக் காரணிகளை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது என்பதை வலியுறுத்தி இருந்தார். ஒருவர் தன்னுடைய அறிவை ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்திற்கு விருத்தி செய்துகொள்ள முடியும் என்றும் அதற்கு மேல் அவர் தன்னுடைய அறிவை விருத்தி செய்வதற்கு அவரிலும் அறிவு விருத்தியுடைய ஒருவரின் ஒத்துழைப்பு தேவைப்படும் என்கின்றார். ஆனால் இன்று நாம் அறிவு என்பதை வெறும் பாடப் புத்தகங்களுக்குள்ளும் துரித மீட்டல்களுக்குள்ளும் குறுக்கி, பொருளாதார வளர்ச்சியை குறிக்கும் சுட்டெண்களை அடைவதுதான் அறிவு விருத்தி என்றும் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளும் சான்றிதழ்களும் தான் அறிவு விருத்தியை அளக்கும் அளவுகோல்கள் என்றும் மேற்குலக பாணியில் கற்பிதம் செய்து வைத்துள்ளோம். அதனையே நாங்களும் அறிவு என்றும் நல்ல பெறுபேறு பெற்றவன் என்றும் கெட்டிக்காரன் கெட்டிக்காரி என்றெல்லாம் வரையறுத்துக் கொண்டோம். இதனை இன்னும் குறுக்கி வங்கிக் கணக்கின் தொகையை வைத்து தங்களை தாங்களே அத்தீத கெட்டிக்காரர் என்று கூறிக்கொள்ளும் ஒரு பிரிவும் இப்போது எமது சமூகத்தில் உருவாகி உள்ளது. இந்தக் கெட்டிக்காரர்கள் கெட்டிக்காரிகள் எல்லாம் வாழத் தெரியாமல் தற்கொலை செய்வதையும் மன உளைச்சல் களோடு குடித்து குடித்தனத்தை இழந்து நிற்பதையும் கண்டும் கடந்தும் செல்கின்றோம். இந்த அறிவுக் குறைவிருத்தியின் வெளிப்பாடுகளை

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் இந்திய ஒன்றியம், சுவாமி விவேகானந்தரின் 150ஆவது பிறந்தநாள் விழாவையொட்டி, நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களை கௌரவிக்கும் வகையில் 29.01.2013 அன்று சென்னை பாரதீய வித்யா பவனில் புகழ்பூத்த நூலகவியலாளரான பேராசிரியர் பெருமாள் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்த வேளை.

தனிமனித வாழ்க்கை முதல் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைவரை எல்லாவற்றிலும் காணலாம்.

இந்தப் பின்னணியில் இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தின் மத்தியில் உண்மையான அறிவுத்தேடலின் அவசியத்தை தூண்டியதில் நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவின் பங்கையே இங்கு மதிப்பீடு செய்ய முனைந்தேன். அறிவு என்பது ஒரு அனுபவம். ஒரு அனுபவத்தில் இருந்து அல்லது அனுபவத்தினூடாகக் கற்றுக்கொண்டு எங்களில் சமூகத்தில் ஒரு பயன்தரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே அறிவின் நோக்கமாக இருக்க முடியும். விகொட்ஸ்கி குறிப்பிட்டது போல் சமூகத்தில் இருந்து சமூகத்தில் உள்ளவர்களின் அனுபவங்களில் இருந்து கற்றுக்கொண்டு அந்த அனுபவத்தை அந்த அறிவை மேலும் வளப்படுத்தி செழுமைப்படுத்தி மீள் சமூகத்திற்கு கையளிப்பதே ஒரு பூரணத்துவமான வாழ்க்கையாக அமையும்.

அந்த வகையில் நூலகவியலாளர் என் செல்வராஜா விகொட்ஸ்கியின் கல்விக்கோட்பாடுகளின் ஒரு பிரதிபலிப்பே. அவர் நூலகவியலையும்

சமூக சேவைகளையும் தன்னார்வத்துடன் சமூகத்திடம் இருந்தே வளர்த்துக்கொண்டவர். இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே, நீர்கொழும்பில் அவர் இளமைப் பிராயத்திலேயே வாசிப்பை நேசிக்கும் கலாச்சாரத்தை தன் வீட்டிலேயே ஆரம்பித்துக்கொண்டவர். நடைமுறையில் உள்ள கல்விக் கட்டமைப்பு களுடாக அல்லாமல் தன்னார்வமாக கற்றுத் தன்னை வளர்த்துக்கொண்டவர். இந்த சமூக அசைவியக்கத்தில் இருந்து கற்று அதனை செழுமைப்படுத்தி தான்சார்ந்த சமூகத்திற்கே அதனை மீளக்கையளிக்கின்றார்.

தேசம் சஞ்சிகையில் திரு.என்.செல்வராஜாவைச் சுட்டும்போது “நூலகர்” என்று குறிப்பிடாமல்; “நூலகவியலாளர்” என்ற பதத்தையே நான் பயன்படுத்தினேன். அதுவே காலக்கிரமத்தில் அவரது பெயராயிற்று. பிரித்தானியாவில் அவர் நூலகங்கள் எவற்றிலும் தொழில்பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் பிரித்தானியாவின் மதிப்பிற்குரிய நூலகச் சங்கமொன்று (Informed-IPRA Award) அவருக்கு சிறப்பு விருதொன்றினை 2017ஆம் ஆண்டில் வழங்கியிருந்தது. அந்த அமைப்பு நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவை விருதாளராகத் தேர்வு செய்ததற்கு குறிப்பிட்ட காரணங்கள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன.

‘Without dedicated nominees like Mr. N.Selvarajah the preservation and effective curation of ‘marginal’ collections would be impossible. Addressing issues of deprivation and the need to ensure cultural identity isn’t eroded or lost is what makes his nomination stand out. He is a role model for young professionals and highlights the importance of being truly collegial.’

‘We felt that of all the nominations, Mr. N.Selvarajah’s activities had a greater and wider impact on communities. Not only within the immediate area in which they operate, but also overseas by providing materials for deprived groups in Sri Lanka.’

ஒருவகையில் இன்று தமிழ் சமூகத்தில் நூலகர்களுக்கும், நூலகவியலாளர்களுக்கும் வழங்கப்படும் கௌரவத்திற்கு என். செல்வராஜா ஒரு காரணம் என்றால் அது மிகையல்ல.

ஐரோப்பிய தமிழர் ஆவண மற்றும் ஆய்வு மையம் European Tamil Documentation & Research Centre – ETDRC என்ற எண்ணக்கரு வொன்றை அடையாளம் கண்ட என்.செல்வராஜா, என் போன்ற இன்னும் சிலரையும் இணைத்து அதற்கு செயல்வடிவமும் வழங்கி உள்ளார். அதன் அறங்காவலர்களில் ஒருவராக அது உருவாக்கப்பட்டது முதல் இருப்பதில்

பெருமைகொள்கிறேன். எமது செயற்பாடுகள் மிக மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் காத்திரமான பணிகளை என். செல்வராஜா அதனுடாக மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

ஒரு தனிமனிதனின் முயற்சி ஒரு சமூகத்தில் எவ்வளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கு இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தில் என்.செல்வராஜா நிச்சயமானதொரு முன்னுதாரணம். இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அவருடைய சேவைகளைப் பட்டியலிடுவதல்ல. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. ஏனெனில் அவருடைய சேவைகள் பரவலாக அறியப்பட்ட ஒன்று. என்.செல்வராஜா என தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ இணையத் தளத்தில் தேடினால் அவரைப்பற்றி ஒரு தொகையான ஆவணங்களைப் பார்க்க முடியும். இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அவருடைய இந்த நூலகவியல் அனுபவத்தை அறிவை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு கைமாற்றுவது. அதற்கு தமிழ் கல்விச் சமூகம் அதனை உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் அனுபவம் என்பது அறிவு. நியூட்டனுக்கும் இவ்வுலகிற்குமான அனுபவமே நியூட்டனின் விதிகள். அதனை கல்விச் சமூகம் அங்கிகரித்ததன் மூலம் இன்றும் அந்த அனுபவங்களைக் கற்று அதனை மேலும் செழுமைப்படுத்தி அடுத்த தலைமுறைக்கு அதனை விட்டுச் செல்கின்றோம். நியூட்டனின் விதிகள் இன்று குவான்டம் கோட்பாடு வரை வளர்ந்தது இவ்வாறே. அதேபோல் என்.செல்வராஜாவின் நூலகவியல்துறைசார் அனுபவங்களும் அத்துறை சார்ந்த அறிவு. அதனை தமிழ் சமூகத்தின் கல்வி மையமாக இருக்கின்ற வடக்கு கிழக்கின் பல்கலைக்கழகங்கள் அங்கீகரிப்பது அப்பல்கலைக் கழகங்களுக்கே பெருமையளிக்கும்.

தற்போது ஐரோப்பாவின் முதன்மையான 10 பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்றும் பிரித்தானியாவின் நன்மதிப்பு பெற்ற ரஸல்ஸ் குறூப் பல்கலைக் கழகமுமான யூனிவர்சிற்றி ஒப் மன்செஸ்டர், மார்க்கஸ் ரஸ்போர்ட்டுக்கு கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தை இம்மாத முற்பகுதியில் வழங்கிக் கௌரவித்தது. மார்க்கஸ் ரஸ்போர்ட்டுக்கு கலாநிதிப் பட்டம் அளிப்பதன் மூலம் யூனிவர்சிற்றி ஒப் மன்செஸ்டருக்கும் பெருமை ஏனெனில் மன்செஸ்டர் யுனைட்டிட் விளையாடும் மார்க்கஸ் ரஸ்போர்ட்டு மன்செஸ்டரிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவர். அச்சமூகத்தினதும் ஏனையவர்களினதும் மேம்பாட்டிற்காக போராடுகின்றார். அதனால் அப்பல்கலைக் கழகம் இந்த கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கியுள்ளது.

அந்த வகையில் நூலகவியலாளர் என் செல்வராஜாவுக்கு கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்குவதனூடாக அவருடைய நூலகவியல் அனுபவங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு உத்தியோகபூர்வமாக கையளிக்க அதுவொரு வாய்ப்பாக அமையும்.

என்.செல்வராஜா சான்றிதழுக்காக எதனையும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அவர் எந்தவொரு பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சான்றிதழையும் உடையவரும் அல்ல. ஆனால் கல்விச் சான்றிதழ் கொண்டவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியானவர். இவ்வாறு சமூகம்சார்ந்து செயற்பட்ட அறிவியலாளர்களை அச்சமூகத்தின் கல்விச் சமூகம் அங்கீகரித்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவர்களை முன்னுதாரணமாக முன்நிறுத்துவது முன்னுதாரணங்களே அரிதாகி வருகின்ற இந்தக் காலத்தின் அவசியமாக உள்ளது.

என்னுரை

- என்.செல்வராஜா -

நூலியலாளர்-லண்டன்

(noolthettam.ns@gmail.com)

எழுத்து-பதிப்பு-வாசிப்பு என்ற மகுட வாசகத்துடன் “எங்கட புத்தகங்கள்” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையினை ஒக்டோபர் 2020இல் திரு. குலசிங்கம் வசீகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு தொடங்கியிருந்தோம். அச்சஞ்சிகையில் “எங்கட நூலகங்கள்” என்ற ஒரு பகுதியையும் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தோம். அதில் ஈழத்தின் கிராம, பொது நூலகங்கள் பற்றிய அனுபவக் கட்டுரைகளை இடம்பெறச் செய்திருந்தோம். அதற்கென கிடைக்கப் பெற்ற பல கட்டுரைகளில் தமது கிராமத்தில் எழுச்சி பெற்றிருந்த பொது நூலகத்தையோ பாடசாலை நூலகத்தையோ விபரிக்கும்வேளை, முன்னாள் நூலக வாசகர்களான கட்டுரையாளர்கள், அந்த நூலகத்தில் பணியாற்றிய நூலகர்களையும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சிலாகித்து அன்புடன் நினைவுகூர்ந்திருந்தார்கள். நூலகத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த எனக்கு தனிப்பட்டவகையில் அக்கட்டுரைகள் புளங்காகித்தத்தையே ஏற்படுத்தியிருந்தன.

வேராக மறைந்திருந்து பல விருட்சங்களை சமூகத்தில் உருவாக்கி விட்டு, அமைதியாக-அடையாளமற்றிருக்கும் அந்த நூலக சேவையாளர்களை, சமூகம் இன்றும் முறையாக கௌரவிக்கத் தவறியுள்ளதையே எனது வாழ்நாளில் அவதானித்து வருகின்றேன். பல்கலைக்கழகங்களில் நூலகருக்கு பேராசிரியர் அந்தஸ்தினை வழங்கி, பட்டமளிப்பு விழா ஊர்வலத்தில் நூலகரை முன்னணியில் வைப்பதால் மாத்திரம் பொது நூலகர்கள் பற்றிய மரியாதை சமூகத்தில் உயர்ந்துவிடுவதில்லை.

கல்வித்துறையில் பாடசாலை அதிபரும் அவரது ஆசிரியர் குழாமும் நூலகத்தை மதித்து, தகுதிவாய்ந்த நூலகரை பதவியில் அமர்த்தி, தமது மாணவர்களை அதனைப் பயன்படுத்த ஊக்குவித்து, சமூகத்தில் அறிவுள்ளவராக மேலெழ வைப்பதின் மூலம் சமூகத்தில் நன்மாணாக்கர்கள் மாத்திரமல்ல நல்ல நூலகர்களும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

உள்ளூராட்சி, பிரதேச சபை முதல் மாநகர சபை வரையில் தமது நூலகங்களை நிர்வகிக்கும், அதன் அன்றாட நடவடிக்கைகளை எவ்வித இடையூறுமின்றி மேற்கொண்டு மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையாற்றும் நூலகர்களை கௌரவமாக மதிக்க வேண்டும். அவர்களை பொது வெளியில் கௌரவித்து ஊக்குவிக்கும் பெருமனது கொள்ளவேண்டும். இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசங்களில் இன்றும் பல பொது நூலகர்கள் தமது பிரதேச சபை அதிகாரிகளின் முன் அமர்ந்திருந்து உரையாடக்கூட முடியாதவர்களாக ஒரு அடிமை நிலையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் நேரில் கண்டு மனம் வாடிய நாட்கள் பலவுண்டு. இந்நிலைமை முற்றாக மாறவேண்டும்.

இன்றைய பொது நூலகர்கள் பல்வேறு மன உளைச்சல்களுக்கும் வேலைப் பளுவுக்கும் மத்தியிலேயே சமூகத்திற்குச் சேவையாற்றுகின்றார்கள். வெளிப்பார்வைக்கு அவர்களின் செயற்பாடுகள் பெரிதும் தெரிவதில்லை. நூலகத்திலுள்ள புத்தகங்களை வாசித்துக்கொண்டு பொழுது போக்குபவர்களாகவே அவர்களைப் பற்றிய பிம்பம் ஒன்று சமூகத்தில் காலாகாலமாக வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

சமூகத்தில் இளம் தலைமுறையினரை சிறந்த அறிவுஜீவிகளாக்குவதற்கு சிறுவர் பாடசாலை ஆசிரியர்களும், இடைநிலைப் பாடசாலை ஆசிரியர்களும், பாடசாலை மற்றும் பொது நூலகர்களுமே உறுதியான அடித்தளத்தை இடுகின்றார்கள். இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து.

இந்நிலையில் எம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த, இப்போதும் வாழ்கின்ற மதிப்பிற்குரிய சில நூலகர்களின் வாழ்வும் பணிகளும் பற்றிய தகவல்களை இன்றைய நூலகர்களும், நூலகத்துறை மாணவர்களும் அறிந்துகொள்வதால் அவர்கள் தமது நூலகத்துறை சார் வாழ்வையும் நம்பிக்கையுடன் முன்னெடுத்துச் செல்லமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அறிந்த, என் நூலக வாழ்வுடன் தொடர்புபட்டிருந்த 13 நூலகர்களின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய தகவல்களை முடிந்தவரை தேடித் தொகுத்து, அவர்களுடனான எனது உறவையும் மீள்நினைவேற்றி, தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக இத்தொகுப்பில் வழங்கியுள்ளேன். இவை அவ்வப்போது பொது வெளியில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை. அரங்கம் (லண்டன்), தாய்லீடு (கனடா), தேசம் (லண்டன்) மற்றும் சில புகலிட இதழ்களில் இவை அவ்வப்போது என் நினைவுப் பதிக்கைகளாகப் பிரசுரமாகியிருந்தாலும், இந்நூலுக்காக அவை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தப்பட்டு, இயலுமானவரை இற்றைப்படுத்தப்பட்டு நூலுருவாக்கம் பெற்றுள்ளன.

இக்கட்டுரைகள் இலைமறை காய்களாக எம்மிடையே வாழ்ந்திருந்த, வாழ்கின்ற மேலும் பல நூலகர்கள் பற்றிய மலரும் நினைவுகளை வெளிக்கொண்டுவரக் கூடும். எதிர்காலத்தில் இத்தகைய பதிவுகள் சமூக வலைத் தளங்களிலும், ஊடகங்களிலும், தேசிய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவரக்கூடும். அத்தகைய ஒரு விழிப்புணர்வினை மக்களிடையே எழுப்பி அதன் மூலம் நூலகர்களையும் சற்றே விழித்தெழுச் செய்து தத்தமது சமூகப் பொறுப்பை உணரச் செய்வதுடன், தமது ஆற்றலை, தமது திறமையை, சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்த அவர்களைத் தூண்டுவதும் இன்றைய சமூகத்தேவையாக உள்ளது.

இக்கட்டுரைகளை எழுதுவதற்குத் தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எனக்குப் பலரும் உதவியுள்ளனர். குறிப்பாக என் இனிய நண்பரும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் முன்னாள் நூலகருமான திரு. வீ.எஸ்.தனபாலசிங்கம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட உதவி நூலகர் கலாநிதி கல்பனா சந்திரசேகர், அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்களின் மகள் திருமதி காயத்திரி, சுன்னாகம் நூலகத்தின் முன்னாள் நூலகர் பிரம்மபூர் கணேசுலாயர் செளந்தராஜன், அமரர் சி.முருகவேள் அவர்களின் புதல்வர் செல்வவிநாயகம், தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகர் திரு. ரிபாஉத்தீன் ஆகியோருக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி.

“அனுபவம் என்பது அறிவு” என்ற தலைப்பில் நூலாசிரியரை சிறந்தமுறையில் அறிமுகம் செய்திருந்த திரு. “தேசம் நெற்” தம்பிராஜா ஜெயபாலன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

இந்நூலில் எனது கட்டுரைகளுடன் பின்னிணைப்பாக, நண்பர் திரு வேதநாயகம் தபேந்திரன் அவர்கள் எழுதி “அரங்கம்” மின்னிதழில் 17.03.2021 அன்று வெளியாகியிருந்த “எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய நூலகர் பொன்னையா இராசரத்தினம்” என்ற கட்டுரையை தேவை கருதி இணைத்திருக்கின்றேன். நூலகர் பொ. இராசரத்தினம் அவர்களை நான் முன்னர் அறிந்திருந்ததாக நினைவில்லை. அக்கட்டுரையை நான் அரங்கத்தில் வாசித்த பின்னர், ஒரு பாடசாலை நூலகரை இவ்வளவு காலம் கடந்த பின்னரும் எவ்வளவு தத்ரூபமாக ஒரு முன்னாள் மாணவனால் நினைவு கூரமுடிந்துள்ளது என்பதை உணர்ந்தபோது, நூலகர்களின் சமூகப்பணி எத்துணை முக்கியமானது என்பதற்கு இக்கட்டுரை நல்லதொரு ஆதாரம் எனத் தோன்றியது. எனவே ஈழத்து நூலகர்கள் பற்றிய எனது நூலில் இக்கட்டுரையையும் இணைத்துக்

கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் எனத் தீர்மானித்தேன். இக்கட்டுரையை பிரசுரிக்க அனுமதியளித்த கட்டுரை ஆசிரியர் நண்பர் தபேந்திரனுக்கும், அரங்கம்-சீவகன் பூபாலரத்தினம் அவர்களுக்கும் நன்றி.

இந்நூல் ஈழத்து நூலகர்கள் பற்றியது என்பதால் என்னுடன் தொடர்பில் இருந்துவரும் தமிழகத்து நூலக ஜாம்பவான்கள் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரைகளை இத்தொகுப்பில் சேர்க்க விரும்பவில்லை. காலம் கனியும் வேளை மீண்டும் எமது நூலகர்கள் பற்றிய மனப்பதிவுகளை ஆவணப்படுத்தித் தர முயல்வேன்.

இந்நூலை வாசித்தபின் உங்கள் கருத்துக்களை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் சந்தித்த, உங்கள் தேடலுக்கு வழிகாட்டியாகவிருந்த நூலகர்கள் பற்றிய மனப்பதிவுகளை மனம் திறந்து எழுத்தில் வடிக்க முன்வந்தால் அதன் பிரதியொன்றினை எனக்கும் அனுப்பி உதவவும். அடுத்து வெளிவரவிருக்கும் இரண்டாம் பாகத்திற்கு உதவியாகவிருக்கும். நன்றி.

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	v
என்னுரை	xi
1. தமிழறிஞர் மர்ஹூம் எஸ்.எம்.கமால்தீன் வாழ்வும் பணிகளும்	1
2. அமரர் செல்லத்துரை ரூபசிங்கம்	6
3. கலாநிதி. வே. இ. பாக்கியநாதன்: ஈழத்து நூலகவியல்துறையில் எங்கள் குருநாதர்	12
4. ரெஜினால்ட் செபரட்ணம் தம்பையா யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் நூலகர்	17
5. ஏழாலை மண் தந்த நூலகர் அமரர் சிற்றம்பலம் முருகவேள்	23
6. திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம்	29
7. யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகர் பூனிகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம்	36
8. M.B.M. பைரூஸ்: ஈழத்து நூலகவியலில் ஒரு மும்மொழிச் சாதனையாளர்	45
9. சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா	48
10. யாழ். மத்திய கல்லூரி நூலகர் 'மாணிக்ஸ்' என்கின்ற கா.மாணிக்கவாசகர்	56
11. அரியாலையூர் தந்த நூலகர் சபாரத்தினம் தனபாலசிங்கம்	64
12. அனலைதீவு திரு.கணேசஐயர் செளந்தரராஜன்	78

பின்னிணைப்பு- 01

எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய
நூலகர் பொன்னையா இராசரத்தினம் 88

பின்னிணைப்பு- 02

நூலியல்-நூலகவியல் துறைகளில்
அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பின் பணி 92

பின்னிணைப்பு- 03

நூலியலாளர் என்.செல்வராஜா:
வாழ்க்கைக் குறிப்பு 100

தமிழறிஞர் மர்ஹும் எஸ்.எம்.கமால்தீன் வாழ்வும் பணிகளும்

கடந்த 2008 ஓகஸ்ட் 15இல் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்த தமிழ் அறிஞர், நூலகவியலாளர் எஸ். எம். கமால்தீன், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும், நூலக உலகிலும் கல்வித் துறையிலும் அதிகம் பேசப்பட்டவர். எனது நூலகத்துறை வாழ்வில் நல்லாசானாக அறிமுகமாகி அவரது மறைவு வரை எனது துறைசார் வளர்ச்சியில் அக்கறைகொண்ட அந்தப் பெருமகனார் பற்றிய

மனப்பதிவுகளை பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.

சிலாபம் புனித மரியாள் கல்லூரியில் தன் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கிய எஸ்.எம். கமால்தீன் கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் தன் மேற்கல்வியைத் தொடர்ந்து, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப்பட்டமும், நூலகவியலில் டிப்ளோமா பட்டமும் பெற்றவர். பின்னர் கனடா ரொரன்டோ பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித்துறையில் கலைமாணிப் பட்டமும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

தான் மாணவராயிருந்த காலத்தில் பண்டிதர் மு.நல்லதம்பி, சுவாமி விபுலாநந்தர், கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை, கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களிடம் கல்வி கற்றமையை தன் வாழ்நாளில் பெருமையுடன் நினைவுகூர்ந்துவந்த தமிழறிஞர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்கள் தான் கற்ற தமிழ் அறிவை கல்வித்துறையில் மிக்க விருப்புடன் பிரயோகித்து வந்து சிறந்த பல மாணாக்கர்களை உருவாக்கியிருந்தார். 1948ம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் ஆசிரியப் பணியோடு எழுத்துத் துறையிலும் தன்னை இனம்காட்டிவந்தார். 1981முதல் 1985 வரையிலுமான கால கட்டத்தில் நைஜீரியா நாட்டில் கல்வி அதிகாரியாகவும் இவர் சிறிதுகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

தமிழின்பால் கொண்ட அத்த பற்றுதலால் அறிஞர் கமால்தீன் அவர்கள் இலங்கையில் தமிழில் நூலகத்துறை செழித்து வளரும் வகையில் கடினமாக உழைத்துவந்துள்ளார். முழுநேர ஆசிரியத் தொழிலிருந்து நீங்கி, 1952ம் ஆண்டு கொழும்பு பொது நூலகத்தில் உதவி நூலகராகச் சேர்ந்து, 1954ம் ஆண்டில் பதில் பிரதம நூலகராகப் பதவியுயர்வு பெற்றார். 1961இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை நூலகவியல் சங்கத்தின் ஆரம்பகால நிர்வாக உறுப்பினராகச் சேர்ந்து நீண்டகாலம் அதன் பல்வேறு பதவிகளில் இயங்கிச் செயற்பட்டதுடன் 1972முதல் 1981வரை இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் பொறுப்பையும் சிறிதுகாலம் ஏற்றுச் செயற்பட்டவர்.

இவர் 1975இல் தமிழ்மொழிமூலமாக நூலகவியல் கல்வியை யாழ்ப்பாணத்தில் பெற்றுக்கொள்ள வழிசெய்திருந்தார். தமிழ் நூலகர்கள் உருவாகவேண்டும் என்பதில் அத்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டு தானே விரிவுரையாளராகவும் இருந்து செயற்பட்டார். ஒவ்வொரு வாரமும் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து நூலகத்துறை விரிவுரைகளை நடத்தியிருந்தார். இன்றுவரை பல சிறந்த நூலகவியலாளர்களை இவர் தமிழில் உருவாக்கியும் தந்துள்ளார். அவரது உருவாக்கத்தில் மலர்ந்த நூலகவியலாளர்களுள் நானும் ஒருவன் என்பதை பெருமையுடன் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் உருவாகுவதற்கு முன்னோடியாக அமைந்திருந்த இலங்கைத் தேசிய நூலகசேவைகள் சபையில் 1972இல் உதவிப்பணிப்பாளராகவும் இவர் இருந்திருக்கிறார். அதன் நிர்வாக சபையிலும் தொடர்ந்து நீண்டகாலம் பணியாற்றியுள்ள தமிழறிஞர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் பற்றிய மற்றுமொரு முக்கிய விடயம், ஈழத்துத் தமிழரின் மனங்களில் இருந்து எளிதில் மறைந்துவிடாது.

1981இல் யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டபோது, அந்த அவலச் செய்தியை வெளியுலகிற்கு எடுத்துச்சொல்ல அன்று யாழ்மண்ணில் இருந்து இயங்கிய ஒரே பத்திரிகையான “ஈழநாடு” பத்திரிகையால் முடியாது போய்விட்டது. யாழ் நூலகத்தை எரித்த அரசபடைகள், ஈழநாடு காரியாலயத்தையும் திட்டமிட்டு எரித்துவிட்டதே அதன் காரணம். இந்நிலையில் யாழ் நூலகம் எரிந்த செய்தியை தனிப்பட்ட நண்பர்கள் வாயிலாகக் கேள்விப்பட்டு, தென்னிலங்கையிலிருந்து ஒடோடி வந்து யாழ்ப்பாண மாநகரசபை ஆணையாளரைச் சந்தித்து,

அவரின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் அழிவை மதிப்பீடுசெய்யத் தாமாக முன்வந்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிந்தபோது, அதனுடன் சேர்ந்து அங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த பட்டியல் பேழைகள், மற்றும் முக்கியமான பதிவு ஆவணமான நூல்விபரப்பதிவேடு (Accession Register) என்பனவும் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டிருந்தன. இந்நிலையில் என்ன இருந்தது என்ன அழிந்தது என்று எதுவுமே தெரியாத இருண்ட வெளியில் யாழ்ப்பாண நூலகரும் அவரது உதவியாளர்களும் நிலைகுலைந்து நின்றிருந்த வேளையில், அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து, யாழ்ப்பாண நூலகத்துடன் நேரடிச் சம்பந்தம் கொண்டிருந்த அறிஞர்கள் பலரை அணுகி உரையாடி, நூலகத்தின் அழியுண்ட நூல்களின் மற்றும் சொத்துக்களின் விபரங்களை உத்தேசமாகவேனும் மீளக்கணக்கிட்டு சுதந்திரமான அறிக்கையொன்றினை இலங்கைத் தேசிய நூலகத்துக்கும், இலங்கை அரசுக்கும் உடனடியாக அனுப்பி வைத்திருந்தார். இந்த ஆவணம் பின்னாளில் வீரகேசரி உள்ளிட்ட தேசியப் பத்திரிகையிலும் வெளிவந்திருந்தது. இதன் மூலம், அரசாங்கம் மூடிமறைக்க முயற்சிசெய்திருந்த ஒரு வரலாற்று அழிப்பை எரிந்த சூடு தணிவதற்குள் துணிச்சலுடன் அறிவார்ந்தமுறையில் வெளிக்கொண்டுவந்திருந்தார்.

அறிஞர் கமால்தீனின் “காலத்தே உணர்ந்து” செய்த நடவடிக்கையால் உருவான அறிக்கைதான் இன்று இந்த நூலகத்தின் இருப்புகளின் அழிவு பற்றியதான முதலாவது அறிவுசார் ஆவணமாக உள்ளது என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். தென்னிலங்கை புத்திஜீவிகளின் கண்ணைத் திறக்கவும் இது உதவியிருந்ததெனலாம்.

ஜனாப் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்கள் ஏராளமான கட்டுரைகளை இலக்கியத்துறையிலும், நூலகவியல்துறையிலும் எழுதிப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பிரசுரித்திருக்கின்றார். “பாடசாலை நூலகர் கைநூல்” (1975) என்ற அவரது நூல் தமிழ் பாடசாலைகளில் நூலகங்களை இயக்குபவர்களின் அத்தியாவசிய கைநூலாக இன்றும் இருந்து வருகின்றது. சர்வதேச நூலகச் சங்கத்தின் IFLA வெளியீடான பொதுநூலக நியமங்களை 1993இல் தமிழாக்கம் செய்தும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

“தாய்லாந்தின் தலைநகரிலே” என்ற பிரயாணக்கட்டுரை நூல், “பார்பரின்” என்ற பெயரில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் மரபுகள் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுதி, அறிஞர் சித்தி லெப்பை, கலாநிதி ரி.பி.ஜாயா, கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ் ஆகிய பெரியார்களின் வாழ்க்கை

வரலாற்று நூல்கள், “கடல் கட்டி” என்ற முத்துக்குளிப்பு தொடர்பான நாவல் ஆகியன அவரது வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க ஆக்கங்களில் சிலவாகும்.

1975-77 காலகட்டத்தில் “கல்பனா” என்ற இருவார சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும், 1978-79 காலகட்டத்தில் Young Muslim என்ற ஆங்கில மாசிகையின் ஆசிரியராகவும் இவர் கடமையாற்றியிருக்கின்றார்.

1987இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நான் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட “நூலகவியல்” காலாண்டு சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் அங்கம் வகித்ததுடன், அதன் வாயிலாக நாம் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் தோறும் முன்னெடுத்த பொதுநூலகவியல் கருத்தரங்குகள், பயிற்சி முகாம்கள் போன்றனவற்றிலும் தனது சொந்தச் செலவிலேயே எமது அழைப்பையேற்று வந்து கலந்து கொண்டு எங்களை நம்பிக்கையுடன் எமது முயற்சிகளை மேலும் முன்னெடுக்கச் செய்தவர்.

இலங்கையின் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய உலகில் அமரர் முகம்மது காசிம் சித்திலெவ்வை அவர்களுக்குத் தனியிடமுள்ளது. அவரது படைப்புக்களுள் அஸ்ராருல் ஆலம் என்ற நூல் பிரசித்தமானது. அந்தக் காலத்தில் இந்த நூல் பெரும் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு இலக்காகியிருந்தது. அவர் 1885இல் எழுதிய மற்றொரு நூலான “அஸன்பே சரித்திரம்” இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது நாவல் என்பதைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் நிறுவியவர் ஜனாப் எஸ்.எம்.கமால்தீனாவார். அத்துடன் வழக்கிழந்திருந்த அந்த நாவலை முஸ்லிம் சமய கலாச்சார அமைச்சினால் மறுபதிப்புச் செய்ய வழிகோலியவரும் இவரேயாவார்.

அசன்பேயுடைய கதை, கொழும்பு முஸ்லிம் நேசன் அச்சகத்தில் முதற்பதிப்பு 1885இல் அச்சிடப்பட்டது. இரண்டாவது பதிப்பு திருச்சிராப்பள்ளி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தால் 1974இல் 129 பக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டது.

எகிப்து தேச இராஜவம்சத்தவனான அசன் என்னும் இளைஞனின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் மர்மமும் திருப்பமும் நிறைந்த ஒரு அற்புதக் கதை தான் அசன்பேயின் கதையாகும். பெற்றோரிடமிருந்து கடத்தப்படும் அசன், இந்தியாவில் வளர்ந்து பலரின் கொடுமை களிலிருந்தும் தப்பி பாசினா என்ற ஆங்கிலப் பெண்ணின் காதலனாவதுடன் தன்நாட்டுக்கு மீண்டு தன் பெற்றோருடன் சேர்கிறான். வீரசாகசமும் நல்லொழுக்க போதனையும் மிக்க இந்நாவல், தராதர ஈழத்துத் தமிழ் வழக்கில் எழுதப்பட்டது.

ஐனாப் கமால்தீன் அவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மீளக்கண்டெடுத்து வழங்கிய இலக்கியங்கள் பல உள்ளன. வழக்கற்றுப் போய்விடும் ஆபத்தை எதிர்நோக்கிய அரிய இலக்கியங்களைத் தேடிப்பிடித்து மீளக்கண்டறியும் போக்கு அவருள் பிரிக்க முடியாதபடி ஊறியுள்ளதென்றே கருதுகின்றேன். அவர் வெளியிட்ட ‘கடல்கட்டி’ என்ற நாவலும் அவ்வாறமைந்ததொன்றே. கவனிப்பாரற்றுக்கிடந்த முத்துக்குளிக்கும் தொழில்பற்றியும் அது சார்ந்த மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் பண்பாடுகள் பற்றியுமான அவரது தேடுதலாக இந்த கடல்கட்டி நாவல் மலர்ந்திருக்கின்றது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகம் அறிந்த மூதறிஞர் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞராவார். மட்டக்களப்புக்கு அண்மையில் காத்தான்குடியில் 1913இல் பிறந்த இவர் இயற்றிய காவியமான ‘செய்நம்பு நாச்சியார் காவியம்’, அக்காலத்தில் விதந்து போற்றப்பட்டது. இந்நூலையும் கல்ஹின்னை தமிழ்மன்றத்தின் வாயிலாக இவர் நூலுருவில் கொண்டுவந்திருக்கின்றார். இந்நூலில் செய்நம்பு நாச்சியார் காவியத்தை மீள்பிரசுரம் செய்ததுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது அக் காவியத்தின் ஆசிரியரான கவிஞர் திலகம் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் தேடித்தொகுத்து இணைத்துத் தந்திருக்கின்றார். ‘கவிஞர் திலகம்’ என்ற பெயரில் ஐனாப் எஸ்.எம். கமால்தீன் அவர்களின் ஆக்கமாக, கண்டி கல்ஹின்னை தமிழ்ச் சங்கத்தின் வாயிலாக 2001இல் இந்நூல் பிரசுரமாகியுள்ளது.

அமரர் எஸ்.எம். கமால்தீன் கல்வித் துறையிலும், பதிப்புத் துறையிலும், இலக்கியத் துறையிலும், நூலகவியல் துறையிலும் என்று பன்முகப்பட்ட துறைகளில் ஆற்றிய பங்களிப்பு ஈழத்தமிழ் உலகில் என்றென்றும் பேசப்படும். அவர் தன் வாழ்நாளில் தன்னலமற்று உருவாக்கிவிட்டுள்ள அவரது நன்மாணாக்கர்கள் அவரது நாமத்தை என்றென்றும் தமது செயல்களின் வாயிலாக நிலைநிறுத்திவைப்பார்கள்.

(நன்றி: உதயன், யாழ்ப்பாணம்: கதிர் 278, சுடர் 23, 31.8.2008)

அமரர் செல்லத்துரை ரூபசிங்கம்

11.04.1933–19.08.2002

1987களில் வட-கிழக்கில் தமிழ் நூலக வளர்ச்சி பற்றிய எனது பணிகளுக்கு ஆலோசனை பெறும் வகையில் தென்னிலங்கையில் பரந்துவாழும் தமிழ் நூலக அறிஞர்களின் தொடர்புகளை ஆர்வத்துடன் தேடிக்கொண்டிருந்த எனக்கு நூலகத்துறையில் என் வழிகாட்டியாக விருந்த அமரர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களினால் அறிமுகப்படுத்திவைக்கப் பட்டவரே நூலகர்

ரூபசிங்கம்.

கொழும்பு வெள்ளவத்தைப் பகுதியில் வாழ்ந்துவந்த அவர் கட்டுபெத்தை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகராக அக்காலகட்டத்தில் பணியாற்றிவந்தார். அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற நூலகங்களுக்கான சேவை வழங்கும் நிறுவனமொன்றினை தொடர்ந்து விரிவாக்கிக் கொண்டுசெல்வதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கி, நூலகவியல் சஞ்சிகையின் தொடர் வரவு பற்றிய அவசியத்தையும் உணரவைத்த இவ்விரு நூலக ஜாம்பவான்களுடனும் உரையாடிய அன்றைய தினம் முக்கியமானதாக அமைந்திருந்தது. சமார் நாற்பதாண்டுகள் நூலகப் பணியாற்றி எம்மையொத்த நூலகர்களை “பெட்டிக்கு வெளியே” வந்து சமூகம் சார்ந்து சிந்திக்க வழிவகுத்தவர்களில் திரு. ரூபசிங்கமும் ஒருவர்.

மட்டக்களப்பின் நொச்சிமுனை கிராமத்தில் 11.4.1933இல் பிறந்த இவரது தாயார் ராணியம்மா செல்லத்துரை, தந்தையார் ஆசிரியப் பணிபுரிந்த இராமகுட்டி செல்லத்துரை. துணைவியார் மகேஸ்வரி. மூன்று பெண்குழந்தைகள் உள்ளனர்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியை மட்டக்களப்பு சிவானந்தா கல்லூரியில் பெற்ற ரூபசிங்கம், 1957இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின்

பேராதனை வளாகத்தில் தன் இளமாணிப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் 1962 இல் தன் பட்டப்பின்படிப்பு டிப்ளோமாவை நூலக தகவல் விஞ்ஞானத்துறையில் பெற்றுக்கொண்டார்.

நூலக விஞ்ஞானத்துறையில் பட்டம் பெற்றதும் 1963இல் கொழும்பு பிரித்தானிய கவுன்சில் நூலகத்தில் உதவி நூலகர் பதவியைப் பெற்றுப் பெற்றுக்கொண்டார். இவரது முதலாவது பணியிடமாக பிரித்தானிய கவுன்சில் நூலகமே அமைந்திருந்தது. ஆங்கில மொழி மூலமாகவே தன் ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து பயின்று வந்ததால், பிரித்தானிய கவுன்சிலின் ஆங்கிலச் சூழல் இவருக்கு கடினமானதாக இருக்கவில்லை. 1968இன் இறுதி வரை அங்கு பணியாற்றிவந்தார்.

இந்நிலையில் இலங்கையில் 1969இல் தெகிவளை (கொழும்பு), காலி, குளியாப்பிட்டி, கேகாலை, பலாலி (யாழ்ப்பாணம்), பொல்கொல்ல ஆகிய இடங்களில் அரசாங்கத்தால் கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. குறுகிய ஆயுள் கொண்ட இக்கல்லூரிகள் 1972 வரை இயங்கின. அதன் பின்னர் அவ்வப் பிரதேசத்தில் ஆசிரியர் கலாசாலைகளாக மாற்றம்பெறவும், பிற பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்துகொள்ளவும் நேர்ந்தது.

அவ்வகையில் தெகிவளையில் இயங்கிய கொழும்பு கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் 1969இல் அதன் தொடக்க காலத்தில் நூலகராக இணைந்து கொண்டார். மூன்றாண்டுகளில் கொழும்பு கனிஷ்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி தன் இறுதிக் காலத்தை எட்டும் வரை பணியாற்றிய பின்னர் 1972இல் கட்டுபெத்தையிலுள்ள இலங்கை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் (Ceylon College of Technology in Katubedda) நூலகர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். இக்கல்லூரியே பின்னர் 1978இல் மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகமாயிற்று. கட்டுபெத்தை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய பொழுது கொழும்புத் திட்டத்தின் உதவியுடன் (Colombo Plan Fellowship) 1974இல் அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலமைப்பரிசில் பெற்றுச் சென்று அங்கு நூலகவியல் தகவல் விஞ்ஞான நிர்வாகத்துறை (Administration of Library and Information Science) பட்டத்தினையும் இவர் பெற்றாக் கொண்டார். தொடர்ந்து கட்டுபெத்தை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் இவர் பணியாற்றிவந்த வேளையில் பொதுநலவாய பல்கலைக்கழக அமைப்பின்

(Association of Commonwealth Universities) அனுசரணை யுடன் 1986இல் பிரித்தானியாவுக்குச் சென்று அங்கு நூலகமும் தகவல் விஞ்ஞானமும் என்ற துறையில் தனது முதுமாணிப் பட்டத்தை இங்கிலாந்தின் லெஸ்டர் ஷையாரிலுள்ள Loughborough பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். அங்கு அவர் சமர்ப்பித்திருந்த ஆய்வு A development plan for the University of Moratuwa (Sri Lanka) Library என்பதாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு International Visitor Leadership Programme மூலம் சென்று அங்கே பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் பயணம் செய்து நூலகவியல்துறை சார்ந்த பரந்த அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ள அவருக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது.

1989இல் கட்டுபெத்தை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகமாக தரமுயர்த்தப்பட்ட வேளையில் அங்கே அதுவரை காலமும் நூலகராகப் பணியாற்றிவந்த திரு. ரூபசிங்கம், அவரது கல்வித் தகைமைக்கு ஏற்ப சிரேஷ்ட உதவி நூலகராகத் தன் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். திரு ரூபசிங்கம் இப்பதவியில் 1989வரை பணியாற்றினார். 1989இல் மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அப்பதவியில் 1998வரை அவர் நூலகர் பணியிலிருந்து இளைப்பாறும்வரை பணியாற்றியிருந்தார்.

மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய வேளையில் 1991இல் பிரித்தானியாவின் வேல்ஸ் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியின் நூலகம் மற்றும் தகவல் சேவைகளின் நிர்வாகம் (Management of library and Information Services) தொடர்பான சான்றிதழ் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். அதே வேளை தனது நூலகக் கடமைகளுக்கு அப்பால் பல்கலைக்கழக பாடவிதானத்திலும், கல்வித் துறையிலும், பதிப்புத் துறையிலும், திட்டமிடலிலும் பெறுமதி மிக்க பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளார். அவரது தீவிர ஈடுபாட்டின் காரணமாக மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகப் பேரவையிலும் (Campus Board of the Kattubedda Campus and Senate of the University of Moratuwa) அவருக்கு அங்கத்துவம் வழங்கப்பட்டது. இவற்றைத் தவிர, Council and the Court of the University of Moratuwa, Inter-University Committee of Librarians of the University Grant Commission ஆகிய நிர்வாக அமைப்புகளிலும் இணைந்து பணியாற்றியிருந்தார். இவரே இலங்கைக்கான அமெரிக்கக் கல்விச் சங்கத்தின் (American Studies Association of Sri Lanka) ஸ்தாபக அங்கத்தவராகவும் இருந்துள்ளார்.

கட்டுபெத்தை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மொரட்டுவைப் பல்கலைக் கழகமாக விரிவாக்கம் பெறும் காலகட்டத்தில் திரு.செ.ரூபசிங்கம் புதிய நூலகத்திற்கான பல்கலைக்கழக நூலகத் தராதரங்களுக்கேற்ப கட்டட வடிவமைப்புகளிலும், ஆவணச் சேர்க்கைகளிலும் முன்நின்று தனது கடின உழைப்பினை வழங்கிவந்தார். இன்றைய மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்பகால சிற்பிகளில் இவரது பங்களிப்பு காத்திரமானதாகும். மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய வேளையிலேயே 1996இலிருந்து கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக ஆலோசகராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். 1998இல் மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆலோசகராகத் தன் மறைவுவரை பணியாற்றிவந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் ஸ்தாபிதம் தொடங்கி அதன் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து அச்சங்கத்தை வழிநடத்திச் சென்றுள்ளார். தமிழ்பேசும் மாணவர்களின் நூலக அறிவியல் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையில், தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் நூலக தகவல் விஞ்ஞானத் துறையில் டிப்ளோமா பாடநெறியினை ஆரம்பித்து அப்பாட நெறிக்கான பிரதான விரிவுரையாளராகவும் சேவையாற்றிவந்துள்ளார். இவரின் இம்முயற்சியால் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் நூலகர்கள் தமிழ் ஆங்கில மொழி மூலம் நூலக தகவல் விஞ்ஞான பாடநெறிகளைக்கற்று தொழில்சார் நூலகர்களாகப் பரிணமித்துள்ளனர். இவரது அயராது முயற்சியினை கௌரவிக்கும் வகையில் இவருக்கு Honorary Fellowship என்ற உயர் கௌரவ பட்டத்தை இலங்கை நூலகச் சங்கம் வழங்கியிருந்தது.

இலங்கையின் நூலக தகவல் விஞ்ஞானத்துறையில் ஆழ அகலக் கால்பதித்திருந்ததுடன் சர்வதேச நாடுகளின் நூலக சேவைகள் பற்றிய கணிசமான அறிவினை நேரில் பெற்றிருந்த நிலையில் திரு செ. ரூபசிங்கம் அவர்களின் பன்னாட்டு அனுபவத்தை டிசம்பர் 1978இல் உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. நூலக தகவல்துறை சார்ந்த பல்வேறு மேம்பாட்டுத்திட்ட அறிக்கைகளை வரைவதற்கும் இலங்கையில் நூலக தகவல்துறையை மேம்படுத்துவதற்கும் ஆங்கிலப்புலமை பெற்றிருந்த இவரைப் பயன்படுத்தியது. ஆணைக்குழுவின் பல்வேறு உப குழுக்களிலும் பிரதான பாத்திரம் வகித்து இவர் ஆற்றிய சேவை இலங்கையின் நூலகத்துறை வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்படவேண்டியதாகும்.

ஒலுவிலில் அமைந்துள்ள தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் 1995இல் அட்டாளைச்சேனையில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் உருவாகிய வேளையில் அதன் நூலகம் ஒரு பல்கலைக்கழக நூலகத்துக் குரிய வசதிகள், ஆளணி எதுவுமற்ற சூழலில் இயங்கவேண்டியிருந்தது. அவ்வேளையில் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் உபவேந்தராக விருந்த எம்.எல்.ஏ. காதர் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் திரு. ரூபசிங்கம் ஒலுவில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். அந்நூலகத்தை உருவாக்கித்தரும் நோக்கில், அவர் அப்போது பணியாற்றிவந்த மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓராண்டுக்கான வேதனத்துடனான விடுப்புப் பெற்று (Sabbatical Leave) தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தை ஒரு பல்கலைக்கழக நூலகத் தரத்திற்கு உயர்த்தும் வகையில் அதன் தகவல் வளங்களை சீரமைத்து, புதிய வளங்களை சேகரித்து அபிவிருத்தி செய்ததுடன் நூலக சேவையை திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைப்பதிலும் தமது பங்களிப்பினை வழங்கினார். மேலும் நூலகத்தின் பணியாளர்களை பயிற்றுவிப்பதிலும் அக்கறையுடன் அவர் செயற்பட்டிருந்தார். ஒரு வருட விடுப்பின் பின்னர் மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் திரும்ப வேண்டியிருந்தது. அங்கிருந்து 1998இல் ஓய்வுபெற்ற பின்னர், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வருகைதரு நூலக ஆலோசகராக நியமனம் பெற்று 1999 முதல் சேவையாற்றினார். இக்காலப் பகுதியில் நூலகத்துடன் மாத்திரம் தனது சேவைப் பரப்பினை வரையறுத்து விடாது, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது மாணவர் கையேட்டுப் பதிவினையும் (Student Records Manual) எழுதி வழங்கினார். மேலும் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தேவையான சட்டங்கள், மாணவர்களுடன் தொடர்புபட்ட பரீட்சை விதிமுறைகள், பட்டம் பெறுதல் தொடர்பான சட்டங்கள், விதிமுறைகள் என்பனவற்றையும் தயாரித்து நிர்வாகத்திற்கு வழங்கினார்.

அமரர் செ.ரூபசிங்கம் அவர்களின் பெயர்சொல்லும் வகையில் தமிழில் எந்தவொரு நூலும் வெளிவந்திராமையே அவரது நினைவுகளை தமிழர் மத்தியில் பெரிதும் தக்கவைத்துக்கொள்ள இயலாமல் போயுள்ளது. பெரும்பாலும் அவரது செயற்பாடுகள் வடக்கில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இடம்பெறவில்லை. உள்ளூர் மகாநாடுகளிலும் சர்வதேச கருத்தரங்குகளிலும், இவரது ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்திருப்பினும் இவை அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தவையே. நூலகவியல் சஞ்சிகை

தொடங்கப்பெற்ற ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இவரது தமிழ் ஆக்கங்களைத் தேடி இவரைத் தொடர்புகொண்டிருந்தபோதிலும், எந்தவொரு ஆக்கமும் அவரால் தமிழில் வழங்கமுடியவில்லை.

ஆங்கில மொழியில் பல்வேறு ஆக்கங்களை அவர் நூல்விபரப் பட்டியல்களாகத் தொகுத்துள்ளார்.

“Urbanisation and Urban Development in Sri Lanka-A Bibliography” 1982 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல்விபரப்பட்டியல் பேராசிரியர் M.W.J.C. மென்டிஸ் அவர்களின் துணையுடன் தொகுக்கப்பட்டது.

“Writings of S.M.Kamaldeen: A Bibliography” என்ற நூல்விபரப் பட்டியல் 2007இல் தொகுக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை நூலகர் எம்.பீ.எம்.பைரூஸ் அவர்கள் தொகுத்து வழங்க, திரு. ரூபசிங்கம் அவர்கள் மேற்பார்வை செய்து பதிப்பித்திருந்தார்.

‘A Bibliography of the Literary Works of Pulavarmani A.M.Sherifudeen and Jinnah Sherifudeen’ என்ற நூல்விபரப்பட்டியல் புலவர்மணி ஆ.மு.சரிபுத்தீன் மற்றும் அவரது மகன் ஜின்னாஹு சரிபுத்தீன் ஆகியோரின் படைப்பாக்கங்கள் பற்றியது.

மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்றுச் சென்ற பின்னர், தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக ஆலோசகராகவிருந்து நூலகத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் அதீத அக்கறையுடன் செயலாற்றி வந்த திரு. ரூபசிங்கம் அவர்கள் குறுகிய காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டார். தமிழகத்திற்குச் சென்று அங்கு சென்னையில் மருத்துவ சத்திர சிகிச்சையை மேற்கொண்ட நிலையிலும் சிகிச்சை பயனின்றி தனது 69ஆவது அகவையில் 2002 ஓகஸ்ட் 19 அன்று மறைந்துவிட்டார்.

கலாநிதி. வே. இ. பாக்கியநாதன்:
ஈழத்து நூலகவியல்துறையில்
எங்கள் குருநாதர்

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகராகவும், யாழ். தொழில்நுட்பக் கல்லூரி வர்த்தகத்துறை விரிவுரை யாளராகவும், இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் விரிவுரையாளராகவும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் அறிமுகமாகியிருந்த கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதன் அவர்கள் 2000 நவம்பர் 6ம் திகதி (06.11.2000) அவுஸ்திரேலிய மருத்துவமனை ஒன்றில் சத்திரசிகிச்சையொன்றின் போது அமரரான சோகச் செய்தி கிட்டியது.

பலராலும் “பாக்கியர்” என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட கலாநிதி பாக்கியநாதன் அவர்களின் அறிமுகம் எனக்கு 1976ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் இடம்பெற்ற நூலக விஞ்ஞானக் கல்விக்கான நேர்முகப் பரீட்சையின்போது கிட்டியது. அன்று முதல் அவரின் அமரத்துவம் வரை கலாநிதி வே.இ. பாக்கியநாதனுக்கும் எனக்குமிடையிலான தொடர்பு நீடித்தது.

ஈழத்தில் நூலகவியல் என்ற தொழிற்துறை பற்றிய சிந்தனை போதிய வளர்ச்சியுற்றிராத வேளையில் அத்துறை பற்றிய ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டி அத்துறையின் புனிதத் தன்மையை, மேன்மையை எமது மனங்களில் இடித்துரைத்துப் பதியவைத்த பெருமை பாக்கியரையே சாரும். யாழ்ப்பாணத்தில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் கல்விநெறியை அறிமுகப்படுத்தி அதில் பலரையும் ஈடுபட ஆர்வ மூட்டியவர் அவர். இன்று ஈழத்திலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணிலும் நூலகத்துறையில் தடம்பதித்துவரும் ஒவ்வொருவரும் தமது

தொழிந்துறைவாழ்வில் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பாக்கியருக்குப் பரிச்சயமானவராகவே இருப்பர்.

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாக்கிய நாதன், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி முகாமையாளர் சபையில் எழுதுவினைஞராக இருந்த திரு வே.இளையதம்பி அவர்களின் மகனாவார். ஆரம்ப காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆசிரியராகவிருந்து பின்னர் பட்டப் படிப்பைத் தொடர கல்கத்தா சென்று வர்த்தகத்துறைப் பட்டதாரியாக நாடு திரும்பினார். கொழும்பு வெஸ்லி கல்லூரியில் பட்டதாரி ஆசிரியராகத் தன் தொழிலைத் தொடர்ந்தார். அமெரிக்காவில் நூலகத் துறையைப் போதிக்கும் அத்திலாந்தா சர்வகலாசாலையில், புல்பிரைட் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று, நூலக விஞ்ஞானத்தில் தன் முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்து வெற்றிகண்டார். இவரின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கிய வெஸ்லிக் கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியர்கள் வெ. குணரத்தினம், சி.ஜே.ரி. தாமோதரம் ஆகியோரை தன் இறுதிக் காலத்திலும் அடிக்கடி நினைவு கூர்வதுண்டு. தான் அத்திலாந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும்வேளை அங்கு மார்ட்டின் லூதர் கிங் போதகராகவும் விரிவுரையாளராகவும் இருந்ததையும் அவருடன் பழகியதையும் மலரும் நினைவுகளாக எமக்கு அடிக்கடி அவர் கூறி மகிழ்வதுண்டு.

முதுமாணிப் பட்டப்படிப்பை முடித்ததும் தொழில் பயிற்சிக்காக கலிபோர்னியாவில் உள்ள சாண்டியாகோ பொது நூலகத்தில் இணைந்து சிறுவர் பகுதியில் ஒரு வருடம் கடமையாற்றிப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் நாடு திரும்பினார். அங்கு அவர் கற்ற தொழிற்கல்வி பின்னர் வளர்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தை நிர்வகிக்க பெருமளவில் உதவியது. அமரர் பாக்கியநாதன் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தை பொறுப்பேற்ற வேளை புதிய கட்டிடத்தின் அடித்தளம் மட்டுமே பூர்த்தியாகியிருந்தது. மாநகர சபை அதிகாரிகளுடனும் ஆணையாளர் களுடனும் அரசியல்வாதிகளுடனும் சுமுகமான தொடர்பை வைத்திருந்தமையால் யாழ்ப்பாண நூலக அபிவிருத்தி தொடர்பாக பல செயற்திட்டங்களை அவரால் காலக்கிரமத்தில் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது.

28.8.1964 அன்று யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் முழு நேர நூலகராக அவர் இணைந்தது முதல் 31.12.1968 இல் பலாலி கனிஷ்ட

பல்கலைக்கழகத்து நூலகவியல் விரிவுரையாளராக இணைந்து கொள்ளும் வரையிலான அவரது காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாண நூலகம் பல வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கண்டது. அவற்றுள் மூன்றையாவது இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக விரிவாக்கத்திட்டம் பற்றிய அறிக்கையை நகரபிதா எஸ்.சி.மகாதேவா அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்து யாழ்ப்பாண நூலக அபிவிருத்தியை புதிய கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி பாரிய மாற்றங்களை நூலக நிர்வாகத்தில் ஏற்படுத்த வழி செய்தமை முதன்மையானது.

இரண்டாவது, யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காம் குறுக்குத் தெருவில் அதுகால வரை இயங்கி வந்த அமெரிக்க தகவல் நிலையம் மூடப்பட்டு அங்கிருந்த நூல்கள் தளபாடங்கள் ஆகியவை கண்டியிலிருந்த அமெரிக்க தகவல் நிலையத்துடன் இணைக்கப் படவிருந்த வேளை, தன் அயராது உழைப்பாலும் விஷேட ஆணையாளர் திரு மாணிக்கவாசகரின் ஒத்துழைப்புடனும் அமெரிக்க தகவல் நிலையத்தின் பெறுமதிமிக்க உசாத்துணை நூல்களின் சேகரிப்பையும், நவீன தளபாடங்களையும் கண்டிக் கிளைக்கு எடுத்துச் செல்லவிடாமல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துடன் இணைக்க வழி செய்தமை.

மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடத்தகுந்தது, தனது சந்தியாகோ சிறுவர் நூலக அனுபவங்களை பிரயோகிக்கும் வகையில் சிறுவர் நூலகப்பிரிவு ஒன்றை யாழ்ப்பாணத்துப் பொது சனநூலகத்தில் உருவாக்க வழி செய்தமையாகும். பின்னாளில் யுனெஸ்கோ நிபுணரான செல்வி இவான்ஸ் இச்சிறுவர் நூலகத்தைப் பற்றிய தன் கருத்தை அறிக்கை யாக்குகையில் இலங்கையிலேயே மிகச் சிறந்த சிறுவர் நூலகமாக அதைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்துக்குள் மாத்திரம் கட்டுண்டிருந்த வரின் நூலகவியல் ஆளுமை அவர் பலாலி கனிஸ்ட் சர்வகலாசாலையில் நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராகப் பதவியேற்றதும் விரிவடைய ஆரம்பித்தது. குறுகிய காலமே இங்கு நூலகவியல்துறை இயங்கியதால் பாக்கியரின் பங்களிப்பும் இங்கு குறுகிய காலத்திற்கே வழங்கக் கூடியதாக அமைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த அவரது கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் பதவிக்காலம் நீண்டகாலம் இடம்பெற்றது. தொழில்நுட்பக் கல்லூரிப் பதவிகளில் துரிதமாக உயர்ந்து சென்ற வேளையில் அவரின் நூலகவியல்துறையின்பாலான பங்களிப்பும் பரந்து விரியலாயிற்று.

இலங்கை நூலகவியல் சங்கம் நடத்திய நூலகவியல் கல்வி வகுப்புகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றவேளை, அவை கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி வகுப்பறைகளிலேயே அதிகம் இடம்பெற்றன. நூலகவியல் மாணவர்களுடனான தொடர்பு இதனால் அவருக்கு அடிக்கடி ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அமரர் பாக்கியநாதனின் எளிமையான நடவடிக்கைகள், இலகுவில் மாணாக்கர் எவரும் அவருடன் கூச்சமின்றி நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பினை அளித்தன. நூலகச் சங்கத்தின் பல்வேறு நிர்வாகக் குளறுபடிகளாலும், வடபகுதிக்கான அதன் இணைப்பாளராகச் செயற்பட்ட யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி நூலகரின் இயலாமையினாலும், 1980களுக்குப் பின்னர் மிகவும் மந்தகதியிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மூல வகுப்புக்கள் நடந்தன. வேகமாக, விறுவிறுப்பாக ஆரம்பமாகும் முதல்நிலை வகுப்புகளில் தேறும் மாணவர்களுக்கு இடைநிலை வகுப்புகள் இடைநடுவில் நூலகச் சங்கத்தால் நிறுத்தப்பட்டு விடுவதால் தொடர்ந்தும் கற்றுத்தேர்வதில் ஆர்வம் குன்றிப் போய்விடும். இதனால் மாணவர்களிடையே ஏற்படும் தொய்வு நிலையை மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் அவதானித்து, தனிமனிதனாக நின்று தனிப்பட்ட வகையில் பாடவிதானத்துக்கும் அப்பால் அவர்களின் தொழில்சார் பிரச்சினைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதை அன்றாடம் அவதானிக்க முடிவதுண்டு. சோர்வுற்ற வேளை ஆதரவளித்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியமை என்றும் நினைவில் இருந்து அகலாது.

பின்னாளில் அயோத்தி நூலக சேவை என்ற பெயரில் தமிழ்ப் பிரதேச நூலகங்களின் வளர்ச்சிக்காக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி மாநகர, நகர, பிரதேச சபைகளின் ஆதரவுடன் நாடெங்கிலும் கருத்தரங்குகளையும் பயிற்சியரங்குகளையும் நான் ஒழுங்கு செய்த வேளை எனக்குப் பக்கத்துணையாக நின்று ஊக்குவித்து, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, கண்டி என்று பல ஊர்களுக்கும் எம்முடன் வந்து தொண்டுள்ளத்துடன் கலந்து கொண்டு ஆதரவளித்ததை என்னால் என்றும் மறக்க முடியாது.

அக்கால கட்டத்தில் “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையை செப்டெம்பர் 1985இல் வெளியிட ஆரம்பித்த வேளை முதல் ஒவ்வொரு இதழுக்கும் கட்டுரை தந்து, ஆதரவும் ஆலோசனைகளும் தந்து அச்சஞ்சிகையை ஆறு வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ஜூன் 1991 வரை வெற்றிகரமாக வெளியிடுவதற்கு ஆத்மார்த்தமாக ஆதரவளித்த ஒரு சிலரில் அமரர் கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதனும் ஒருவராவார்.

நூலகவியல் தொடர்பாக அவரது வெளியீடுகள் சில நூலுருவாகியுள்ளன. அயோத்தி நூலக சேவையின் வாயிலாக “நூற்பகுப்பாக்கம்: நூலகர்களுக்கான கைநூல்” என்ற பிரசுரம் 1986இல் முதற்பதிப்புப் பின்னர் காந்தளகத்தின் மூலம் 1989 இல் மறுபதிப்பும் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைகள் சபை “தூவியின் தசாம்ச வகுப்பு: 18ம் பதிப்பு, 3ம் சாரம்” என்ற நூலை 1989இல் வெளியிட்டது. தாயகத்திலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் வெளிவந்த பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அவரின் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்டு நூலுருவாக்கப்பட்டால் ஏராளமான தமிழ் நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் மாணாக்கர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும். யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதித் தேர்வுக்காக அவர் சமர்ப்பித்த நூற்பட்டியல் மிகவும் பயனுள்ளதொன்று.

அமரர் பாக்கியநாதனின் மறைவு எம்போன்ற மாணாக்கர்களுக்கு பேரிழப்பான போதிலும், அவரது வாழ்வு எமக்கு ஒரு சிறந்த புத்தகமாக என்றென்றும் அமையும்.

(நன்றி: நம் நாடு வார இதழ் (கனடா), 18 ஜனவரி 2001: ப.27)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின்

முதல் நூலகர்

ரெஜினால்ட் செபரட்ணம் தம்பையா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது நூலகர் என்ற வகையிலும், இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் ஸ்தாபக முன்னோடி என்ற வகையிலும் அமரர் ஆர். எஸ். தம்பையாவின் (ரெஜினால்ட் செபரட்ணம் தம்பையா) பெயர் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகவியல் வரலாற்றில் நிரந்தரப் பதிவாகியுள்ளது.

அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா (2.2.1927 - 7.6.2020) அவர்கள் மலையகத் தலைநகர் கண்டியில் பிறந்தவர். நான்கு வயதிலேயே தன் அண்ணையை இழந்தவர். அதன் பின் தந்தையாரின் ஊரான அச்சவேலிக்குத் திரும்பி, அங்கே அவரது தமக்கையின் அரவணைப்பில் இறைபக்தியுள்ள குடும்பப் பின்னணியில் வளர்ந்தவந்தார். அவரது சகோதரி மேபல் தம்பையா, யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியின் அதிபராக நீண்டகாலம் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலைத்தேய வெஸ்லியன் மிசனரிமாரின் ஆதிக்கத் திலிருந்த அதிபர் பதவியை தனதாக்கிக்கொண்ட முதலாவது சுதேசிய அதிபராக இவர் மதிக்கப்படுகின்றார்.

ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பெற்ற பின்னர் மட்ராஸ் பிரஸிடென்சி கல்லூரியில் உயர்கல்வியைப் பெற்றுத் திரும்பினார். அதன் பின்னர் 1955இல் புவியியல் ஆசிரியராக வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் இணைந்து, சில காலத்தின் பின்னர் நூலகத்துறையின் பால் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலகராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். வட்டுக்கோட்டையில் அவர் பணியாற்றிய வேளையில் 1957-1958 காலகட்டத்தில் நூலகத்துறைக்கான தனது

எம்.ஏ. பட்டத்தையும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இல்லிநொய்ஸ் (Illinois) பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். 1958இல் பட்டப் படிப்பிற்காக அமெரிக்காவில் தங்கியிருந்த வேளையில் 1958இல் 'மதம்சார் அரங்கியல்' பாடத்துறையில் நியூ யோர்க்கிலுள்ள Union Theological Seminary in New York என்ற கல்வி நிறுவனத்தில் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றார். அரங்கியல்துறையின்பாற் கொண்ட இவரது ஈடுபாடு பின்னாளில் பல ஆங்கில தமிழ் நாடகங்களை இவர் மேடையேற்ற வழிவகுத்தது.

1966-1968 காலகட்டத்தில் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஓராண்டு விடுப்புப் பெற்று அமெரிக்காவுக்குச் சென்று அங்குள்ள கன்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் (Kansas University) புவிவியல் பாடத்தை கற்பித்ததுடன், அப்பல்கலைக்கழகத்தின் தென் ஆசியப் பிரிவின் நூலகராகவும் சிறிதுகாலம் பணியாற்றியிருந்தார். அதுவே பின்னாளில் கல்லூரி நூலகராக இருந்த இவரது கவனத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை நோக்கித் திருப்பியிருந்தது.

1972இல் இலங்கையில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெற்றிபெற்று சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமரான பின்னர் 1974 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகமொன்றை நிறுவினார். வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளவிலமைந்துள்ள வெளிநிலைப் பட்டப்படிப்புகள் அலகினையும் (Undergraduate Section) 1971 ஆம் ஆண்டு ஆகத்து மாதம் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனால் திருநெல் வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பரமேசுவராக் கல்லூரியையும் இணைப்பதன் மூலம் 1.8.1974 அன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகம் நிறுவப்பட்டது. கலாநிதி க.கைலாசபதி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் விஞ்ஞான பீடம், மனிதப் பண்பியற் பீடம் என்பவற்றுடன் மாத்திரம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் முதல் போதனை சார் ஊழியர்களாக 1974 செப்டெம்பர் 1 ஆம் திகதியன்று வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய சில ஆசிரியர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வெளிநிலைப் பட்டப்படிப்புகள் அலகின் நூலக வளங்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்குள் உள்வாங்கப்பட்ட வேளை ஆர்.எஸ்.தம்பையாவும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலிருந்து நீங்கி, பல்கலைக்கழக நூலகப் பதவியை பெற்றுக்

கொண்டார். ஆரம்ப காலத்தில், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் தற்காலிகமாக ஒரு கட்டிடத்தில் மனிதப் பண்பியல் பீடத்திற்கான நூலகமும், வட்டுக்கோட்டையில் அறிவியல் பீட நூலகமும் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. பல்கலைக்கழக கல்வித் தகுதி அடிப்படையில் அவருக்கு பதில் நூலகர் தரத்திலேயே பணியாற்ற முடிந்தது. அங்கு அவர் 1974-1981 காலகட்டத்தில் பணியாற்றி பல்கலைக்கழக நூலகமொன்றின் ஆரம்பகட்ட கட்டமைப்பினை வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்தார். இவரது காலத்திலேயே யாழ் பல்கலைக்கழக நூலகம் விஞ்ஞான பீடத்திற்கும் கலைப்பீடத்திற்கும் நடுவில் பார்வதி பரமேஸ்வரன் ஆலயத்திற்கு தென்மேற்கில் இராமநாதன் வீதியை நோக்கி அமைந்த இடத்தில் 1980ஆம் ஆண்டில் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு 2000 ஆம் ஆண்டளவில் 67,718 சதுர அடிகள் கொண்ட சதுர நிலப்பரப்பில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. நவீன நூலகக் கட்டிடத்தில் சேவையாற்றும் வாய்ப்பினை ஆர்.எஸ். தம்பையா அவர்கள் பெற்றிராத போதிலும், வரையறுக்கப்பட்ட நிதி, ஊழியர் வசதிகளுடன் ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கான அறிவியல் சேர்க்கையை உள்ளடக்கிய ஆரம்பகட்ட அடிப்படை கட்டமைப்பினை வெற்றிகரமாக ஏற்படுத்தியிருந்தார். பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களின் நூலகத்தில் இருந்த அரிய நூல்களையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம் கொண்டிருந்த 30,000 வரையிலான நூல்களையும் மேலும் பருவ இதழ்கள், அரச ஆவணங்கள், சிறு பிரசுரங்கள் போன்றவற்றையும் கொண்டு யாழ் வளாகம் தன் நூலகச் சேர்க்கைகளைக் கட்டியெழுப்பத் தொடங்கியது. நூலக சேர்க்கையையும் தளபாட வசதியையும் படிப்படியாக வளர்த்துச் சென்று பின்னாளில் பிரதம நூலகராகப் பதவியேற்ற சி.முருகவேள் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து அவர் விலகிக் கொண்டார்.

பல்கலைக்கழக நூலகராகப் பணியாற்றிய வேளையில் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக ஆலோசகர் குழுவினும் 70களில் அவர் சேவையாற்றி வந்தார்.

அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் இணையும் வேளை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலகச் சேர்க்கைகளின் பெரும்பகுதியை பல்கலைக்கழகம் உள்ளீர்த்துக் கொண்டதால், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நிர்வாகம் அவற்றைத் திரும்பிப் பெற இலங்கை அரசாங்கத்துடன் நீண்டகாலம் போராடி 1980இல் தமது நூற்சேர்க்கையின் ஒரு பகுதியை

மட்டும் மீளப்பெற்றுக்கொண்டது. இக்காலகட்டத்தில் திரு ஆர்.எஸ். தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்து வந்ததை அவரது நூலகவியல்துறைப் பிரிவின் மாணவர்களாகப் பயின்றுவந்த அவ்வேளையில் அவர் எம்மிடம் வருத்தத்துடன் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

திருநெல்வேலியில் இருந்த அவரது இல்லத்தின் பெயர் 'ஷாலோம்' என்பதாகும். எனது நூலகவியல் இடைநிலைப் பரீட்சைக்கான ஆய்வுத் தேவைக்கென நான் தயாரித்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆண்டுமலர்களின் கட்டுரை வழிகாட்டி/சுட்டி (Jaffna College Miscellany) தயாரிப்புப் பணியில் அவரையே எனது வழிகாட்டியாக இலங்கை நூலகச் சங்கம் நியமித்திருந்தது. அதன் காரணமாக அடிக்கடி அவரது இல்லத்துக்கு நான் சென்றுவர வேண்டியிருந்தது. அழகான உள்ளக அலங்கரிப்புடன், கிறிஸ்தவ மதச் சின்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த அந்தவீட்டுக்கு அன்புடனும் ஆதரவுடனும் என்னை வரவேற்று உபசரித்து வந்தார். அவரது 'ஷாலோம்' இல்லத்துக்குச் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டிய எவருக்கும் அவரது தீவிரமான மத நம்பிக்கை துலக்கமாகத் தெரிந்திருக்கும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து 1981இல் நீங்கிய ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள், நைஜீரியாவுக்குச் சென்று அங்கு Maiduguri பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Maiduguri, Nigeria) 1981 முதல் 1995 வரை நூலகவியல் தகவல் விஞ்ஞானத் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிவந்தார். 1995இல் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறும் வேளையில் அவர் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகவியல் தகவல் விஞ்ஞானத் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நைஜீரியாவில் 1995இல் பணி ஓய்வுபெற்றதும் பிரித்தானியாவுக்கு வந்து தனது குடும்பத்தினருடன் தனது ஓய்வு காலத்தினை அமைதியாகக் கழித்து வந்தார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலத்திலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய காலத்திலும் பின்னர் நைஜீரியாவில் நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய காலத்திலும் அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் தனது பெயரில் துறைசார்ந்த நூல்கள் எதனையும் வெளியிட்டிராதது ஒரு பெரும் குறையாகும். குறைந்தபட்சம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றையாவது, அதன் ஆரம்பகால உள்வீட்டுப்பிள்ளை என்ற வகையில் புதிவுசெய்து வைத்திருந்திருக்கலாம். குறிப்பிடத்தகுந்த ஓரிரு கட்டுரைகளை மட்டுமே

துறைசார்ந்து அவர் எழுதியிருக்கிறார் என அறியமுடிகின்றது. நூலக தகவல் விஞ்ஞானக் கலைக்களஞ்சியத் தொகுப்பில் (Encyclopedia of Library and Information Science published by M.Dekkar. New York) இவர் எழுதியிருக்கும் 'Chain Indexing' என்ற கட்டுரை வாயிலாக இவரது பெயர் நூலகவியல்துறை மாணவர்களிடையேயாவது நின்று நிலைத்திருக்கும்.

தனது ஓய்வுகாலத்தில் தனது குடும்பத்தினருடன் நெருக்கமாக வாழ்ந்து வந்ததுடன் தான் சார்ந்த கிறிஸ்தவ சமூகத்தினருடன் லண்டனில் நெருங்கிய உறவைப் பேணிவந்தார். இவரது துணைவியாரை (தவம்) இவர் டிசம்பர் 1956 இல் கரம் பற்றினார். திருமதி தம்பையா அவர்களும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் 1955ஆம் ஆண்டு முதல் இல்லப் பொருளியல் ஆசிரியையாக பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். தன் கணவருடன் 1966-1968 காலகட்டத்தில் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்த வேளையில் இவரும் அங்குள்ள கன்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லப் பொருளியலில் தனது எம்.ஏ. பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தார். பின்னர் திரு. தம்பையா அவர்கள் நைஜீரியாவில் பணியாற்றிய காலத்திலும் அங்குள்ள ஆசிரிய பயிற்சிக்கான உயர் கல்லூரியிலும் இல்லப் பொருளியல் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஓய்வின் பின்னர் லண்டனில் மகளின் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்து வருகிறார். இவர்களுக்கு காயத்திரி, வைதேகி, டானியல் ஜெஃப்குமார் ஆகிய மூன்று பிள்ளைகள் உள்ளனர். மூத்தவரான மேரி காயத்திரி தர்மச்சந்திரன் வேல்ஸ் (University of Aberystwyth) பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் பின்படிப்பை பூர்த்தி செய்தபின் லண்டனில் தனது கணவர், இரு ஆண்பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வருகிறார். இரண்டாவது மகளான கிரேஸ் வைதேகி மத்தியூ லிவர்பூல் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்று தற்போது ஐக்கிய அமெரிக்காவில் தனது கணவர், இரண்டு பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அவர்களது மகன் டானியல் ஜெஃப்குமார் தனது பட்டப்பின்படிப்பை ரெடிங் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Reading England) பூர்த்தி செய்தபின்னர் தன் குடும்பத்தினருடன் அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையாவின் இறுதிக் காலத்தில் நூலகப் பணிகளைவிட அவரிடம் தான் சார்ந்த கிறிஸ்தவ, சமூக நிறுவனங்களுடன்

இணைந்து மேற்கொண்ட சமயம் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த பணிகளே முனைப்புப் பெற்றிருந்தன.

லண்டனில் வாழ்ந்த வேளையில் தமிழ் அகதிகள் நலன் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் தன் வாழ்வை பயனுறு வகையில் கழித்து வந்துள்ளார். வெளிநாட்டு அகதிகளுக்காக ஆங்கில வகுப்புகளையும் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து நடத்தி வந்துள்ளார்.

அவரை நீண்டகாலத்திற்குப் பின்னர் 2019இல் ஜூன் 1ம் திகதி லண்டன் ஈலிங் கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலய மண்டபத்தில் ஒரு நூல்வெளியீட்டு விழா மேடையில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியிருந்தது. அன்று அவருடன் உரையாடிய பொழுதில் 1979இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரது நூலகவியல் துறை மாணவனாக இருந்ததையும், எனது இடைநிலைப் பரீட்சைக்கான ஆய்வேடான Jaffna College Miscellanyயின் நெறிப்படுத்துநராக அவர் பணியாற்றியிருந்ததையும் நினைவூட்டியிருந்தேன். அவரது ஆழ்நினைவுகளை மீட்டெடுப்பதில் அவர் மிகுந்த சிரமப்படுவதை என்னால் உணர முடிந்தது. அவர் இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிடுவார் என்று எள்ளளவும் நான் கருதியிருக்கவில்லை. அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா மறையும் வேளை அவருக்கு வயது 93.

(நன்றி: தாய்விடு. (கனடா) ஜூலை 2022: ப.56-57.)

ஏழாலை மண் தந்த நூலகர் அமரர் சிற்றம்பலம் முருகவேள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் நூலகர் அமரர் சிற்றம்பலம் முருகவேள் (9.2.1930-2.12.2014) அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஏழாலைக் கிராமத்தில் முருகேச சிவக்கொழுந்து தம்பதியினரின் வழித் தோன்றலான சிற்றம்பலம் - பராசக்தி தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வராகப் பிறந்தவர். இவருடைய உடன்பிறப்புக்கள் எழுவர்.

ஏழாலைக் கிராமத்தில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப்பெற்ற இவர் பின்னர் யாழ். பரமேஸ்வரா கல்லூரியில் சிலகாலமும், கொழும்பு ரோயல் கல்லூரியில் சில காலமுகாகப் பயின்று பல்கலைக்கழகம் புகுந்தார். தமிழ் ஆங்கிலம் சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற முருகவேள், ஒரு தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியாக வெளியேறி, பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியப்பணியில் இணைந்து கொண்டார். இதே பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும், பின்னாளில் அதிபராகவும் இருந்த இவரது சிறிய தந்தையாரான ஞானப்பிரகாசம் ஆசிரியரின் வழியாக சைவ விசார, சிவஞானப் பசிக்கு இரைதேடிக்கொண்டார். நீறில்லா நெற்றிபாழ் என்பதற்கேற்ப, முருகவேள் அவர்களின் அகன்ற நெற்றி திருநீறு பூத்ததாகவே காணப்படுவதை அவருடன் பழகியவர்கள் அறிவர்.

ஆவணி 1959இல் இவரது உறவினரான பேரம்பலம் பரிகாரியாரின் புதல்வியான புனிதவதியை திருமணபந்தத்தில் இணைத்துக்கொண்டார். இவர்களுக்கு கணேஷநந்தினி என்ற புதல்வியும் செல்வவிநாயகன், மகாசேனன் ஆகிய இரு புதல்வர்களும் பிறந்தனர். (கணேஷ நந்தினி கணவருடன் பிரித்தானியாவில் லிவர்பூல் பகுதியில் வைத்தியராகக்

கடமையாற்றுகின்றார். செல்வவிநாயகன் கொழும்பில் சன்ஷைன் ஹெல்த்கெயார் நிறுவனத்தில் வர்த்தக அபிவிருத்தி முகாமையாளராகப் பணியாற்றுகின்றார். மகாசேனன் ஊடகவியலாளராகப் பணியாற்றுகிறார்). முருகவேள் அவர்கள் திருமணம் செய்த காலகட்டத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவு நூலகராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னாளில் ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் இளைப்பாற, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பிரதான நூலகராகப் பதவியேற்று தான் இளைப்பாறும் வரையில் அப்பணியில் தன் வாழ்வின் பெரும்பொழுதைச் செலவிட்டார். முருகவேள் அவர்களின் காலகட்டம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் வெள்ளிதிசைக் காலம் எனலாம்.

முருகவேள் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகராகப் பணியாற்றிய வேளையில்தான் அவருடனான தொடர்பு எனக்கு முதன்முதலில் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அருகில் உள்ள ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிய வேளையில் நூலகத்துறையை தமிழ் மாணவர்களிடையே பரிச்சயமாக்கும் பணியினை கலாநிதி அமரர் வே.இ. பாக்கியநாதனுடனும் தமிழ் நூலக அறிஞர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களுடனும் இணைந்து மேற்கொண்டுவந்தேன். அவ்வேளையில்தான் திரு முருகவேள் அவர்களின் தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஆலோசகராக தொடர்பிலிருந்த திரு முருகவேள் பின்னாளில் எனது அன்றாட சமூக நூலகப் பணிகளில் ஆர்வமூற்று நெருங்கிய விமர்சகராகவும், ஆலோசகராகவும் ஏன் இயக்குசக்தியாகவும் மாறிவிட்டார். அவரது ஆதரவு பகிரங்கமானது. அன்றைய தொடர்பு இவரது இறுதிக்காலம் வரை தொடர்ந்தது. நூல்தேட்டம் தொகுதியொன்றின் வெளியீட்டு விழாவும் பாராட்டு விழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடந்த வேளையில் அவர் நேரில் வந்து வாழ்த்திச்சென்ற நிகழ்வு என் நெஞ்சைவிட்டகலாது.

ஈழத்தமிழ் நூலகத்துறையில் வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் பயின்றுகொண்டிருந்த மாணவர்களுக்கு தமிழில் போதியளவு நூல்கள் எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் எம்மவரால் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. 1970இல் எழுதப்பட்ட நூலகர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களின் பாடசாலை நூலகர் கைநூலும், தமிழ் சாகித்திய விழா மலர் (1975), அறிவின்

பாதையிலே - கொழும்பு பொது நூலகக் கட்டடத்திறப்பு விழா மலர் (1980) போன்ற இன்னோரன்ன மலர்களிலும், சில பத்திரிகைகளிலும் வெளியான சில மேலோட்டமான தமிழ்க் கட்டுரைகளுமே நூலகவியல்துறை பற்றிப் பேசுவதாக அன்றைய காலகட்டத்தில் கைவசம் இருந்தன.

இந்நிலையில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற பெயரில் ஒரு நூலக சேவைகள் சார்ந்த நிறுவனமொன்றை 1985இல் ஆணைக்கோட்டையில் எமது இல்லத்தில் உருவாக்கியிருந்தேன். நூலகங்களுக்கும் நூலக சேவைக்கும் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் பங்களிப்புச் செய்யும்வகையில் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது நிறுவனமாகவே இது அமைகின்றது. பாடசாலை, பொது நூலகங்களும், தனியார் நூலகங்களும், பல்வேறு சேவைகளை இவ்வமைப்பின் வழியாகப் பெற்றுக்கொண்டன. பிராந்தியரீதியில் கருத்தரங்குகள் பல நடத்தப்பட்டன. இவ்வமைப்பின் மூலமாக அறிவியலரீதியாக நூலகத்துறையின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் பேசும் தமிழ் நூல்களையும் வெளியிடத் தொடங்கியிருந்தோம். இதன் ஒரு வளர்ச்சிக்கட்டமாக தமிழில் “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையொன்றினை வெளிக்கொணரும் ஆவலுடன் திரு. முருகவேளை சந்திக்க 1985இன் நடுப்பகுதியில் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எனது நோக்கம்- பல்கலைக்கழக நூலக வெளியீடாக அதனைக் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றிய கருத்தைக் கேட்டறிவதாகவே இருந்தது. அன்றையதினம் சுமார் மூன்று மணிநேரம் அவர் என்னுடன் ஆழமான உணர்வுபூர்வமாக உரையாடினார். பல்கலைக்கழக வெளியீடாக நூலகவியலை வெளியிடுவதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் சுதந்திரம் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் அப்பணியை நானே மேற்கொள்வதற்கான மன உறுதியை எனக்களித்தது. செப்டெம்பர் 1985 முதல் தொடர்ந்து ஏழாண்டுகள் நூலகவியல் காலாண்டிதழ் வெளிவந்தது. ஏழாண்டுகளும் நூலகவியலின் ஆலோசனைக் குழுவில் இருந்து நல்ல பல ஆலோசனைகளை வழங்கி வழிகாட்டிவந்தார் அவர். 1991இல் எனது லண்டன் நோக்கிய புலப்பெயர்வுடன் நூலகவியல் நின்றுபோயிற்று. அன்றைய அவரது அறிவுரையும் தீர்க்கதரிசனமும் எனது இன்றைய வளர்ச்சிநிலைக்கான உரமாக அமைந்ததை நான் மட்டுமே அறிவேன். ஆலோசனை, கலந்துரையாடல் என நூலகர் முருகவேளை சந்திக்க அவரது அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு தடவையும் நீண்ட உரையாடல்களாகவே அத்தருணம் கழியும். தான்

செய்ய விரும்பிய பணிகளை என்மூலமாக நிறைவேற்றும் கனவு அவரது கண்களில் தேங்கியிருந்ததை மானசீகமாக நான் அறிவேன்.

நூலகவியலின் முதலாவது இதழ் செப்டெம்பர் 1985இல் திரு முருகவேள் அவர்களின் சிறப்புரையைத் தாங்கி வந்தது. அதில் அவர் குறிப்பிட்ட இறுதிப் பந்தியை மீள்பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன்.

“எமது நாட்டில் சிறியனவும், அவ்வளவு சிறியன அல்லாதனவுமாக நூலகங்கள் என்ற பெயரில் சில நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் ஏதோ தமக்குள்ள ஆற்றலுக்கு ஏற்ற முறையில் பணிபுரியும் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நூலகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையும், தொழில் நுணுக்கங்களையும், இலட்சியார்த்த நோக்கங்களையும் அறியத்தருதல் இந்நாட்டில் நல்லதொரு நூலக சேவையினை உருவாக்கும் முயற்சியில் மிகுதியும் வேண்டப்படும் முதல் நிலைத் தொண்டாகும். இவற்றையெல்லாம் ஓரளவு அறிந்த இச்சில நூலகர்கள், நூலகச் செய்தியினை மக்களிடம் கொண்டு செல்பவர்களாகவும், நூலக இயக்கத்தினை வெகுஜன இயக்கமாக்கு கின்றவர்களாகவும் பரிணமிக்கின்ற வாய்ப்பு உண்டு. இச்சிறுவிதழ் அம்முதல் நிலைத் தொண்டினை ஒரு சிறிதாவது நிறைவேற்றி வைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.”

பின்னாளில் நூலகவியல் சஞ்சிகை தமிழ் பேசும் நூலகர்களிடையே ஏற்படுத்திச்சென்ற பாதிப்பானது, மீள்பிரசுரமாக, அந்த நூலகவியல் சஞ்சிகையின் முழுத்தொகுதியையும் உள்ளடக்கிய பெருந்தொகுப் பொன்றினை 2013இல் மீள்பிரசுரமாக கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லத்தினர் வெளியிடும் அளவுக்கு எமது அறிவியல் சமூகத்தினரிடையே வேரோடியிருந்துள்ளது.

இலங்கையின் கல்வி அமைச்சராக பதியுதீன் முகம்மது அவர்கள் சேவையாற்றிய காலகட்டத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆறாவது வளாகமாக 15.7.1974இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளைமுதல், பின்னர் சுதந்திரமான பல்கலைக்கழகமாக 1979இல் மாற்றம்பெறும் வரையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஏராளமான ஏட்டுச்சுவடிகள் (ஓலைச்சுவடிகள்) பொதுமக்களால் நன்கொடையாகவும், வேறு வழிகளிலும் கையளிக்கப்பட்டிருந்தன. பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் ஆரம்பகால நூலகரான திரு.ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலிருந்து பல்கலைக்கழகத்துக்குள் உள்வாங்கப் பட்டவர். அவரது காலத்தில் இவ்வேட்டுச் சுவடிகள் நூலகத்தில்

பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தனவேயன்றி அவற்றை வாசித்துப் பட்டியலிடும் பணிகள் எதுவும் சாத்தியமாகி இருக்கவில்லை. இந்நிலையில் திரு.முருகவேள் அவர்கள் புதிய நூலகமாகப் பணியேற்றதன் பின்னர், இவ்வேட்டுச் சுவடிகளைப் பார்வையிட்டு விஞ்ஞானபூர்வமாகப் பட்டியலிடும் பணியை முடுக்கிவிட்டார். ஒவ்வொரு ஏட்டுச் சுவடிக்குமான தலைப்பு, பிரதிப்பாடத் தொடக்கம், பிரதிப்பாட முடிவு, ஓலைகளின் எண்ணிக்கை, அளவும் பிற பெளதிக விபரங்களும், குறிப்பு என பல்வேறு தகவல்களுடன் இப்பட்டியலை இவர் தயாரித்தார். கிரந்த லிபியில் அமைந்த வடமொழிச் சுவடிகளை இனங்காண பிரம்மபூரீ து. சுந்தரமூர்த்தி போன்ற அறிஞர்களின் உதவிகளையும் பெற்றிருந்தார். இவரது பணிக்கு அந்நாளில் பல்கலைக்கழகப் பணியாளர்களாக இருந்த க.நிரஞ்சனாதேவி, செ.சண்முகநாதன் ஆகியோர் பெருந்துணைபுரிந்தனர். அரபு எண் ஒழுங்கில் அமைந்த பிரதான பட்டியல், தலைப்புச்சுட்டு, பொருட்சுட்டு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் அப்பட்டியலை ஒழுங்கமைத்து, 1992இல் ஒரு சிறு நூலுருவிலும் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் வெளியீடாக கல்லச்சுப் பிரதியாக நூலகர் முருகவேள் வெளியிட்டார்.

அமரர் முருகவேள் அவர்களின் நூல்கள் இரண்டு இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்றன. அவரது ஆழ்ந்தகன்ற சைவசித்தாந்த அறிவும் வடமொழிப் புலமையும் இந்நூல்களின் வழியாக புலப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. நூலகத்துறைசார்ந்து அவர் விரிவாக எழுதாமை இன்றும் ஒரு கேள்விக்குறியாகவே அமைந்துவிட்டது. அவரது பெயரில் நூலகவியல்துறைசார்ந்து ஒரு நூல் எழுதப்பட்டு அயோத்தி நூலக சேவைகள் வெளியீடாக அது வெளியிடப்படவேண்டும் என எனது சந்திப்புகளிலெல்லாம் அவரிடம் பலமுறை அழுத்தமாகக் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறேன். இருப்பினும் எதுவும் ஈடேறவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பணியாற்றிய காலகட்டம் மிகவும் சிறப்பானதொரு காலகட்டமாகும். அதுபற்றி பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது நிர்வாகத்தில் பணியாற்றிய வி.வேல்தாஸ் அவர்கள் அண்மையில் யாழ். உதயன் பத்திரிகையில் (உதயன் 3.1.2015) எழுதிய நீத்தார் நயப்புரையில் உணர்வுபூர்வமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக டிப்ளோமா பரீட்சைக்கென செப்டெம்பர் 1965இல் நூலகர் முருகவேள் சமர்ப்பித்த விரிவான நூற்பட்டியல் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். 1960ம் ஆண்டு வரை ஐரோப்பிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருந்த சைவசமயம்

தொடர்பான நூல்கள் பற்றிய விரிவான நூற்பட்டியல் இதுவாகும். இப்பட்டியலுக்கான விரிவான பகுப்பாக்கம் ஒன்றினை இவரே உருவாக்கியிருந்தார். சைவ சமயம் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் எவருக்கும் தமது தேடலை விரிவுபடுத்த இப்பட்டியல் நிச்சயம் உதவியாக இருக்கும். இதன் ஒரு பிரதி தற்போது யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழக நூலகத்தில் பேணப்படுகின்றது. (ஆய்வேடுகளின் சேர்க்கை இலக்கம் 76336). இவ்வாய்வு விரிவான பயன்பாடு கருதி நிச்சயம் நூலுருவாக்கப்படல் வேண்டும். இக்கைங்கரியத்தை அமரர் சி.முருகவேள் அவர்களின் நினைவாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகச் சமூகம் அல்லது இந்து சமய, கலாச்சார அலுவல்கள் அமைச்சு முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். முதலாம் பாகமாகவாவது இவ்வேடு வெளிவருமிடத்து, பின்னாளில் 1961 முதலாக இந்நாள் வரை வெளிவந்த சைவசமய ஆய்வுகள் பற்றிய பட்டியல்படுத்தும் பணியை வேறொருவர் மேற்கொள்ள வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தித் தரலாம். சைவமும் தமிழும் தன் வாழ்வுநெறியாக வாழ்ந்து மறைந்த ஏழாலையின் புதல்வன் முருகவேளுக்கு நாம் செலுத்தும் நன்றிக்கடனாக இது அமையும்.

(நன்றி: தாய் வீடு. (கனடா) பெப்ரவரி 2022: ப.80-81)

திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம்

[30.04.1940–27.04.2022]

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தை வளர்த்தெடுத்த நூலகர்களின் பட்டியலில் ஆர்.எஸ். தம்பையா, சிற்றம்பலம் முருகவேள், வரிசையில் திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் மூன்றாமவராவார். யாழ்ப்பாணத்தில், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிவந்த வேளையில், திருமதி

ரோ.பரராஜசிங்கம் அவர்களின் தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவ்வேளையில் அவர் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட உதவி நூலகராகப் பணியாற்றிவந்தார். நூலகவியல் சஞ்சிகையை நான் வெளியிட்டு வந்த வேளையில் அதன் ஆசிரியர் குழுவில் திரு சி.முருகவேள் அவர்களுடன் திருமதி பரராஜ சிங்கமும் இடம்பெற்றிருந்தார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பருத்தித்துறைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் 30.04.1940 இல் பிறந்தவர். இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுக்குத் தாயான இவர் சிறுவயது முதலே வாசிப்பில் ஆர்வம் மிக்கவர். தன் இளமைக் காலத்தில் பென்குவின் பதிப்புகளைத் தேடித் திரிந்து வாசித்து மகிழ்ந்தவர். அவரது நூல்களின் மீதான ஆர்வமே விலங்கியல் பட்டதாரியான அவரது வாழ்வின் திசையை நூல்களையும் நூலகங்களையும் நோக்கித் திருப்பியுள்ளது.

திருமதி ரோ.பரராஜசிங்கம் 1961இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில், தனது B.Sc. சிறப்புப் பட்டத்தை விலங்கியல்துறையில் பெற்றுக்கொண்டவர். தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பிய பின்னர் சிறிது காலம் கார்கில்ஸ் நிறுவனத்தின் புத்தக விற்பனைப் பிரிவின் (Cargill's Book Centre) பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றி வந்தார்.

தனது பட்ட மேற்படிப்பு டிப்ளோமாவை (Post Graduate Diploma) நூலகவியல் துறையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1964-1965 காலகட்டத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நூலக அறிஞர்களான சி.முருகவேள், எச்.ஏ.ஐ. குணத்திலக்க, திரு. சோமதாச, கலாநிதி போல் குரூஸ் ஆகியோர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவரது வழிகாட்டிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் சிறப்பான வழிகாட்டலின்கீழ் திருமதி ரோ.பரராஜசிங்கம், சிறந்ததொரு நூலக ஆளுமையாக செதுக்கப்பட்டார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 02.03.1978இல் இணைந்து, உதவி நூலகராக அங்கு சேவையாற்றத் தொடங்கினார். சிக்கலான போர்க் காலப்பகுதியில், குறிப்பாக 1983 இனக்கலவரக் காலத்திலும், அதன் பின்னர் இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நிலைகொண்டிருந்த 1987-1990 காலகட்டத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தை சிறப்புற நிர்வகித்து வந்தவர் இவர்.

தனது MLIS நூலக உயர்கல்விப் பட்டத்தினை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏப்ரல் 1983இல் சிறப்புச் சித்திகளுடன் பெற்றுக்கொண்டவர். இப்பட்டத் தேர்ச்சியின் பயனாக சிரேஷ்ட உதவி நூலகராகப் பதவி உயர்வினை 1983இல் பெற்றுக்கொண்டவர்.

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகமும் இராணுவத்தால் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தது. கிட்டத்தட்ட ஒரு இராணுவ முகாமாகவே அது மாறிவிட்டிருந்தது. அவ்வேளையில் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் சேர்க்கைகளை சமயோசி தமாக பாதுகாத்த பெருமை இவருக்கு உரியதாகும். இக்காலகட்டத்தில் பிரதம நூலகர் திரு. சி.முருகவேள் அவர்கள் ஓராண்டு கல்விசார் விடுப்பில் (Sabbatical Leave) சென்றிருந்தார். பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பினை திருமதி பரராஜசிங்கம் அவர்களே ஏற்று நடத்தவேண்டிய சூழல் அன்று இருந்தது. அவ்வேளையில் திருமதி பரராஜசிங்கம் அவர்கள் குடும்பத்தினருடன், திருநெல்வேலியில் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்திருந்தார். உள்ளக இடம்பெயர்வுகளால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுள் இவருடைய குடும்பமும் ஒன்று.

இந்திய இராணுவம் பல்கலைக்கழகத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த ஒருநாள் இரவு அவரது உதவி நூலகர் ஒருவரிடமிருந்து அவசர அழைப்பு வந்திருந்தது. அவரின் கூற்றுப்படி நூலகக் கட்டிடம் தாக்கப்பட்டிருந்தது. நூல்கள் சிதறுண்டு கிடக்கின்றன. அந்நியர்களால் நூல்கள் கபளீகரம்

செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மழைவேறு சிதறுண்டு கிடந்த நூல்களை நனைத்தழித்துக்கொண்டிருந்தது. அவற்றை உடனடியாகவும், பாதுகாப்பாகவும் அப்புறப்படுத்தாவிட்டால், பல்கலைக்கழக நூலகச் சேர்க்கைகள் அனைத்தும் அழிந்துவிடும். இந்நிலையில் துரிதமாகச் சிந்தித்து மிக முக்கியமான முடிவொன்றினை உடனடியாக எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

மழையுடன் கூடிய காரிருள் சூழ்ந்திருந்த அவ்வேளையில் மின்சார வெளிச்சம் தடைப்பட்டிருந்த நிலையில் கூப்பிட்ட குரலுக்கு வரக்கூடியதாகவிருந்த ஒரு சில நூலக உதவியாளர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்குச் சென்று இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகிக் கைவிடப்பட்டிருந்த நூலகப் பகுதியைக் கண்டு திருமதி பரராஜசிங்கம் அதிர்ச்சியடைந்துள்ளார். அங்கே பல நூல்கள் இந்திய இராணுவத்தினால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, தீவைத்துக் குளிர்காயவும் பயன்படுத்தப்பட்ட சான்றுகள் சாம்பல் மேடுகளாகக் காட்சியளித்தன. மேலும் பல நூல்கள் சேர்த்தடுக்கப்பட்டு இராணுவத்தினருக்கான இருக்கைகளாகவும், படுக்கைகளாகவும் உருமாற்றப்பட்டிருந்தன. புள்ளிவிபரவியல் பகுதியில் காணப்பட்ட நூல்தட்டுக்கள் வெறிச்சோடியிருந்தன. அவர் முன்னிருந்த ஒரே தீர்வு எஞ்சிய நூல்களையாவது பாதுகாப்பாக மீட்டெடுத்து லொறியொன்றில் அவ்விடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதேயாகும்.

அயலவர்களாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் சூறையாடப்பட்டவை போக தப்பிப் பிழைத்த நூல்களையும், மழையில் நனைந்து கொண்டிருந்த நூல்களையும் அவசர அவசரமாக சேர்த்து எடுத்து லொறிகளில் ஏற்றி, தன்னிடமிருந்த சிலக் சேலைகளினால் அவற்றை மழையிலிருந்து ஓரளவு பாதுகாத்து, அவற்றை சாவகச்சேரியிலுள்ள ஒரு பாடசாலை மண்டபத்துக்குக் கொண்டுசென்று சேர்த்திருக்கிறார். அதற்கான முழுச்செலவின்னையும் அப்பொழுது 44 வயதேயான அவர், தானே பொறுப்பேற்று இந்த அவசரகாலப் பணியை ஆற்றியிருக்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் நூல்களை அனுமதியின்றி அப்புறப்படுத்திய இவரது அருஞ்செயலை பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் முதலில் கண்டித்தபோதிலும், பின்னாளில் அவரால் பாதுகாத்து வழங்கப்பட்ட 35000 நூல்களையிட்டு அவருக்கு அதே நிர்வாகம் பாராட்டுக் கடிதமொன்றினையும் வழங்கியிருந்தது. அங்கே இழக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான நூல்களையும்

பின்னாளில் திட்டமிட்டுக் கட்டியெழுப்ப அவர் மிகுந்த பிரயாசையுடன் செயற்பட வேண்டியிருந்தது.

திருமதி பரராஜசிங்கம் அவர்கள், துஷ்யந்தி கனகசபாபதிப்பிள்ளை என்பவருக்கு வழங்கிய நேர்காணலொன்றில் தனது உணர்வுகளை விரிவாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார். அந்த நேர்காணலில் பல்கலைக்கழக நூலக அழிப்புப் பற்றித் தான் கொழும்பிலிருந்த இந்திய உயர்ஸ்தானிகருக்கு ஒரு காரசாரமான கடிதத்தை எழுதியிருந்ததாகவும், அதில் இந்திய இராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் சேர்க்கைகளுக்கும் கட்டிடத்திற்கும், தளபாடங்களுக்கும் ஏற்படுத்தியிருந்த மீளப்பெறமுடியாத சேதத்தை, கலாச்சாரப் படுகொலையை விலாவாரியாகக் குறிப்பிட்டிருந்ததாகவும் தெரிவித்திருந்தார்.

இந்திய இராணுவம் ஏற்படுத்திய சேதத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவ்வேளையில் இருப்பிலிருந்த 64000 நூல்களில் 35000 நூல்களையே மீட்டெடுக்க முடிந்ததாகத் தெரிவித்திருந்தார். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 97000 நூல்களுடன் எரியுண்டபோது இழந்த நூல்களைப் பற்றிப் பேசுமளவிற்கு எவரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூல்களின் இழப்புப் பற்றிப் பேசுவதில்லை என்பது அவதானிக்கத்தக்கது. பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகப் பிரிவில் மாத்திரமல்ல, சில கல்வித்துறைகளுக்கான பீடங்களின் அலுவலகங்களில் இந்திய இராணுவத்தினர் தங்கியிருந்த வேளை தமக்கு இடைஞ்சலாகவிருந்த சொத்துக்களையும் அப்புறப்படுத்தியிருந்தார்கள். அவற்றில் குறிப்பாக, பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆய்வேடுகளின் பிரதிகளை பல்கலைக்கழக தண்ணீர்த் தாங்கியின் அருகே குப்பைமேடாகக் குவித்து வைத்திருந்த அவலத்தையும் அவ்வேளையில் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அருகில் இருந்த ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தில் வாழ்ந்திருந்த என்னால் கண் கூடாகப் பார்க்கவும் கண்ணீர் வடிக்கவும் முடிந்திருந்தது. வரலாற்றுத்துறைப் பிரிவினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த தொல்பொருட்கள் சிதறியடிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கு பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்த 5000 ஆண்டுப் பழமையான ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட்களுக்கும், குறிப்பாக அங்கு பேணி வைத்திருந்த முதுமக்கள் தாழிக்கும் என்ன நடந்திருக்கும் என்று கற்பனைகூட செய்திருக்க என்னால் முடியவில்லை. முப்பதாண்டுகள் கழிந்த நிலையிலும் எமது தலைமுறையினரின் மனத்திரையை விட்டு அகலாத வடுக்கள் இவை.

படிப்படியாகத் தன் பதவியுயர்வுகளைப் பெற்று 16 ஆண்டுகள் உதவி நூலகராகச் சேவையாற்றிய பின்னர் அப்போது பிரதம நூலகராகவிருந்த திரு. சி. முருகவேள் அவர்கள் 1994இல் ஓய்வுபெற்ற வேளையில் திருமதி பரராஜசிங்கம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதில் நூலகராகப் பதவியேற்றிருந்தார். பின்னர் 01.03.1995 இல் பிரதம நூலகராகப் பணியில் தொடர்ந்தார். இவரது பொறுப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகம் இருந்த வேளையில்தான் மீண்டும் ஒரு பாரிய சிக்கல் ஏற்பட்டது. வரலாற்று முக்கியத்துவமான 1995 வலிகாமம் பாரிய இடப்பெயர்வு அவசர அவசரமாக மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தது. அதன் பின்னர் இராணுவம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் காணப்பட்ட அந்த இறுக்கமான நிர்வாகக் கட்டமைப்பிற்குள்ளும் பாரிய போக்குவரத்துச் சங்கடங்களுக்குள்ளும், பல்கலைக்கழக நூலகத்தை மீளவும் ஒழுங்கமைத்து வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது.

இவரது நூலக பணிகளில் அவரது கணவர் பரராஜசிங்கம் அவர்கள் பின்னணியில் நின்று பலவிதங்களிலும் உதவி புரிந்து வந்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் மிகவும் திறமையாக எழுத்தாற்றலை கொண்டிருந்த இவரது கணவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் சட்ட நுணுக்கமான கடிதங்களை எழுதி இவரது பணிக்கு உதவியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து 27 ஆண்டு இடையறாத நூலகப் பணியினை மேற்கொண்டு வந்த திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் 30.09.2005இல் பல்கலைக்கழக நூலகப் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

பல்கலைக்கழக புத்திஜீவிகளுக்கு பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வழங்கப்படும் ஒரு வருட கல்விசார் விடுமுறைகளையும் இரண்டு தடவைகள் பெற்றுக்கொள்ளாமல் நூலகத்தை வளர்த்தெடுப்பதிலேயே அக்கறை செலுத்திவந்தவர் திருமதி பரராஜசிங்கம். தொடர்ந்து 27 ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்துறைக்கு அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றியிருக்கின்றார். ஒரு தடவை இவர் 3மாத விடுமுறையை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு பல்வேறு சர்வதேச நூலகங்களுக்கும் விஜயம்செய்து, தான் அவதானித்து வந்திருந்த நூலக நிர்வாக, வடிவமைப்புச் சிந்தனைகளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் செயற்பாட்டில் அறிமுகம்செய்ய முன்வந்திருந்தார்.

அவ்வகையில், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக சேர்க்கைகளை கணனிமயப்படுத்தும் Library Automation நடவடிக்கைக்கு 2003 இலிருந்தே பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றார்.

நூலகவியல் கல்வியை தமிழ் மாணவர்களுக்கு வழங்கும் பணியில் இவரது பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே நூலகவியல்துறைக்கான பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா துறையை (DIPLIS) இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் உதவியுடன் 2002/2003 காலகட்டத்தில் மீளுருவாக்கம் செய்வதில் முன்நின்று உழைத்தவர் இவர்.

பல்கலைக்கழகத் தேவைகளுக்கான ஆராய்ச்சித்துறையில் இவர் ஈடுபாடு காட்டிவந்ததன் பயனாக, லேசர் தொழில்நுட்பத்துறைக்கான சுட்டி மற்றும் சாராம்ச சேவைகள் பற்றிய வழிகாட்டிகளையும் (Major Indexing and Abstracting Services in the field of Laser Technology) நூலக விஞ்ஞான, தகவல் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கான குறிப்புரையுடனான வழிகாட்டியொன்றினையும், பட்டியலாக்கம், பகுப்பாக்கம், சுட்டிகள், மற்றும் நூலக முகாமைத்துவம் சார்ந்த பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாண விஞ்ஞானச் சங்கம், இலங்கை நூலகச் சங்கம் ஆகியவற்றின் ஆயுட்கால உறுப்பினராகவிருந்து இந்த அமைப்புகளின் வளர்ச்சிக்கும் தனது கடின உழைப்பினை இவர் வழங்கியிருக்கிறார்.

2005இற்குப் பின்னரான தனது ஓய்வுக் காலத்திலும் கூட, நூலகவியல்துறையைத் தேர்வுசெய்திருந்த தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் தான் முன்னர் வழங்கிவந்த விரிவுரைச் சேவையினைத் தொடர்ந்தும் வழங்கிவந்திருந்தார். அவ்வகையில், ஸ்ரீலங்கா நூலகச் சங்கம் வழங்கி வந்த நூலகவியல், தகவல் விஞ்ஞானக் கல்வி மாணவர்களும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிவந்த நூலகவியல் துறைக்கான பட்டப் பின்படிப்பு டிப்ளோமா கல்விகற்கும் மாணவர்களும், யாழ்ப்பாண தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி வழங்கிவந்த நூலகக் கல்விகற்கும் மாணவர்களும் பயனடைந்துள்ளனர். உரும்பிராயில் இருந்தபோது பெற்றோரை இழந்த பிள்ளைகளுக்கு கல்வியறிவை ஊட்டியதோடு அவர்களது தடையுறாத கல்விக்காக பண உதவியும் செய்து வந்தார். இயல்பாகவே மிகவும் இரக்க குணம் படைத்தவரான இவர் உதவி கேட்டு வருபவர்களுக்கு தன்னாலான உதவிகள் செய்து வந்தார்

என்பதை இவருடன் நெருங்கிப் பழகிவந்த சக நூலக ஊழியர்கள் நினைவுகூர்ந்துள்ளனர்.

பின்னாளில் பருத்தித்துறையில் தனது இளைய மகனோடு அமைதியாகத் தனது ஓய்வினை அனுபவித்து வந்த திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் அவர்கள், 27.04.2022 அன்று இயற்கையெய்தினார். திருமதி பரராஜசிங்கம் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகர்களின் வரிசையில் குறிப்பிடத்தகுந்தவராக வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்படுவார்.

(நன்றி: அமரர் ரோகிணி பரராஜசிங்கம் அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த 31ஆம் நாள் நினைவு மலர்: 27.05.2022. ப.22-29)

(நன்றி: தாய்விடு. (கனடா) மே: ப.58-59).

யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகர்
ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம்
[8.4.1961–25.12.2019]

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகராக விருந்து சேவைக்காலத்திலேயே 2019 ஆம் ஆண்டின் கிறீஸ்துமஸ் தினத்தில் மாரடைப்பினால் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் க.பொ.த. உயர் வகுப்பு மாணவியாகக் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே எனக்கு அறிமுகமானார். மே 1978 முதல் ஏப்ரல் 1979 வரையான காலகட்டத்தில் நான் இராமநாதன் கல்லூரி நூலகத்தினை புனரமைக்கும் பணியில் ஈடுபடவென்று அந்நாளில் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்த திரு மாணிக்கவாசகர் அவர்களால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்தேன். செம்பாட்டு மண் புழுதி மண்டிய ஒரு மூலையிலேயே அவ்வேளையில் நூலகம் சீண்டுவாரற்றுக் கிடந்தது. அந்த நூலகத்தை ஒரு வருட காலத்தில் மீள்புனரமைத்து, (தூசுதட்டி பகுப்பாக்கம் பட்டியலாக்கம் செய்து, முறையான இரவல் வழங்கும் சேவை, உசாத்துணை சேவைகளை அறிமுகப்படுத்தி) மாணவர்களின் வருகையை ஓராண்டுக்குள் அதிகரிக்க என்னால் முடிந்தமைக்கு அவ்வேளையில் உயர்தர வகுப்பில் அங்கு கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த சுமார் ஒன்பது மாணவிகளே காரணமாவர். தொண்டர்களாக இருந்து எனக்கு அவர்கள் நூலகப் பணிகளில் கையுதவியாக நின்று உதவினார்கள். அதில் ஒரு மாணவியாக “ஸ்ரீ” இருந்தார்.

பின்னாளில் 1983 முதல் 1989 வரை யாழ்ப்பாணம் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிவந்த வேளையில் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட உதவி நூலகர்

திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் அவர்கள் 1989ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஒருநாள் “ஸ்ரீ” என்கிற ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியை ரட்ணம் நிறுவனத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்தார்.

அவ்வேளையில் அவர் இராமநாதன் கல்லூரியிலிருந்து 1980இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தேர்வாகி 1984இல் அங்கு பொருளியல் துறையிலே சிறப்பு இளமாணிப் பட்டம் பெற்றிருந்தார். பின்னர் பொருளியலை துறந்து, நூலகவியலில் உயர் கல்வித்துறையைத் தன் வாழ்வின் எதிர்காலமாக வரிந்துகொண்டிருந்தார். 1986இல் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து நூலக தகவல் அறிவியல் இளமாணிப் பட்டம் (BLIS) பெற்றிருந்தார். 1987ஆம் ஆண்டு நூலகவியலில் முதுமாணிக் கல்விக்காக இந்தியாவின் பெங்களூரில் அமைந்துள்ள இந்திய புள்ளிவிபரவியல் கழகத்தில் (Indian Statistical Institute) சேர்ந்தார். அங்குள்ள நூலக, தகவல் அறிவியலுக்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆய்வுத் துறைகளுக்குமான ஆய்வு நடுவமாகிய “ஆவணமாக்க ஆய்வு, பயிற்சி மையம்” (Documentation Research and Training Centre) அவருக்கு ADIS பட்டத்தை 1989இல் வழங்கியிருந்தது.

“ஆவணமாக்க ஆய்வு, பயிற்சி நடுவத்தில் அவர் தொடர்ந்த கற்கை நெறியானது ADIS எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்பட்ட Associateship in Documentation and Information Science என்பதாகும். இரண்டாண்டுக் கற்கைநெறியான அது நூலக தகவல் அறிவியல் துறையில் முதுகலை மாணிக்குச் சமனானது. நூலகவியலை நோக்கமாகக் கொண்டு அவர் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தாலும் ஆவணமாக்கம், தகவல் அறிவியற் துறைகள் சார்ந்த கல்வியை அவர் பெற்றமை அவரது எதிர்காலச் சாதனைகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது.” (கோபிநாத், நூலக நிறுவனம்)

1989இல் தான் தனது வாழ்நாட் கனவின் முதற்படியை அவர் தொடலானார். ஆம் அவர் அப்போது தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உதவி நூலகர்களுள் ஒருவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தார். இந்தப் பின்னணியிலேயே ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி 1989இல் ஒரு நாள் என்னைச் சந்திக்க வந்திருந்தார்.

அக்காலத்தில் “நூலகவியல்” என்ற பெயரில் ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையை நடத்தி வந்தேன். திருமதி விமலா பாலசுந்தரமும் அதில் எழுதிவந்தார். அவரது வேண்டுகோளின் பேரில் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியும் தனது கன்னிப் படைப்பாக்கங்களை நூலகவியலில் எழுத

விரும்பியிருந்தார். அவரது முதலாவது கட்டுரை “நூலக முகாமைத்துவம் - ஓர் அறிமுகம்” என்ற தலைப்பில் செப்டெம்பர் 1989 இதழில் வெளியாகியது. அவரது நூலகவியல்சார் எழுத்துப்பணிகள் நூலகவியல் சஞ்சிகையில் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றன. துர்அதிர்ஷ்டவசமாக எனது கொழும்புக்கான புலப்பெயர்வுடன் நூலகவியல் சஞ்சிகை ஜூன் 1991 இல் தனது பயணத்தை நிறுத்திக்கொண்டது. நூலகவியலின் இறுதி இதழ் வரை ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி தொடர்ந்து எழுதி வந்தார்.

தோட்டப் பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகமும், யாழ்ப்பாணம், அயோத்தி நூலக சேவைகளும் இணைந்து ஒழுங்கு செய்த மலையக நூலக அபிவிருத்திக் கருத்தரங்கினை 1990 ஏப்ரல் 6,7,8ஆம் திகதிகளில் கண்டி, புஷ்பதான மாவத்தையில் உள்ள சத்தியோதய நிறுவனத்தின் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் நான் ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தவேளை அதிலும் அவர் பங்கேற்று தன் கட்டுரையை சமர்ப்பித்திருந்தார். இக்கருத்தரங்கில் திரு. என். செல்வராஜா, திருமதி. வி. பாலசுந்தரம், செல்வி. ஸ்ரீ. பொன்னையாபிள்ளை, திரு அந்தனி ஜீவா, திரு. சாரல்நாடன், ஜனாப். எஸ். எம் கமால்தீன் ஆகியோருடன் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியும் தன் உரையை ஆர்வத்துடன் நிகழ்த்தியிருந்தார்.

இராமநாதன் கல்லூரியில் ஒரு நூலகரின் பணிகளை என்னுடாகவே தான் கண்டு அத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டதாகவும், தனது எழுத்துப் பணிகளையும் என்னிடமிருந்தே தான் ஆரம்பிக்க விரும்புவதாகவும், அன்று என்னைச் சந்தித்த வேளை திருமதி பாலசுந்தரத்திடம் அவர் கூறியதை இன்றும் என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. பின்னாளில் அவர் பத்தி எழுத்தாளர், பன்னூலாசிரியர், கவிஞர், நூல் விமர்சகர், பெண்ணியம் என பல துறைகளிலும் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி சிறந்து விளங்கியிருந்தார்.

1995இல் அவர் உதவி நூலகராகப் பணியாற்றி ஆறு வருடங்கள் கழிந்த நிலையில் அவரது பணிசார்ந்த முன்னேற்றத்திற்கு சோதனையாக அவ்வாண்டில் இடம்பெற்ற “வலிகாமம் இடப்பெயர்வு” அமைந்து விட்டது. அவர் வலிகாமம் புலப்பெயர்வின் போது வன்னிக்குச் சென்றுவிட்ட பின்னர் ஏழாண்டு வனவாசத்தில் கழிக்கவேண்டி இருந்தது. 2002இல் கிடைத்த “சமாதான காலத்தில்” தான் மீளவும் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திரும்பி மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் தனது வேலையை மீள்பெறவேண்டியிருந்தது.

அவருக்குக் கிட்டிய அந்த ஏழாண்டு வன்னி வாழ்க்கை அவரது சமூகம்சார்ந்த பார்வையை விரிவுபடுத்தியிருந்தது. அது அவருக்கொரு

திறந்த பல்கலைக்கழக அனுபவமாக இருந்தது. வன்னி வாழ்க்கையில் அவர் “அர்த்தநாரி”யானார். ஆம், வன்னியில் வாழ்ந்தபோது இவரது எழுத்துக்கள் “அர்த்தநாரி” என்ற புனைபெயரிலேயே பெரும்பாலும் இடம்பெற்றிருந்தன. வன்னிக்குச் சென்ற அவர் பெண்ணியம், ஈழப் போராட்டம், ஊடகவியல், இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அவர் பெண் போராளிகளுக்கு ஆங்கிலம் உட்பட்ட பல்வேறு உலக அறிவியல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளையும் அங்கு மேற்கொண்டிருந்தார்.

விடுதலைப் புலிகளின் “நிதர்சனம்” பிரிவினரின் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்களிலும் இவர் பங்கெடுத்திருந்தார். சுதந்திரப் பறவைகள் மாதாந்த பத்திரிகையிலும் ஈழநாதத்திலும் இவரது ஆழமான ஆய்வுத்திறன் மிக்க கட்டுரைகள் வெளிவந்திருந்தன. மேலும், வன்னியில் இயங்கிவந்த கப்டன் வானதி வெளியீட்டகம், அரசியல்துறை-மகளிர் பிரிவினால் வெளியிடப்பட்ட பல நூல்களிடையே அவருடைய படைப்புக்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண் போராளிகளின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளிலும் எழுத்துலக வளர்ச்சியிலும் பிரதான பங்காற்றியவர்களில் ஒருவரான பெண்ணிய வாதியாக இவர் வன்னியில் இருந்தவேளை தன்னை நிரூபித்துக் காட்டியிருந்தார்.

2002இல் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பின் தனது வன்னி வாழ்க்கையை பேசுபொருளாக்குவதை பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக தவிர்த்திருந்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் 2008 வரை சிரேஷ்ட உதவி நூலகராகவே பணியாற்றவேண்டியிருந்தது. இதற்கிடையே அங்கு நூலகராகவிருந்த திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் 30.09.2005இல் பல்கலைக்கழக நூலகர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார். ஸ்ரீகாந்த லட்சுமி 2008இல் தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தற்காலிக நூலகர் பதவியை வகிக்கக் கிட்டியிருந்தது. நான்காண்டுகளின் பின்னர் அவரது வாழ்நாள் குறிக்கோளாகவிருந்த பிரதம நூலகர் பதவியை 2012இல் தான் எட்டிப்பிடிக்கமுடிந்தது. அன்றிலிருந்து ஏழாண்டுகள் அந்தப் பதவியை வகித்தார். 2019 இறுதியில் தனது மரணம் வரை பிரதம நூலகராகப் பதவி வகித்திருந்தார்.

ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி தன் பதவிக் காலத்தில் பல்வேறு அமைப்புகளிலும் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்பட்டுள்ளார். அவர் 2005இல் நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தினை (Foundation for Library Awareness)

உருவாக்கி மாணவர்களுக்கான கண்காட்சிகள் மற்றும் நூலகர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகள் பலவற்றை நடத்தினார். 2017/2018 காலகட்டத்துக்குரிய இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தலைவராகத் தெரிவானார். தமிழர் ஒருவர் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தலைவரானது இதுவே முதற் தடவையாகும். “கருத்தூண்” மாதிரி நூலகத்தையும், “அறிதூண்டல் மையத்தையும்” (Knowledge Stimulation Center) இணுவிலில் தனது வீட்டிலேயே உருவாக்கி மாணவர்களுக்கான சான்றாதாரக் கல்வியை அங்கு ஊக்குவித்தார்.

நூலக நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர்களில் ஒருவராகவும், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலக, தகவல் அறிவியலுக்கான தேசிய நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவக் குழு உறுப்பினராகவும், இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் முகாமைத்துவக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். நூலகத் தகவல் அறிவியற் துறை சார்ந்து கலைக்களஞ்சியம், கலைச் சொற்றொகுதி, சொற்பொருளாய்வுக் களஞ்சியம் உள்ளிட்ட பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். இந்த நூல்களில் பெரும்பான்மையானவை அவர் பிரதம நூலகர் பதவியை ஏற்பதற்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டவையாகும்.

“அறிவாலயம்” என்ற பெயரில் நூலகமொன்றினை இணுவிலில் உருவாக்குவதில் இணுவில் திருவூர் ஒன்றியத்திற்காக ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி முன்னின்று உழைத்துள்ளார். 20 மார்ச் 2005இல் அதன் திறப்புவிழாவின் போது தானே மலராசிரியராக இருந்து 214 பக்கங்களில் ஒரு “திறப்பு விழாச் சிறப்பு மலரினை” தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தார். திரு. ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடம் சேகரித்த நிதி உதவியை அறிவாலயத்தின் உருவாக்கத்துக்கு வழங்கி இந்த நூலகம் உருவாக வசதி செய்துள்ளார். இம்மலரின் உருவாக்கக் குழுவில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா, ஆறு திருமுருகன், அ.ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி, ச.வே.பஞ்சாட்சரம், மு.சிவலிங்கம், ந.ஞானசூரியர் ஆகியோர் அங்கம் வகித்திருந்தனர்.

பன்னூலாசிரியராகத் தன்னை இனம்காண வைத்த ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் நூலகவியல் சார்ந்த வெளியீட்டுப் பயணம் 2005இல் தொடர்கின்றது.

2005இல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் இருநூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. “சொற்கருவூலம்: உருவாக்கம், பராமரிப்பு, பயன்பாடு” என்ற நூல் யாழ்ப்பாணம்: நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தின் வெளியீடாக 96 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ளது. Thesaurus என்று ஆங்கிலத்தில்

வழங்கப்படும் சொற்கருவூலம் ஒன்றின் உருவாக்கம், அதன் பராமரிப்பு, மற்றும் பயன்பாடு பற்றிய நூலகவியல் அறிவை மாணவர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

அதே ஆண்டில் “நூலகப் பகுப்பாக்கம்: நூலகர் கைநூல்” என்ற நூலை நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவக வெளியீடாக 177 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இரு பகுதிகளாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலில் அறிமுகம், அறிவுப் பிரபஞ்சம், பொருட்துறைகளின் உருவாக்கம், பகுப்பாக்கப்பணி, தூவி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டம், புதிய மாற்றங்கள், பொருட்துறைகளை விளங்கிக்கொள்ளல், தூவி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டமும் எண் கட்டுமானமும், துணை அட்டவணைகளும் எண் கட்டுமானமும், சிறப்பு இணைப்பெண்களும் எண் கட்டுமானமும் ஆகிய அத்தியாயங்கள் முதலாவது பகுதியிலும், தூயி தசாம்சப் பகுப்புத் திட்டம், பிரதான அட்டவணை (பொருள் வகுப்புப்பிரிவு), Relative Index ஆகியன இரண்டாவது பகுதியிலும் இடம்பெற்றிருந்தன.

2006இல் இவர் தெகுத்தளித்த “நூலக தகவல் அறிவியல் அகரவரிசை-பகுப்பாக்கக் கலைச்சொற்றொகுதி” குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வெளியீடாக வந்திருந்தது.

நூலகவியல்துறையில் ஈழத்தில் தமிழில் எழுந்த இரண்டாவது கலைச்சொற்றொகுதி இதுவாகும். முதலாவது கலைச்சொற்றொகுதி திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு ஆணைக்கோட்டை அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பினரால் 1989இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

கார்த்திகை 2008இல் “நூலக தகவல் அறிவியல் ஆய்வுக்கோவை” என்ற நூலை கொழும்பு 11, சேமமடு பொத்தகசாலை வாயிலாகப் பதிப்பித்துப் பெற்றுக்கொண்டார். 296 பக்கம் கொண்ட இந்நூல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் 19 நூலகவியல் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது.

2009இல் “தகவல்வள முகாமைத்துவம்” என்ற நூலை குமரன் புத்தக இல்லத்தினரின் வாயிலாக 413 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 2011இல் வெளிவந்தது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு நூலகமும் தரமான சேகரிப்பைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற தீராத விருப்பில் உருவாக்கம் பெற்றதே இந்நூலாகும். தகவல் வளங்களின் தெரிவு, ஈட்டல், நீக்கம், ஆகியவை உள்ளிட்ட அபிவிருத்தி என்ற கருத்துநிலையையும் பாதுகாப்பு என்ற அம்சத்தை முக்கியமாகக்

கொண்ட பராமரிப்பு என்ற கருத்துநிலையையும் முக்கிய மூலக்கூறுகளாகக் கொண்டு இப்படைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தகவல்தொழில்நுட்ப யுகமொன்றில் தமது அர்த்தத்தை இழந்துவரும் நூல் மற்றும் நூலகங்கள் என்ற கருத்துநிலைகளுக்குப் பதிலாக முறையே தகவல் வளங்கள் (Resources), தகவல் முறைமைகள் என்ற கருத்துநிலைகளின்கீழ் ஒவ்வொரு நூலகங்களும் கொண்டிருக்கவேண்டிய நூல்கள் மற்றும் நூலுருவற்ற சாதனங்கள், அவற்றின் தெரிவு, ஈட்டல், நீக்கம், பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு இவற்றுடன் தொடர்புடைய முக்கிய அம்சங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது.

2010இல் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி “தகவல் வளங்களும் சேவைகளும்”, “நூலக அபிவிருத்தி: ஒரு பயில் நோக்கு” ஆகிய இருநூல்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

“தகவல் வளங்களும் சேவைகளும்” என்ற நூல் நூலகத்தின் உசாத்துணை சேவை வளங்களைப் பயன்படுத்த விரும்பும் ஒருவருக்கு அடிப்படைத் தகவல்களை வழங்குகின்றது. யார், எது, எங்கே, எப்போது, எப்படி, ஏன் என்ற கேள்விகளுடன் நூலகத்தின் உசாத்துணைப் பிரிவுக்குள் நுழையும் ஒருவர் தான் தேடும் பதில்களை நேரடியாகப் பெறுவதற்கோ, அத்தகவல்கள் பற்றிய மேலதிகத் தேடலுக்கான வழிகாட்டியாகவோ அமையும் உசாத்துணை நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை இந்நூல் தருகின்றது.

“நூலக அபிவிருத்தி: ஒரு பயில் நோக்கு” என்ற மற்றைய நூல், ஒரு நூலக உருவாக்கத்திற்குத் தேவைப்படும் அடிப்படை அம்சங்கள் அனைத்தையும் மிகச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும், உதாரண விளக்கங்களுடனும் புகைப்படத் தகவல்களுடனும் முன்வைக்கின்றது. வீட்டு நூலகம் முதற்கொண்டு, சனசமூக நிலைய நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், மற்றும் கல்வி நிறுவன நூலகங்கள், பொதுசன நூலகங்கள், சிறப்பு நூலகங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு அடிப்படையைத் தர முயல்கின்றது. நூலகம், நூல்கள், வாசகர், அலுவலர் ஆகிய நான்கு பெரும்பிரிவுகளுக்குள் அடங்கிய பல்வேறு உபதலைப்புகளுடன் இந்நூல் விரிந்துள்ளது.

2012இல் பிரதம நூலகர் பதவியேற்றதும், பல்வேறு அமைப்புகளின் முக்கிய பொறுப்புகளை ஏற்றதும் அவரது எழுத்தோட்டத்திற்கு முட்டுக்கட்டைகளாக அமைந்துவிட்டனவோ என ஐயுறும் வகையில் அதன் பின்னர் அவர் ஒரேயொரு நூலையே வெளியிட்டிருந்தார்.

“தூயி தசமப் பகுப்புத் திட்டம்: 23ஆம் பதிப்புக்கான கைநூல்” என்ற ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் இறுதி நூல் 2016இல் வெளிவந்திருந்தது. கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லம் இந்நூலை 344 பக்கங்கள் கொண்டதாக வெளியிட்டிருந்தது.

நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ள வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் Dewey Decimal Classification பகுப்புத் திட்டத்தின் 23ஆவது பதிப்பை தமிழில் விரிவாக விளக்குகின்றது.

ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் மறைவின் பின்னர் ஓராண்டு நினைவாக 2020 டிசம்பரில் “ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் நூலகவியற் சிந்தனைகள்” என்ற நூலை க.சௌந்தரராஜ சர்மா, சு.நவந்தகிருஷ்ணன், இ.குபேசன் ஆகிய மூவரும் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம்: நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம், டிசம்பர் 2020 இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அமரர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியின் முதலாமாண்டு நினைவு வெளியீடாக 25.12.2020 அன்று இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. “நூலக ஞான வித்தகர்” ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் சிவநேசன் அவர்களின் வாழ்வும் பணிகளும், ஈழத் தமிழ்ச் சமூகமும் ஆவண வாக்கமும், நூல்விபர ஆவணவாக்கத்தில் ஈழத்தமிழர் பங்களிப்பு: சில சான்றுகள், சமூக அறிவியலுக்கான இருமொழிச் சொற்பொருளாய்வுக் களஞ்சியமொன்றின் வடிவமைப்பு -சமூகவியல்துறையை சிறப்பு நோக்காகக் கொண்ட ஆய்வு, போருக்குப் பின்னரான சமூக அபிவிருத்தியில் பொது நூலகங்களின் புதிய பரிமாணங்கள், இலங்கையின் இடைநிலைக் கல்விப் பாடநூல்களில் தகவல் அறிதிறன் கூறுகள்: விஞ்ஞான பாடநூல்களை மையப்படுத்திய ஆய்வு, தகவல் தொழில்நுட்ப யுகமொன்றில் பாடசாலை நூலகங்களும் தகவல் அறிதிறனும், வளமான வாசிப்பு மானுடத்தின் மேம்பாடு, முப்பரிமாண நூலகம்: சான்றாதாரக் கல்வியின் முதன்மை மூலகம், கல்வி Vs அறிவு, இணையம் Vs நூலகம், வீட்டுக்கொரு நூலகம் ஆகிய ஆக்கங்களை இத்தொகுப்பு உள்ளடக்கியிருந்தது.

நூலகவியல் பண்பாட்டைச் சமூக மட்டத்தில் விருத்தி செய்யத் தனது அறிவு, ஆய்வு சார்ந்த புலங்களை குவியப்படுத்திச் செயற்பட்டவர் ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி. கல்வியின் விரிவாக்கம், அறிவுப் பிரவாகம், நூலக தகவல் அறிவியல் போன்றவற்றை தமிழ்ச் சிந்தனையுடன் தமிழர் வாழ்புலத்துடன் இணைக்கும் முயற்சியில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டு

வந்தவர். நூலகங்களை அவர் சமூக அறிவு வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கு மாண முக்கிய கருவியாகக் கருதினார். நூலகக் கட்டடங்களைக் கட்டியெழுப்பினால் மட்டும் பயனில்லை, அவற்றின் சேவைகள் மக்களை முழுமையாகச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கில் வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை வளர்த்தெடுப்பதை “புரீ” தன் வாழ்வின் ஒரு முக்கிய இலக்காக வரித்துக் கொண்டார். “வளமான வாசிப்பு மானுடத்தின் மேம்பாடு” என்பது அவர் முன்வைத்து செயற்பட்ட குறிக்கோள் வாசகம் ஆகும்.

அமரர் புரீகாந்தலட்சுமி 25.12.2019இல் மறையும்போது அவருக்கு வயது 58ஆகும்.

M.B.M. பைரூஸ்:
ஈழத்து நூலகவியலில் ஒரு
மும்மொழிச் சாதனையாளர்

இலங்கையில் நூலகவியல்துறையில் ஆழத் தடம்பதித்து வந்த நூலகரான எம்.பீ.எம். பைரூஸ் அவர்கள் மாரடைப்பால் கடந்த 3.4.2006 அன்று மரணமானார். களுத்துறை மர்ஹும் எஸ். எம்.புஹாரி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புதல்வரான எம்.பீ.எம். பைரூஸ் அவர்கள் களுத்துறை முஸ்லீம் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவராவார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின்

கலைப் பட்டதாரியான இவர் நூலக, தகவல் விஞ்ஞானத்தில் டிப்ளோமாவும், கணனி விஞ்ஞானத்தில் டிப்ளோமாவும் பெற்றவர். இலங்கை நூலகச் சங்கத்தில் நீண்டகாலம் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி இளம் நூலகர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர்.

பைரூஸ் அவர்களின் தொடர்பு எனக்கு 1980களில் நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வாயிலாக ஏற்பட்டது. அன்று தொட்டு, பின்னாளில் நான் புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்துக்கு வந்தபின்னரும் இறுதிவரை தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. நான் லண்டனிலிருந்து கொழும்பு செல்லும் வேளைகளில், அவர் பிரதம நூலகராகப் பணியாற்றிய தொகை மதிப்புப் புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்தில் அவரைச் சந்தித்து உரையாடுவது வழக்கம். இறுதியாக அவரை 2005இல் சந்தித்தபோது நூலகவியல்துறையை தமிழ் பேசும் நூலகர்களிடையே காத்திரமாகக் கொண்டுசெல்லும் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வது பற்றி நீண்டநேரம் உரையாடினார். டிசம்பர் 2005இல் நான் மீளத் தொடங்கிய நூலகவியல் சஞ்சிகையின் வாயிலாக தொடர்ந்து கட்டுரைகள் வழங்குவதற்கும் உறுதியளித்திருந்தார்.

எம்மிடையே வாழ்ந்த முதுபெரும் தமிழ் நூலகவியலாளரான ஜனாப் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களின் நன்மாணாக்கர்களில் ஒருவராக இவர் எப்போதும் அவரால் நினைவுகூரப்பட்டவர்.

தனது ஆசானை கௌரவிக்கும் வகையில் “எஸ்.எம்.கமால்தீனின் ஆக்கங்கள்” என்ற நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்றினை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் வெளியீடாக 2001இல் இவர் கொண்டு வந்திருந்தார். அவரது பன்முகப்பட்ட பணிகள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புடன், எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களின் மும்மொழி ஆக்கங்கள் பற்றிய ஒரு விரிவான நூல்விபரப்பட்டியலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தது.

பைரூஸ் அவர்களின் நூலகப்பணியில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது அவரது எழுத்துக்கள் என்றே கருதுகின்றேன். ஏராளமான கட்டுரைகள் இவரது எழுத்தில் பல்வேறு தேசிய வார இதழ்களிலும், சிறப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. “நூலகங்களில் தகவல் தொழில்நுட்பம்” என்ற நூலை 2003இல் குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வாயிலாக அவர் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூல், தகவல் தொழில்நுட்பம் என்றால் என்ன, கணினியின் பின்னணி, தொகுதிப் பகுப்பாய்வு, கணினி வலையமைப்புகள், தகவல் பரிமாற்றம், தரவுத்தள முகாமைத்துவ முறைமை, நூலகங்களும் கணினியும், நூலக நடவடிக்கைகளை கணினிமயப்படுத்தல், இணையச் செயற்பாடும் நூலகங்களில் அதன் அவசியமும், சீட ரொம் தொழில்நுட்பத்தை நூலகங்களில் பயன்படுத்துதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராய்ந்திருந்தது. தமிழில் நூலகவியல்துறையை நவீனமயப்படுத்தும் வகையில் எழுதும் மிகச் சொற்ப நூலகர்களுள் பைரூஸ் முக்கியமானவர்.

பைரூஸ் இந்நூலைத் தன் ஆசானான எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களுக்கே சமர்ப்பணம் செய்திருந்ததையும் பெருமையுடன் கூறியிருந்தார்.

பைரூசின் மறைவின் பின்னர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றிய யோகேஸ்வரி சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் அவரது இரு நூல்களை பதிப்பித்திருந்தார். 2009இல் இவை நூலகப் பகுப்பாக்கம்: ஓர் அறிமுகம், நூலகப் பட்டியலாக்கம்: ஓர் அறிமுகம் என்ற இரு நூல்களாக கொழும்பு குமரன் புத்தக இல்லத்தின் வாயிலாக அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யோகேஸ்வரி சண்முக

சுந்தரம் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் டிப்ளோமா பாடநெறிகளுக்கான விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார்.

நூலகவியல் துறையில் மேலும் பல நூல்களை இவர் வெளியிடத் தயாராக இருந்ததையும் என்னால் அறிய முடிகின்றது. தமிழ் சிங்களம் ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் பைரூஸ் கொண்டிருந்த அபரிமிதமான தேர்ச்சி அவரை மூவினச் சமூகத்தவருடனும் எளிதில் உறவாட வைத்துள்ளது. இது அவருக்குக் கிட்டியிருந்த வரப்பிரசாதம் என்றே கருதுகின்றேன். அவர் தனது மும்மொழித் திறமையை திருப்திகரமாகப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதை அவரது மும்மொழிப் படைப்புக்களிலிருந்தும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பைரூஸ் அவர்களின் குறுகிய வாழ்நாட் காலத்தில் நூலகவியல் கல்வித் துறையில் அவர் சாதித்தது பலவாக இருப்பினும் அவை முழுமையாக வெளியுலகத்தின் அவதானிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நூலுருப்பெறவில்லை என்றே கருதுகின்றேன். காலக்கிரமத்தில் அவற்றை நூலுருவில் கொண்டுவந்து அவரது வாழ்நாள் ஆசையைப் பூர்த்தியாக்க வேண்டியது இன்று தாயகத்தில் வாழும் தமிழ் பேசும் நூலகர்களின் கடமையாகும்.

தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் நூலகர்களுக்கிடையே அவருக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் என்றும் இருக்கும் என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும். அவர் இலங்கைத் தமிழ் நூலகவியலில் இன்று விட்டுச்சென்றுள்ள இடம் நிரப்பப்பட நீண்டகாலம் செல்லும்.

சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மானிப்பாய் பிரதே சத்தில் நவாலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா. 14.11.1945இல் பிறந்த இவர், நவாலி அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றவர். பின்னர் மானிப்பாய் மெமோரியல் கல்லூரியிலும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும்

தனது உயர்கல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டார். ஆரம்பத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருக்கோணமலை பட்டினசபை பொது நூலகத்தில் நூலகராகப் பணியை யேற்று அங்கு சிலகாலம் கடமைபுரிந்தார். பின்னர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துக்கு மாற்றலாகி வந்து நெல்லியடி பொது நூலகத்திலும், சங்கானை பட்டினசபை நூலகத்திலும் பணியாற்றிய பின்னர் மீண்டும் கிழக்கின் மட்டக்களப்பு மாநகரசபை நூலகத்துக்கு மாற்றலாகிச் சென்றிருந்தார்.

சா.ஜோ. செல்வராஜா பணியாற்றிய நூலகங்கள் அனைத்தும் அவரது காலகட்டத்தில் தீவிர வளர்ச்சி கண்டதையும் அவர் அங்கு பணியாற்றிய காலகட்டஅபிவிருத்திகள், இன்றும் தமக்கு அவரை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதாக அங்கு பின்னாளில் பணியாற்றிய நூலகர்கள் குறிப்பிடுவதை அவதானித்துள்ளேன். சக நூலகர்களால் மாத்திரமன்றி உள்ளூராட்சி மன்ற நிர்வாகிகளாலும் மதிப்புடன் நோக்கப்பட்ட ஒரு நூலகராகவே சா.ஜோ. செல்வராஜா எம்மிடையே நடமாடிவந்தார். இன்றும் அழியாத அவரது நினைவுகளும் மனத்திரையில் அவ்வாறே நடமாடி வருகின்றன.

ஒன்பது ஆண்டுகள் வரையிலான வயது இடைவெளியிருந்த போதிலும், எனக்கும் ஜோன் செல்வராஜாவுக்கும் இடையில் அயலூர்க் காரர் என்ற வகையிலும், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பழையமாணவர் என்ற வகையிலும், ஒரே நூலகத் துறையில் பணியாற்றிவர்கள் என்ற வகையிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக விஞ்ஞானக் கல்வியைக் கற்ற காலத்திலிருந்தே அவரது இறுதி ஊர்வலம் வரையில் தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது.

பெரும்பாலான நூலகர்கள் தாம் பணியாற்றும் நூலகத்துடன் தமது சேவையை மட்டுப்படுத்திக்கொள்வதை வழமையாகக் கொள்கின்றார்கள். தமது பிரதேசத்திலுள்ள எழுத்தாளர்களுடனோ, அறிவுஜீவிகளுடனோ, சமூக சேவை நிறுவனங்களுடனோ தொடர்பினைப் பேணித் தமது வேலையை அதிகரித்துக்கொள்ள அவர்கள் விரும்புவதில்லை. இன்று நூலக ஜாம்பவான்களாக நாம் காணும் அனைவரும், தாம் பணியாற்றும் நூலகத்திற்கு அப்பாலும் நூலக சேவையை எடுத்துச் சென்றவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

1891இல் தொடங்கப்பெற்ற வரலாற்றுப் பழமைமிக்க, நவாலி வாலிப கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் (Y.M.C.A.) முக்கிய பொறுப்புகளை வகித்த ஜோன் செல்வராஜா, திரு. ஜே.ஜே.தம்பிராஜா அவர்கள் நவாலி வாலிப கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் தலைவராகவிருந்த அந்த எண்பதுகளின் இறுதிக் காலப்பகுதியில், அதன் சிறுவர் அபிவிருத்தி உப குழுவின் தலைவராகப் (Chairman-Children Development Sub-Committee) பணியாற்றிவந்தார். 1979இல் 250 நூல்களுடன் உருவாக்கப்பட்ட நவாலி வாலிப கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் (Navaly Y.M.C.A.) இரவல் வழங்கும் நூலகம், செல்வராஜாவின் பணிக்காலத்தின் போது 2500 நூல்களுடன் வளர்ந்திருந்தது. (தகவல்: 15.2.1986இல் வெளியிடப்பட்ட 1985ம் ஆண்டுக்குரிய வை.எம்.சீ.ஏ. ஆண்டறிக்கை) வை.எம்.சீ.ஏயின் நூலகத்தில், இளையோரின் பாவனைக் காக சிறுவர் நூலகப் பிரிவொன்றின் தேவையை அடிக்கடி நிர்வாகத் தினரிடம் எடுத்துக்கூறிவந்த ஜோன் செல்வராஜா இறுதியில் வெற்றி கண்டார். சிறுவர் நூலகப் பிரிவொன்றை 4.10.1986 அன்று தனது தீவிர உழைப்பின் பெறுபேறாக, யாழ். ஆயர், அதி வண. D.J. அம்பலவாணர் அவர்களின் பிரசன்னத்தில் சம்பிரதாய பூர்வமாகத் திறந்துவைத்திருந்தார்.

அந்நாட்களில் கனடாவிலுள்ள CODE (Canadian Organisation for Development through Education) நிறுவனத்தின் வாயிலாக சிறுவர் களுக்கான ஆங்கில நூல்களை கப்பல் மூலம் எடுப்பித்து, நூல் பற்றாக் குறையால் நலிவடைந்திருந்த தமிழ்ப் பிரதேசப் பாடசாலைகளுக்கும், சனசமூக நிலையங்களுக்கும் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பின் வாயிலாக அவ்வப்போது விநியோகித்து வந்திருந்தேன். நண்பர் ஜோன் செல்வராஜாவின் வேண்டுகோளின் பேரில் சிறுவர்களுக்கானதும் இடைநிலைக்கல்விக்குரியதுமான 200 ஆங்கில நூல்களை அவர் உருவாக்கியிருந்த சிறுவர் நூலகத்திற்கு வழங்கவும் ஒழுங்குசெய்திருந்தேன். நவாலி வை.எம்.சீ.ஏயில் ஒரு புத்தகக் கண்காட்சியை ஒழுங்கு செய்து நாம் வழங்கியிருந்த 200 புதிய நூல்களையும் காட்சிப்படுத்தியிருந்ததுடன் 15.12.1986 இல் அதனை ஒரு கிராமிய விழாவாக ஒழுங்குசெய்திருந்ததை ஆச்சர்யத்துடன் உள்வாங்கியிருந்தேன். மேலும், அன்றைய வைபவத்தை என்மூலமாகவே அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைத்து மனம் மகிழ்ந்தார். 20.12.1986 அன்று வெளிவந்த ஈழநாடு பத்திரிகை இந்நிகழ்வுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கிச் செய்தியாக்கியுமிருந்தது. மட்டக்களப்பில் பணியாற்றிக்கொண்டு மாதமொருமுறை வார இறுதியில் மட்டும் வந்துபோகும் ஒருவரால் எப்படி நேர்த்தியாக இவ்விழாவை ஒழுங்குசெய்யமுடிந்ததுள்ளது என்பதையிட்டு எனக்கு எப்போதும் வியப்பாகவே இருந்துவந்தது. அவரிடமிருந்து ஒரு நூலகரின் தலைமைத்துவம் சார்ந்து கற்றுக்கொள்ள நிறையவே விடயங்கள் இருந்தன.

நவாலிப் பிரதேச மக்களிடம் நூலகம் தொடர்பான விழிப்புணர்வூட்டும் பல வேலைத் திட்டங்களை ஜோன் செல்வராஜா மேற்கொண்டுவந்தார் என்பதற்கு வாழும் சாட்சியாக நான் உள்ளமையால் அவற்றை பதிவு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் எனக்கு உள்ளது. நவாலிப் பிரதேசத்தில் நூலகவாரம் ஒன்றை 26.12.1985 முதல் 30.12.1985 வரை கிறிஸ்துமஸ் காலத்தில் அவர் ஒழுங்குசெய்து நிதி திரட்டும் பணியில் முழு நவாலிக் கிராமத்தையே ஈடுபடுத்தியிருந்தார். அவ்வாரத்தில் நடமாடும் நூல் விற்பனை நிலையமொன்றை அக்கிராமத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்ததுடன், அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டிழுப்பையும், பனைவள அபிவிருத்தி சபையினரின் கண்காட்சி/விற்பனைச் சந்தை ஒன்றையும் அங்கு ஒழுங்குசெய்திருந்தார்.

இந்த நிகழ்வுகளின்மூலம் அவரால் அந்த ஒரு வாரத்தில் மாத்திரம் ஆறாயிரம் ரூபா நிதி திரட்டித்தர முடிந்திருந்தது என்பதை 1985ஆம் ஆண்டுக்கான நவாலி வை.எம்.சீ.ஏ. ஆண்டறிக்கை சொல்கின்றது.

நூலகர் ஜோன் செல்வராஜா தனது நூலகவியல் இடைநிலைப் பரீட்சைத் தேவைக்கு மட்டக்களப்பு தொடர்பானதொரு நூல்விபரப் பட்டியல் ஒன்றையே சமர்ப்பித்திருந்தார். பின்னாளில் அதனை விரிவாக்கி Batticaloaniana: A Bibliography of Batticaloa என்ற தலைப்பில் மட்டக்களப்பு நகரசபையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தயாரித்து வழங்கியிருந்தார். நூற்பட்டியல் பதிவுகள் தொடர்பாக எனது உதவியையும் அவர் நாடியிருந்தார். இதனை விரிவாக அந்நூலின் முகவுரையிலும் குறிப்பிட்டு எனக்கு நன்றி தெரிவித்திருந்தார்.

மட்டக்களப்பில் முதலாவதாக வெளியானதும் மட்டக்களப்பு பற்றி வெளிவந்ததுமான ஆவணங்களின் நூற்பட்டியலொன்று என்ற வகையில் பட்டிக்கலோனியானா முக்கியத்துவமானது. நூலகர் ஜோன் செல்வராஜா வார இறுதிகளில் நவாலிக்கு வரும் வேளையில் திருநெல்வேலியில் இருந்த எனது நூலகத்திற்கும் தவறாமல் வந்து உரையாடிச் செல்வது வழமையாகவிருந்தது. நூலகவியல் சஞ்சிகை, அயோத்தி நூலக சேவைகளின் பணிகள் தொடர்பான ஆலோசனைகளையும் கருத்துக்களையும் பரிமாறிக்கொள்வார்.

தான் பிறந்து வளர்ந்த நவாலி மண்ணை மதித்து அம்மண்ணின் வாசிப்பை மேம்படுத்துவதில் மாத்திரம் அவர் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் பணியாற்றிய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள கிரான் பிரதேசத்திலிருந்த கிரான் கிறிஸ்தவ சேவா ஆச்சிரமத்துடனும் அவர் வாழ்வின் இறுதிவரை நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணிவந்திருந்தார். இயல்பாக அவரிடமிருந்த நாட்டுக்கூத்து பற்றிய ஆர்வமும் அறிவும் அதற்கு ஒரு மூலகாரணமாக இருந்துவந்துள்ளது. அதனால் அவ்வாச்சிரமத்தின் கிராமிய கலை இலக்கியப் பணிகளில் தன்னையும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு அம்மக்களின் ஆதரவையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்.

கிரான் கிறிஸ்தவ சேவா ஆச்சிரமத்தின் 31வது வருடாந்த விழா 09.09.1988இல் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட வேளையில், கிரான்

பெரியண்ணன் கலையரங்கத்தினர் “வருகையின் தூதன்” என்ற வடமோடி நாட்டுக்கூத்து ஒன்றை மேடையேற்ற ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். கிறிஸ்தவ நற்செய்திகளை பாமர மக்களுக்குப் புகட்டும் வகையில் எழுதப்பட்ட நாட்டுக்கூத்தான “வருகையின் தூதன்” என்ற முற்தூதர் யோவானின் சரித்திரத்தையே “வருகையின் தூதன்” கிராமிய மணத்துடன் நாட்டுக்கூத்தாக்கியிருந்தனர். இதன் தயாரிப்பிலும் மேடையேற்றத்திலும் அக்கறையுடன் பங்கேற்றிருந்த செல்வராஜா, எனது “அயல்வீட்டுக்காரரான” பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களிடம் அடிக்கடி வந்து கூத்துப் பற்றிய அறிவை பட்டைதீட்டிக் கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

இவ்விரு நிகழ்வுகளையும் நினைவுகூரும் வகையில் சிறப்புமலர் ஒன்றையும் வெளியிடும் பொறுப்பினை ஜோன் செல்வராஜாவே ஏற்றிருந்தார். இம்மலரில் பிரசுரிக்கவென “ஈழத்து நாட்டுக்கூத்து மரபு” என்ற தலைப்பில் தேர்ந்த நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்றினைத் தயாரித்து வழங்குபடி எனக்கு அவர் அன்புக் கட்டளையொன்றை முன்னரே இட்டிருந்தார். அதே வேளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த கலாநிதி இளையதம்பி பாலசுந்தரம் அவர்களிடம் “கத்தோலிக்க சமயமும் ஈழத்து நாட்டுக்கூத்து மரபும்” என்ற கட்டுரையையும், கலாநிதி சி.மௌனகுருவிடம் “எமது நாடக மரபு” என்ற கட்டுரையையும் மலரில் பிரசுரிப்பதற்காகக் கேட்டிருந்தார். நாங்களும் உரிய காலத்தில் அவரிடம் அவற்றை ஒப்படைத்திருந்தோம்.

கிரான் கிறிஸ்தவ சேவா ஆச்சிரமத்தின் விழா 09.09.1988இல் சிறப்பாக நடந்து முடிந்த சில காலங்களின் பின்னர், 1989 பெப்ரவரி மாதம் இறுதிப்பகுதியில் காலை “வருகையின் தூதன்- சிறப்பு மலரின்” சில பிரதிகளை எடுத்துக்கொண்டு திருநெல்வேலிக்கு வந்து, எம் மூவரிடமும் பிரதிகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, ஏற்கெனவே அச்சாகியிருந்த மட்டக்களப்பு நூல்விபரப் பட்டியலின் ஒரு பிரதியையும் எம்மிடம் தந்துவிட்டு மட்டக்களப்புக்குப் போவதாகக் கூறி விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார். அதுவே நாம் அவரை சந்திக்கும் இறுதி நாளாக இருக்குமென்று நான் கனவிலும் கருதியிருக்கவில்லை.

இதற்கிடையில் நூலகர் உரிய தினத்தில் பணிக்கு வரவில்லை என்பதை அறிந்த மட்டக்களப்பு மாநகரசபையினர், நவாலியிலுள்ள

அவரது இல்லத்திற்கு அவரைப்பற்றி விசாரித்துத் தகவல் அனுப்பியதுடன் அவரைத் தேடும் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இந்நிலையில் மார்ச் மாதம் 5ஆம்திகதி பொலநறுவை அரசாங்க வைத்தியசாலைச் சவச்சாலையில் அடையாளம் தெரியாத நான்கு தமிழர்களின் சடலங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று வைத்தியசாலை நிர்வாகம் அறிவித்திருக்கிறது. இவர்கள் பெப்ரவரி 27 முதல் மார்ச் 2ம் திகதி வரை பொலநறுவைப் பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற படுகொலைகளின் போது உயிரிழந்தவர்கள் என அறியப்பட்டிருந்தது. அவ்வேளையில் அவர்களில் ஒருவரின் சடலம் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தது.

இது தொடர்பாக 06.03.1989 திகதி வெளிவந்திருந்த உதயன் செய்தி பின்வருமாறிருந்தது:

“பொலன்னறுவையில் நான்கு தமிழர்களின் சடலங்கள்”

பொலன்னறுவ அரசாங்க வைத்தியசாலை சவச்சாலையில் நான்கு தமிழர்களின் சடலங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று நேற்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஒருவரின் சடலமே இதுவரை அடையாளம் காணப்பட்டது.

இதே வேளை பொலன்னறுவை பகுதியில் கடந்த சில தினங்களில் 16 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர் என்று ஏஜென்சிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை முதலிய பகுதிகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர்களின் சடலங்களாக அவை இருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகின்றது. இதே வேளை மட்டக்களப்புக்கு பஸ் மூலம் பயணம் செய்தபோது பொலன்னறுவையில் கொல்லப்பட்டவர்களில் நவாலியைச் சேர்ந்த யோன் செல்வராசா (வயது 42) என்பவரும் ஒருவர் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்னொரு சம்பவத்தில் கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழக மாணவனான நடேசன் மணிவண்ணன் என்பவரும் அதே பகுதியில் பஸ்ஸில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த சமயம் கொல்லப்பட்டார். இவர் யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து மட்டக்களப்புக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்.”

மேற்கண்ட செய்தி எம்மை மிகவும் நிலைகுலையைச் செய்திருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மிகவும் வருத்தத்துக்குரியவகையில், நூலகர்

சாமுவேல் ஜோன் செல்வராஜா அந்த பஸ்ஸில் பயணித்த தமிழர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இனவாதிகளால் 01.03.1989 அன்று படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவரது மரணச் சடங்கு நவாலியில் அவரது இல்லத்தில் நடைபெற்றிருந்தது. எனது நண்பனின், சக நூலகனின், அன்பானதோர் உடன் பிறவாத சகோதரனின் இறுதி அஞ்சலி உரையை ஆற்றவேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. எவ்வளவோ கூறவேண்டும் என்று தொடங்கிய அன்றைய மரணச்சடங்கின் அஞ்சலிஉரை தொடங்கிய வேகத்தில் கண்ணீரில் கரைந்தே போய்விட்டது.

தெய்வபக்தி மிகுந்தவரான சா.ஜோ. செல்வராஜா தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் நூலக வளர்ச்சியில், நேர்மையுடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் அக்கறைகொண்டு செயற்பட்ட ஒரு துறைசார் நூலகர். அவர் இளவயதில் இல்லாதொழிக்கப்படாதிருந்தால் ஈழத்துத் தமிழ் நூலகத்துறை மேலும் பல நல்ல காரியங்களை அப்பெருமகனிடமிருந்து பெற்றுச் செழித்திருக்கும், நிறைந்த கனவுகளுடன் வாழ்ந்திருந்த அவர் வாழ்வே எமக்கு ஒரு கனவாகிப் போய்விட்டது.

அவரது மறைவையொட்டி கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்கள் வழங்கியிருந்த அஞ்சலிக் குறிப்பினை நூலகவியல் மார்ச் 1989 இதழில் பிரசுரித்திருந்தோம்.

“மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்தில் பிரதம நூலகராகக் கடமையாற்றி வந்த திரு.ஜோன் செல்வராசா, கடமைக்காகச் செல்லும் வழியில் பொலனறுவைக் காட்டுப் பகுதிக்கு அண்மையாகச் சிங்களக் காதையர்களினால் மிகக் கொடூரமான முறையில் தாக்கப்பட்டுத் தன்னுயிரை விட்டார் என்ற செய்தி நூலக உலகிற்கு ஒரு பேரதிர்ச்சியைக் கொடுத்துள்ளது.

பழகுவதற்கு இனியவராகவும், பண்புடையவராகவும் விளங்கிய இவர் தமது நூலகக் கல்வி, பதவி பெற்றதுடன் நிற்கவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அவர் பதவி வகித்த பொது நூலகங்களான திருகோணமலை பொது நூலகம், சங்காணைப் பொதுநூலகம், மட்டக்களப்பு பொது நூலகம் ஆகியவற்றில் தமது ஆளுமையின் முத்திரையைப் பொறித்துச் சென்றுள்ளார். இறுதியாக இவர் கடமையாற்றிய மாவட்டமான மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்குத் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்தும் முகமாக

மட்டக்களப்பு சார்பாக விரிவானதொரு நூற்றொகையினைத் தொகுத்து அம்மாவட்ட அரசாங்க அதிபரிடம் வெளியிடும்படி கையளித்துள்ளார். சிலர் பதவிகளினால் பெருமையடைகின்றனர். ஆனால் ஒரு சிலரோ பதவிகளைப் பெருமைப்படுத்துகின்றனர். மறைந்த செல்வராசா இரண்டாவது வகையினைச் சார்ந்தவர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

அமரர் செல்வராசாவின் மறைவு நூலகர்களுக்கும், நூலகவுலகுக்கும் முக்கியமாகப் பொதுசன நூலகங்களுக்கும் பேரிழப்பாகும். தமது பங்களிப்பினைச் செய்யத் தொடங்கியவுடனேயே காலன் இவரது உயிரைக் கவர்ந்து சென்று விட்டான். இதனால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி திறன்மிக்க பழைய மாணவர் ஒருவரை இழந்துள்ளது.

நவாலிக் கிராமம் சமூகசேவகளைப் பலிகொடுத்துள்ளது. நூலகவுலகம் தலைசிறந்த நூலகரொருவரை இழந்துள்ளது. அவரது குடும்பம் பண்பும், பொறுப்புமிக்க தலைவனைப் பறிகொடுத்துத் தவித்து நிற்கின்றது. நாம் செய்யக்கூடியது ஆறுதல் வார்த்தைக் கூறித் தேறுதல் சொல்வதொன்றுதான்.

அன்னாரது பாரியாருக்கும் பிள்ளைகட்கும், உறவினர்களுக்கும் நூலகர்கள் சார்பில் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதுடன் அவரது பரிசுத்த ஆத்மா இறைவனடியில் சாந்தியடைவதாக எனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்''.

யாழ். மத்திய கல்லூரி நூலகர் 'மாணிக்ஸ்'

என்கின்ற கா.மாணிக்கவாசகர்

[01.08.1935-30.4.2018]

இலங்கையின் அனுபவம் மிக்க நூலகர்கள் சிலரால் 1960இல் இலங்கை நூலகச் சங்கம் (Ceylon Library Association) நிறுவப்பட்டது. பின்னர் 1974இல் ஸ்ரீலங்கா நூலகச் சங்கம் (Sri Lanka Library Association) என்ற பெயர் மாற்றத்துடன், இலங்கை அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நூலகக் கல்விசார் நிறுவனமாக தேசிய அரசுப்

பேரவையின் 1974ஆம் ஆண்டின் 20ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் பிரகாரம் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் உள்ளூராட்சி சேவையில் நூலக சேவைக்கான ஆட்சேர்ப்பிற்காக ஸ்ரீலங்கா நூலகச் சங்கத்தின் நூலகக் கல்விச் சான்றிதழ் பெற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் தமிழ் மூலமான நூலகக் கல்வியில் இளைஞர் யுவதிகளிடையே படிப்படியாக ஆர்வம் அதிகரித்தது.

இலங்கை நூலகச் சங்கம் தோற்றுவிக்கப்படும் முன்னரே, 1950ஆம் ஆண்டு முதல் அவ்வப்போது நூலகப் பயிற்சி வகுப்புக்களையும் சேவைக்கால பயிற்சி நெறிகளையும் கொழும்பு பொதுசன நூலகம், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்க கலாச்சார நிலையம், இலங்கை விஞ்ஞானக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையம் போன்ற நிறுவனங்கள் நடாத்தி வந்தன. இந்தவகையில், கொழும்பு கைத்தொழில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி சபையில் (CISR) கொழும்புத் திட்ட நிபுணராகக் கடமையாற்றிய திரு. D.A.நெட்மன் என்பவரால் நடாத்தப்பெற்ற நூலகவியல் சார்ந்த

கற்கைநெறியில் பங்குபற்றிய திரு. மாணிக்கவாசகர் இதன் பயனாக நூலகவியல் சார்ந்த அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 1975இன் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மொழிமூலம் நூலகக் கல்வி பெற்ற எவரும் கா.மாணிக்கவாசகர் என்ற பெயரை நினைவில் வைத்திருப்பர். யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் நூலகராகவிருந்த “மாணிக்ல்” என்ற குறும்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பெற்ற மாணிக்க வாசகர் ஸ்ரீலங்கா நூலகச் சங்கத்தின் வட மாகாண ஒருங்கிணைப்பாளராக விருந்து இந்தப் பயிற்சிநெறியை இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் சார்பில் நடத்திவந்தார்.

மாணிக்கவாசகர் எனக்கு முதலில் அறிமுகமானது 05.09.1976 அன்று நூலகவியல்துறை கற்கைநெறிக்கான நேர்முகப் பரீட்சை இடம்பெற்ற யாழ் மத்திய கல்லூரி முன்வாசலிலாகும். ஈழநாடு பத்திரிகையில் காணப்பட்ட ஒரு விளம்பரத்தை வாசித்துவிட்டு நேர்முகப் பரீட்சைக் கென நான் பிரசன்னமாகியிருந்தேன். யாழ்.மத்திய கல்லூரி வாயிலில் ஒரு நீண்ட மேசை போட்டு, ஒருங்கிணைப்பாளரான கா.மாணிக்கவாசகரும் எஸ்.எம்.கமால்நீனும், ஏற்கெனவே நான் அறிந்திருந்த வே.இ. பாக்கியநாதனும் உடனிருந்தனர். ஒரு பத்திரிகையை வாசித்தபடி, ஒரு மூலையில் அமர்ந்திருந்த மாணிக்கவாசகரை திரு. பாக்கியநாதன் அறிமுகப்படுத்திவைத்தார்.

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிச் சூழலிலே முதலாம் குறுக்குத் தெருவிலே வாழ்ந்திருந்த திரு.காசிப்பிள்ளை, பகவதி தம்பதியரின் மூத்த புத்திரனாக 01.08.1935 ல் பிறந்த திரு.கா.மாணிக்கவாசகர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கலவன் பாடசாலையாக இருந்த வேம்படி ஆங்கிலப் பாடசாலையில் பெற்றார். (வேம்படி ஆங்கிலப் பாடசாலை பின்னாளில் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியாயிற்று). பின்னர் தனது கல்வியை மத்திய ஆங்கிலப் பாடசாலையாக இருந்து பின்னாளில் மத்திய கல்லூரியாக பெயர் மாற்றப்பட்ட யாழ் மத்திய கல்லூரியில் 25.2.1944 முதல் மேல் வகுப்புகளில் கற்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டார். அவரது ஆரம்ப இடைநிலைக் கல்வி அனைத்தும் யாழ்.மத்திய கல்லூரியிலேயே இடம்பெற்றன. கல்லூரிப் படிப்பை நிறைவுசெய்த பின்னர் அவரை

நாடி வந்தது அதே கல்லூரியின் நூலகர் பதவியாகும். யாழ். மத்திய கல்லூரி நூலகத்தின் நூலகராக 1954 ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றிய திரு. J.M.செல்லத்துரை ஆசிரியர் ஓய்வபெற்றுச் சென்றதைத் தொடர்ந்து மாணிக்கவாசகர் 1954ஆம் ஆண்டு நூலகராகத் தன் கடமைகளைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். அன்று தொடக்கம் 1995 ஆம் ஆண்டு வரை சுமார் நாற்பது ஆண்டுக் காலம் அவரே யாழ். மத்திய கல்லூரியின் நூலகராகப் பணியாற்றினார்.

1816ல் ஆங்கிலேய அதிபர்களால் ஆரம்பித்து வளர்க்கப்பட்ட மத்திய கல்லூரி நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்கு அங்கு பணியாற்றிய பல அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள் பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளமையைக் கல்லூரி மலர்கள், வெளியீடுகளிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. மத்திய கல்லூரி நூலகம் 1901 முதல் 1916 வரை உப அதிபராக விளங்கிய Mr.W.Romanine Cooke அவர்களின் ஞாபகார்த்தக் கட்டடத்தின் முதலாவது தளத்தில் அமைந்திருந்தது. வருடாவருடம் வளர்ந்துவந்த அதன் தனித்துவமான நூற்சேகரிப்புகள் அங்கு பயின்ற ஒவ்வொரு மாணவனதும், பயிற்றுவித்த ஆசிரியர் களினதும் கல்விசார் தேவையை பூர்த்திசெய்து வந்தது. 1954இல் மாணிக்கவாசகர் பாடசாலையின் நிரந்தர நூலகராக நியமிக்கப்பட்டதும் 1955ஆம் ஆண்டில் யாழ். மத்திய கல்லூரி நூலகத்தினுடைய தேவைகள் நிருவாகத்தால் உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு நவீன கல்வி உலகத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, இடவசதி, தளபாடவசதி என்பன நிறைவேற்றப்பட்டன. நூற்சேர்க்கைகள், சஞ்சிகைகளின் சேர்க்கைகள் புதிய நூலகரான மாணிக்கவாசகரினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நூலகத்தின் நூல்களை DDC யின் 17வது பதிப்புக்கு அமைய பகுப்பாக்கம் செய்வதைக் கைவிட்டு கீழைத்தேய நூலகவியலின் தந்தையாகப் போற்றப்படும் திரு.S.R. ரங்கநாதனின் கோலன் பகுப்புத் திட்டத்துக்கமைய இலங்கியங்களும் ஏனைய பாடங்களுக்கான நூல்களும் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டன. என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிக்காவின் 24 தொகுதிகளும் நூலகத்தில் இடம்பெறச் செய்யப்பட்டன. இளைஞரான மாணிக்கவாசகர் ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவராக இருந்தமையால், அவ்வேளையில் தூயிதசாம்ச பகுப்பாக்கத்திட்டத்தின் பதிப்பாசிரியராக இருந்த திரு.பெஞ்சமின் ஏ.கஸ்ரருடன் கடிதம் மூலம் தொடர்புகொண்டு

DDC 17வது பதிப்பின்படி இலங்கை நூல்களைப் பகுப்பாக்கம் செய்யும் போது எழுந்த குறையாடுகளை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

“... the library was improved and it was well equipped with all the up-to-date facilities, in the short span he became a reputed Librarian in Jaffna. He is a well qualified librarian. He wrote many pragmatic articles on Librarianship to several magazines. So that he was congratulated by reputed educationists of foreign countries on his thorough knowledge in Librarianship. His dispassionate qualities were found in every article he wrote. Using his Librarian job he became an ever reading man which made him a man of great knowledge in every field.” என்று மாணிக்க வாசகர் பற்றிய பாராட்டுரை யொன்றில் உபஅதிபர் திரு. T.நாகரட்ணம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

இக்காலப் பகுதியில் (1950-60) வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம் சிறப்புற இயங்கி வந்தது. பிரித்தானியர் காலத்து ஏடுகளும் அமெரிக்க, வெஸ்லியன் மிசனரி மாரின் வரலாற்றுப் பெறுமதி மிக்க ஆவணங்களும், கல்லூரி அதிபர்கள், உயர் அதிகாரிகளின் நாட்குறிப்பேடுகளும் மாத்திரமின்றி இலங்கையில் வெளியான பல அரிய தமிழ், ஆங்கில நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்தில் அதிகளவில் தேடிப்பெறப்பட்டு பேணப்பட்டிருந்தது. இந்நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகக் கடமையாற்றிய அராலியைச் சேர்ந்த திரு. கே.செல்லையா அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க நூலகசேவை காரணமாக உலகளாவிய நூலகச் சங்கங்களின் பெறுமதிமிக்க அங்கத்துவத்தைப் பெற்ற நூலக அறிஞராக விளங்கினார்.

திரு. கே.செல்லையா தன்னுடைய நூலகத்தின் பணிகளுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாமல், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலுள்ள ஏனைய பிரதான கல்லூரி நூலகங்கள், நூல் ஆர்வலர்கள் போன்றோருடன் நல்ல தொடர்பையும் பேணி வந்திருந்தார். நூலகங்களின் அபிவிருத்திக்குப் “பயிற்றப்பட்ட நூலகங்கள்” அவசியம் தேவை என்பதை உணர்ந்த அவர், சக நூலகர்களின் தொழில்சார் விருத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக “யாழ்ப்பாண நூலகர்களின் சங்கம்” (Jaffna Librarians’ Guild) என்ற ஒரு அமைப்பினை உருவாக்கினார். அவ் வமைப்பின் ஸ்தாபகத் தலைவராக அமரர் கே.செல்லையா விளங்கினார். அவ் வமைப்பின் செயலாளராக மத்திய கல்லூரி நூலகராக இருந்த இளைஞரான திரு. கா.மாணிக்கவாசக

கர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். “யாழ்ப்பாண நூலகர்களின் சங்கம்”, நூலகர்களின் ஆளுமைவிருத்தி, பயிற்சிகள், ஆலோசனைகள் வழங்குதல் போன்றவற்றை பாடசாலை நூலகர்கள் மத்தியில் மேற்கொண்டு வந்தனர்.

இலங்கை நூலகச் சங்கம் 1960ம் ஆண்டளவில் தேசிய அளவில் உருவாக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே யாழ்ப்பாண நூலகர்கள் சங்கம் என்ற அமைப்பின் செயலாளராகப் பணியாற்றி வந்த திரு. மாணிக்கவாசகர், இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தொடக்ககாலம் முதல் அதனுடன் இணைந்து ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டு வந்தார். அதன் தொடர்ச்சியாக நூலகச் சங்கத்தின் வடமாகாணத்திற்கான ஒருங்கிணைப்பாளராக அவர் நியமிக்கப்பட்டார். அவர்களின் பயிற்சித் திட்டங்களில் வட பகுதியில் தமிழ், ஆங்கில மொழிமூலமாகத் தமது நூலகக் கல்வியைப் பெற விரும்பிய மாணவர்களும் இணைந்து பயன்பெற வாய்ப்புக் கிட்டியது. 1975ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ் மொழி மூலமான கற்கைகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் படிப்படியாக ஆரம்பமாகின. அதன் தொடர்ச்சியாக, 1980களில் மூன்றாமாண்டு பரீட்சைக்கான வகுப்புகளும் ஆரம்பமாகின. உரிய பாடவிரிவுரையாளர்களை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், ஒழுங்காகப் பரீட்சைகளை நடாத்துவதிலும் திரு.மாணிக்கவாசகரின் மேற்பார்வைப் பணிகள் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. தகுதிவாய்ந்த பயிற்சிபெற்ற நூலகர் ஆளணி உருவாக இவரது இப்பணிகள் காத்திரமான பங்களிப்பினை பெற்றுக்கொள்ள வைத்தன. மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குப் பயணம்செய்து பயிற்சிபெறவேண்டிய சிரமத்தை இல்லாதொழித்தது. இருப்பினும் போதிய தராதரம் மிக்க நூலகத்துறை விரிவுரையாளர்களின் தட்டுப்பாட்டால் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நூலகவியல் கல்வியின் இறுதிப்பரீட்சைகள் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. இதனால் அவ்வப்போது நூலகவியல் கல்வியின் இறுதிநிலை மாணவர்கள் வருடக்கணக்கில் வகுப்புகளுக்கும் பரீட்சைகளுக்கும் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது.

மாணிக்கவாசகர் 1995ம் ஆண்டில் பாடசாலை நூலகர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறும்வரை முப்பத்திஐந்து ஆண்டுகள் இலங்கை நூலகச் சங்க யாழ் இணைப்பாளராகக் கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் தேர்தல் செயலாளராகத் தொடர்ந்து இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

ஆங்கில மொழியியல் ஆரம்பத்தில் அறிமுகமான நூலகக் கல்வியை தமிழில் பிரபலப்படுத்தும் ஆரம்ப முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் நோக்கில் “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையை நாம் வெளியிட்டு வந்த வேளையில் திரு.மாணிக்கவாசகரும் அதில் “யாழ் குடாநாட்டின் நடமாடும் சேவைகள்” என்றவொரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். ஆங்கில-தமிழ் மொழியாற்றலுடைய திரு. மாணிக்கவாசகர் நூலகத்துறை மாணவர்களுக்கு பயனளிக்கும் விதத்தில் மேலும் சில கட்டுரைகளை வீரகேசரி, ஈழநாடு, The Co-operator மற்றும் சில சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியுள்ளார். நூலகவியலின் தந்தை S.R. இரங்கநாதன் மீது பெருமதிப்பும் பற்றும் கொண்ட இவர், இரங்கநாதனால் கட்டமைக்கப்பட்ட கோலன் பகுப்பாக்கத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சில கட்டுரைகளை The Co-operator பருவ இதழிலும் 1968இல் எழுதியுள்ளார். தனது மத்திய கல்லூரி நூலகத்திலும் கோலன் பகுப்பாக்கத்தை அறிமுகம் செய்து பெற்ற அனுபவங்கள் இக்கட்டுரைகளை தெளிவாக எழுத இவரைத் தூண்டியிருக்கலாம்.

நூலகத் துறைக்கும் அப்பால் தனது பாடசாலை தொடர்பான ஆழ்ந்த வரலாற்று அறிவையும் தேடல் வேட்கையையும் கொண்டிருந்தவர் மாணிக்கவாசகர். யாழ் மத்திய கல்லூரி சார்ந்த பல்வேறு விவரணக் கட்டுரைகள், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என்பன இவரால் காலத்துக்குக் காலம் எழுதப்பெற்றுள்ளன. மத்திய கல்லூரியின் ஆரம்பத் திகதி பற்றி பல சர்ச்சைகள் மலிந்திருந்த அக்காலப் பகுதியில் பாடசாலையின் ஆரம்பம் 1816 ஆகஸ்ட் 1ம் திகதியே என ஆதார பூர்வமாக சில கட்டுரைகளை வீரகேசரியில் எழுதியிருந்தார்.

இவரது கட்டுரைகள் பல யாழ். மத்திய கல்லூரியின் சிறப்பு மலர்கள் பலவற்றிலும் “யாழ் மத்தியம்” ஆண்டிதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. சில கல்லூரி ஆண்டு மலர்களின் தொகுப்புக் குழுவிலும் இவர் இடம் பெற்றிருக்கின்றார்.

1834 ஆம் ஆண்டு முதல் 1851 ஆம் ஆண்டு வரை யாழ் மத்திய கல்லூரி அதிபராக விளங்கியவர் வண.பீற்றர் பேர்சிவல் அடிகளார். பேர்சிவல் அடிகளார் பற்றியும், அவரின் நன்மாணாக்கரான ஆறுமுக நாவலர் பற்றியும் இவர் ஆய்வுசெய்து அவற்றை கட்டுரைகளாக எழுதிவந்துள்ளார்.

இவர் தனது ஓய்வகாலத்திலும் கூட யாழ். மத்திய கல்லூரியுடனான தொடர்பினை இறுக்கமாகப் பேணிவந்திருக்கிறார். யாழ் மத்திய கல்லூரியிலேயே படித்து பின்னர் அங்கேயே தொடர் அறாத நாற்பதாண்டு நூலகப்பணியாற்றிய பின்னர் இளைப்பாறிய ஒருவரால் எளிதாகத் தன் பாடசாலையை மறந்து விட முடியுமா என்ன?

பணி ஓய்வின் பின்னர் மாணிக்கவாசகர், கல்லூரிக்குச் சேவை யாற்றும் அமைப்புக்களில் பிரதான பங்கை வகிக்கும் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் இயங்குநிலை உறுப்பினராக யாழ்ப்பாணக் கிளையிலும், கொழும்புக் கிளையிலும் இணைந்து கல்லூரிக்குத் தொடர்ந்து சேவை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவரது இறுதிமூச்சு வரையில் கொழும்பு பழையமாணவர் சங்கக் கிளையின் குரல்தரவல்ல உபதலைவராக விளங்கிவந்துள்ளார்.

நூலகர் கா.மாணிக்கவாசகரின் நூல்கள் என்ற வகையில் “நான் கண்ட கலைப் புலவர்” என்ற தலைப்பில் அவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்று 14 பக்கத்தில் சிறு நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதைத் தவிர அவரால் நூல் எதுவும் வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற அமைப்பினை நான் தொடங்கிய வேளையில் நூலகவியல் சார்ந்த சிலரது நூல்களை வெளியிட்டு வந்தேன். அவ்வேளையில் நூலகர் மாணிக்கவாசகரிடமும் அத்தகையதொரு வேண்டுகோளை விடுத்திருந்தேன். அவர் நூலகவியல் சார்ந்து எழுதிய தமிழ்க் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் எமது வேண்டுகோளை அவர் பெயரளவில் ஏற்றிருந்தபோதிலும், உரிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தருவதில் மிகுந்த தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தது. இறுதிவரை அவரால் அக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தர முடியவில்லை.

மாணிக்கவாசகர் நூலகப் பணியிலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னர் பெரும்பாலான காலம் கொழும்பில் தான் வசித்துவந்தார். அங்கு இருக்கையில் Daily Resume என்ற நாளிதழில் தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளராக, கட்டுரையாசிரியராகக் கடமையாற்றினார். அதன் பின்னர் Sunday Times பத்திரிகையில் தமிழ் மொழிக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதிக் கொடுப்பவராகச் சுமார் 11 ஆண்டுகள் வரை பணிபுரிந்திருக்கிறார். Daily Mirror பத்திரிகையிலும் பணியாற்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

திரு.கா.மாணிக்கவாசகர் தன் இறுதிக்காலத்தில் சுமார் மூன்று மாதங்கள் வரை நோயின் தாக்கத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்த பின்னர் 30.4.2018 திங்கட்கிழமை அன்று தனது 83ஆவது அகவையில் அமரத்துவமடைந்தார்.

(அமரர் மாணிக்கவாசகரை எனது நூலகத்துறையின் ஆரம்ப கட்டத்தில் அதிகம் அறிந்திருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் யுத்த மேகம் சூழ்ந்திருந்த காலத்திலும் அதன் பின்னரான எனது புலப்பெயர்வின் போதும் அவருடனான நேரடித் தொடர்புகள் அறுந்திருந்தன. அந்நிலையில் அவரைப் பற்றிய விரிவானதொரு பதிவினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என விரும்பியபோது எனது வேண்டுகோளை ஏற்று மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை மிக விரிவாகத் தந்துதவிய ஓய்வுபெற்ற நூலகர் பிரம்மபுரீ கணேசையர் செளந்தரராஜன் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அவரது உதவியின்றேல் இவ்வளவு விரிவாக இக்கட்டுரையை என்னால் எழுதியிருக்கமுடியாது.)

**அரியாலையூர் தந்த
நூலகர்**
சபாரத்தினம் தனபாலசிங்கம்

யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகவியல்துறை டிப்ளோமா கல்வியை நான் பெற்றுக்கொண்ட வேளையில் 1979இல் இறுதிநிலை வகுப்பில் சக மாணவனாக அறிமுகமானவர் தான் நண்பர் வி.எஸ்.தனபாலசிங்கம். அப்பொழுது அவர் திருக்கோணமலை நிலாவெளி பொது நூலகத்தின் நூலகராகப் பணியாற்றி வந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில், அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் இவர். இப்பிரதேசத்தில் பரம்பரையாக வாழ்ந்த குடும்பங்களுள் ஒன்றான வேலுப்பிள்ளை சபாரத்தினம்-பூமணி (பாக்கியம்) தம்பதியினருக்கு 16.7.1949 அன்று பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை அரியாலை ஸ்ரீ பார்வதி வித்தியாசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி கல்லூரியிலும், பரியோவான் கல்லூரியிலும் பெற்றுக் கொண்டவர்.

யாழ்ப்பல்தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழி மூல சுருக் கெழுத்து தட்டெழுத்துப் பயிற்சியைப் பெற்ற இவர், யாழ்ப்பூட்டறவுக் கல்லூரியில் கூட்டுறவு முகாமைத்துவப் பயிற்சியையும் பெற்றிருந்தார். ஆரம்பத்தில் நல்லூர் விவசாய உற்பத்தி நிலையத்தில் தற்காலிக இலிகிதராக பணியாற்றிய இவர், அவ்வேளையில் அரியாலை இளைஞர் இந்து மாமன்றத்தின் செயலாளராகவும் சேவையாற்றி, க.பொ.த.(சா.த.) வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இலவச வகுப்புக்களை ஏற்பாடு செய்து ஏறத்தாழ 500 மாணவர்களிற்கு கல்விச் சேவை வழங்குவதில் ஈடுபாடு காட்டியும் வந்துள்ளார்.

இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியலும் தகவல் விஞ்ஞானமும் கற்கை நெறியில் 1977ம் ஆண்டில் இணைந்து அக்கற்கை நெறியின் முதலாம் பகுதியில் சித்தியடைந்தார். அதன் பயனாக இலங்கை உள்ளூராட்சி நூலகர் சேவைக்கு 01.01.1978ம் திகதி நியமனம் பெற்று திருக்கோணமலை மாவட்ட நிலாவெளி கிராம சபை பொது நூலகத்தில் நூலகராகப் பதவியேற்றார். அக்கற்கை நெறியைத் தொடர்ந்து பயின்று இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் டிப்ளோமா பரீட்சையை முடித்தார்.

1978ஆம் ஆண்டு நிலாவெளி நூலகத்தில் பணியேற்ற இவரது முயற்சியால் அங்கிருந்த நூல்கள் யாவும் தூயி தசாம்ச பகுப்பாக்க முறைக்கமைவாக பகுக்கப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. நூலகம் உசாத்துணைப் பகுதி, இரவல் வழங்கு பகுதி, சிறுவர் பகுதி எனப் பிரிக்கப்பட்டது. கட்டிடத்தில் இடவசதி குறைவாக இருந்தமையால் சிறுவர் பகுதிக்கென புதிதாக கட்டிடம் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது. அத்துடன் சிறுவர்களுக்கான கதை நேரம் என்னும் நிகழ்ச்சியை ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைகளிலும் நடாத்தினார். இவரது ஒய்வொழிச்சலின்றிய நூலகப்பணியினால், நிலாவெளி பிரதேச மக்களினதும் மாணவர்களினதும் அங்கத்துவ எண்ணிக்கை துரித வளர்ச்சி கண்டது. இவரது நூலகச் செயற்பாட்டின் பயனாக 1978ம் வருடம் நிலாவெளி கிராம சபை பொது நூலகம் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் மாதிரி (Model) நூலகமாகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டதுடன், நூலகர் தனபாலசிங்கம் பிராந்தியத்தின் சிறந்த நூலகராகவும் திருக்கோணமலை பிராந்திய உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளரால் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1979 ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச சிறுவர் தின நிகழ்ச்சியை நிலாவெளி சிறுவர்களிடையே சிறப்பாக நடாத்தி மக்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்.

இவரது முயற்சியையும் சேவைத் திறமையையும் அவதானித்த திருக்கோணமலை பிராந்திய உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் திரு. B.A.J. காசிநாதர், இவரை 01.07.1979 முதல் திருக்கோணமலை நகர சபைப் பொது நூலகராக இடமாற்றம் செய்திருந்தார். 1948ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட திருக்கோணமலை பொது நூலகம் காலனித்துவகால ஆவணங்கள், நூல்களின் இருப்பிடமாகப் பெயர்பெற்றிருந்தது. மிகவும் பழமை வாய்ந்த திருக்கோணமலைப் பொது நூலகத்திற்கு, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே ஒரு புதிய கட்டிடம் நிர்மாணிக்க ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தன. நூலகர் தனபாலசிங்கத்தின் பதவியேற்புடன்,

கட்டிடம் 1981ம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. புதிய கட்டிடத்தில் நவீன முறையில் நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சிறந்த நூலகமாகத் தொழிற்பட வழிவகுத்த பெருமையும் தனபாலசிங்கத்துக்குரியது.

மேலும் இந்நூலகத்தை விரிவாக்கி தனியானதொரு சிறுவர் நூலகத்தையும் கேட்போர் கூடத்தையும் புதிதாகக் கட்டுவதற்கு முயற்சியெடுத்து, அதற்கான மாதிரி வரைபடத்தையும் இவர் தயாரித்திருந்தார். மேலும் திருக்கோணமலை நூலகத்தில் சிறப்பு ஆவணமாக்கல் பிரிவாக இலங்கை நூற் பிரிவு என்னும் பகுதியை உருவாக்கி இலங்கை பற்றியதும் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டதுமான நூல்கள், பருவ வெளியீடுகள் என்பவற்றைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்துவைக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்தார்.

இவ்வேளையில் 1987ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சபைக்கான நிர்வாக அலுவலகங்களுக்காக, திருக்கோணமலை நகர சபைக் கட்டிடத்தையும் அதனோடு இணைந்திருந்த நூலக கட்டிடத்தையும் இழக்கவேண்டிய துர்அதிர்ஷ்டவசமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் அந்த நூலகம் இரவோடு இரவாக மூடப்பட்டு அதன் பெறுமதியான நூல்களும், தளபாடங்களும், உபகரணங்களும், பல வருடங்களாக மூடப்பட்டிருந்த தகரத்தினால் கட்டப்பட்டிருந்த சினிமாக்கொட்டகை ஒன்றிற்குள் குவிக்கப்பட்டன.

இலங்கையில் பொது நூலகசேவை என்பது 'வெள்ளை யானையைக் கட்டித் தீனி போடுவது' என்ற மனப்பாங்கே பிராந்திய நிர்வாகங்களிடையே காணப்பட்டு வருவது நமது சோக வரலாறு. இதன் வெளிப்பாடே அன்று திருக்கோணமலையிலும் நடந்தேறியது. நூலகத்திற்கு முற்றும் பொருத்தமில்லாத தகர வெக்கையும், காற்றோட்டமில்லாததும், சமதளத்தில் இல்லாத, படிக்கட்டுகளைக் கொண்ட ஒரு திரையரங்கின் தரையை கொண்டதுமான ஒரு கட்டிடத்தில் நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்து மாறும் தனபாலசிங்கமும் அவரது சிறிய நூலக அணியினரும் பணிக்கப்பட்டார்கள்.

மாணவர்களது கல்வி நடவடிக்கைக்கும் பொதுமக்களது வாசிப்பு அபிவிருத்திக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் சினிமாக்கொட்டகை படிகளில் தளபாடங்களை நிறுத்தி மிகக் கஷ்டமான நிலையில் இரண்டு வார காலத்தினுள் நூலகப் பகுதிகளை உருவாக்கி தேவையான மின்வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி, நூலகப் பயன்பாட்டுக்கு தயாரான செயற்பாடு திரு. தனபாலசிங்கத்தின் நிர்வாகத்தின் ஒரு

சாதனையாகக் கருதப்பட வேண்டியதாகும். 1989ம் ஆண்டு இதே தகரக் கொட்டகை நூலகத்தில் திருக்கோணமலை மாவட்ட நூலகர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறையை அயோத்தி நூலக சேவையின் அனுசரணையுடன், கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன், எஸ்.எம்.கமல்தீன், திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் ஆகியோரின் உதவியுடன் நடத்திய அனுபவம் எனக்குள்ளது.

இதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண நூலகப் பணியாளர் ஒன்றியம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி தனபாலசிங்கமே அதன் முதலாவது தலைவராகப் பொறுப்பேற்று தமிழ் நூலக பணியாளர்களது பிரச்சினைகள், சம்பள முரண்பாடுகள், பதவியுயர்வுகள் போன்றவற்றை உரிய இடங்களுக்கு எடுத்துச்சென்று நூலக ஊழியர்களுக்கான தீர்வுகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க வழிசெய்திருந்தார். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் 13 ஆண்டுகள் சிறப்பான சேவையை ஆற்றி மக்களிடையே நன்மதிப்பை பெற்றிருந்த தனபாலசிங்கத்தை அக்காலகட்டத்தில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் முள்ளிப்பொத்தானை பொது நூலகத்தின் நூலகராகப் பதவியேற்றுச் சென்றிருந்த என்னால் உடனிருந்து அவதானிக்க முடிந்தது.

அக்காலகட்டத்தில் வார இறுதியில், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருக்கோணமலை நோக்கிச் செல்லும் ஒரேயொரு தனியார் பேருந்து சேவையாகவிருந்த “லக்ஷ்மி பஸ்சில்” ஞாயிற்றுக்கிழமை பகலில் பயணித்து அன்றிரவே திருக்கோணமலை சென்று அங்கிருந்து கந்தளாய் செல்லும் இறுதி பஸ்ஸைப் பிடித்து தம்பலகாமம் சென்றடைந்து எனது தங்குமிடம் சேர்வதும், மறுநாள் திங்கட்கிழமை காலை முள்ளிப் பொத்தானை நூலகத்திற்குச் செல்வது எனது வழமையாகவிருந்தது. பல நாட்கள், இந்த லக்ஷ்மி தனியார் பஸ் நேரகாலத்திற்கு திருக்கோணமலைக்குச் சென்றடையாது. கந்தளாய்க்கான கடைசி பஸ்ஸை இரவு 09:30க்கு தவறவிட்டால், எனக்கிருக்கும் ஒரே “தங்குமிடம்” நண்பர் தனபால சிங்கத்தின் வாடகைக் குடியிருப்பு அறை மட்டுமே.

இந்நிலையில் இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் கால்பதித்து, வட-கிழக்கை சமாதானப் படை என்ற பெயரில் ஆக்கிரமித்திருந்த வேளை, அவ்வாண்டு இறுதியில் திருமதி ரூபவதி நடராஜா யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திலிருந்து பணிஓய்வு பெற்று வெளியேறியிருந்தார். அவரது இடத்தினை தற்காலிகமாக 1988 ஜனவரி முதல், செல்வி சுலோசனா ரகுநாதன் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்தார். அவருக்கு

உதவியாக, கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்கள் நூலக ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். திருக்கோணமலையில் நீண்டகாலம் பணியாற்றியிருந்த திரு. வி.எஸ்.தனபாலசிங்கம் அவர்கள், 1990 ஜனவரி மாதம் தொடக்கம் யாழ் மாநகர சபைப் பொது நூலகத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்றிருந்தார்.

யாழ் நூலகத்தில் அவர் தனது கடமைகளைப் பொறுப்பேற்றிருந்த போது, யாழ் நூலகம் ஆறு கிளை நூலகங்களாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. யாழ் நூலகத்தில் பணியாற்றும் உதவி நூலகர்கள் அனைவரிலும் பார்க்க சேவை மூப்பு நூலகரான தனபாலசிங்கத்தை முதன்மைக் கிளை நூலகமான நல்லூர் கிளை நூலகத்தின் பொறுப்பை ஏற்கும்படி யாழ். மாநகர நிர்வாகத்தினர் பணித்திருந்தனர்.

நல்லூர் கிளை நூலகத்தில் அவர் பணியாற்றி வந்த குறுகிய காலப்பகுதியிலேயே, (மூன்று மாதங்களில்) அதே ஆண்டு மார்ச் முதலாம் திகதி தொடக்கம் உள்ளூராட்சி நூலக சேவை இரண்டாம் தர நூலகராகப் பதவியுயர்வு பெற்றதுடன் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார் எனினும் அப்போதைய யாழ். மாநகர ஆணையாளரின் (திரு.வே.பொ.பாலசிங்கம்), வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக அவரது இடமாற்றம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

அவ்வாண்டு ஜூன் மாதம் மீண்டும் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட யுத்தம் காரணமாக அவ்வேளையில் நூலகராகப் பணியாற்றியவர்கள் பாதுகாப்புக் கருதி யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இடம்பெயர்ந்தமையால், நூலக நிர்வாகம் செயலிழந்து நூலக சேவைகள் ஸ்தம்பிதமடைந்தன. யாழ். மாநகர ஆணையாளரான திரு.வே.பொ. பாலசிங்கம் நூலக சேவையை தடையின்றி தொடரும் வகையில் நல்லூர் கிளை நூலகரான திரு. தனபாலசிங்கத்தை யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் பிரதம நூலகராக அவ்வாண்டு ஒக்டோபர் மாதத்திலிருந்து நியமனம் வழங்கினார்.

பிரதம நூலகர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றவுடன் நல்லூர் கிளை நூலகக் கட்டிடத்தில் தொழிற்பட்ட மாநகர சபையின் வேலைப் பொறியியலாளர் அலுவலகத்தை இடம்மாற்றி, அந்தக் கட்டிடம் முழுவதையும் நூலகமாக மாற்றியமைக்க வழிசெய்தார். அத்துடன் மாநகர சபையின் இந்து விடுதியில் தனியாக தொழிற்பட்ட பிரதம நூலகர் அலுவலகம், நிர்வாக அலுவலகம் ஆகியவற்றை நல்லூர் கிளை நூலகக் கட்டிடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்தார். அத்துடன் இந்து விடுதியில்

சிறிய பகுதியாக இருந்த சிறப்பு ஆவணமாக்கல் பிரிவான இலங்கை நூற் பிரிவினை நல்லூர் நூலகத்தில் தனியொரு பகுதியாக மாற்றி அங்கே மேலும் பல ஆவணங்களை சேகரித்தார். படிப்படியாக மாநகர சபையின் வேலைப் பொறியியலாளர் அலுவலகம் யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தின் பிரதான செயலகமாக உருமாறிவந்தது.

தொடர்ந்து அடுத்த ஆண்டில் (1991) சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாவை மூன்று நாட்கள் சிறந்த ஆய்வுக் களத்துடன் மாநகர சபையின் அனுசரணையுடன், தனபாலசிங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

1995 ல் மாபெரும் இடப்பெயர்வு இடம் பெறும் வரை சகல கிளை நூலகங்களையும் தரமான நூல்களின் சேர்க்கையுள்ள நூலகங்களாக அபிவிருத்தி செய்துவந்தார். அக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய போர்ச்சூழல் காரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நூல்கள் கொள்வனவு செய்ய முடியாதிருந்தது. ஏ9 பாதையோ, இரயில் போக்குவரத்தோ இயங்காதிருந்த அவ்வேளையில், கொழும்பில் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து கப்பல் மூலம் திருக்கோணமலை ஊடாக எடுத்து வர ஏற்பாடு செய்திருந்தவர் தனபாலசிங்கம். முழு யாழ் மாவட்ட மக்களுக்கும் இந்த நூற்சேர்க்கையே புதிய நூல்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பினை வழங்கின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1995 ல் மாபெரும் இடப்பெயர்வினால் சகல கிளை நூலகங்களிற்கும் பாரிய சேதங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. 1981 யாழ் நூலக எரிப்பின் பின்னர் சிறுகச் சிறுக அரும்பாடு பட்டு சேகரித்துப் பேணப்பட்ட நூற்சேர்க்கையின் பெரும் பகுதி போர்க்காலத்தில் காணாமற் போயின. 1995இன் பின்னர் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் இராணுவத்தின் முழுக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

1997ம் ஆண்டு இலங்கை ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா குமாரணதுங்க, இன நல்லிணக்கத்தினை தனது ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் யாழ் நூலகத்தைப் “புத்தகமும் செங்கல்லும்” என்ற வேலைத்திட்டத்தினூடாக, புனரமைப்புச் செய்யத் தீர்மானித்திருந்தார். அதற்காக ஜனாதிபதி, நூலகக் குழு ஒன்றை நிறுவினார். அக்குழு அழிவடைந்த யாழ் நூலகக் கட்டிடத்தை மீள்நிர்மாணம் செய்வதற்கும் மீள்நிர்மாணம் செய்யப்படும் வரை இடைக்கால நூலகம் ஒன்றை நிறுவவும் தீர்மானித்தது. யாழ் மாநகர ஆணையாளர் திரு.வே. பொ.பாலசிங்கத்திடமும், யாழ் மாவட்ட இராணுவக் கட்டளைத் தளபதி

மேஜர் ஜெனரல் பல்லேகலவிடமும் யாழ் நகரில் இடைக்கால நூலகத்திற்கு பொருத்தமான கட்டிடம் ஒன்றைத் தெரிவு செய்யுமாறு ஜனாதிபதியின் நூலகக் குழு கோரிக்கை விடுத்திருந்தது. அதற்கமைய யுத்தத்தால் அழிவடைந்திருந்த தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபைக்குச் சொந்தமானதும் கச்சேரியடியில் இருந்ததுமான கட்டிடத்தை பொறுப்பேற்று புனரமைத்து இடைக்கால நூலகத்தை அங்கு திறப்பதாக முடிவாயிற்று.

அதே நேரம் இடைக்கால நூலகத்தில் பணியாற்ற திரு. தனபால சிங்கம் தலைமையிலான குழுவொன்றை மாநகர ஆணையாளர் தெரிவு செய்திருந்தார். அக்குழுவினரை ஜனாதிபதி நூலகக் குழு கொழும்பிற்கு இராணுவம் மூலமாக அழைப்பித்து பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலில் நேர்முகப் பரீட்சை நடாத்தியது. அப்போது ஜனாதிபதியின் நூலகக் குழு, திரு. வி.எஸ்.தனபாலசிங்கத்தை பிரதம நூலகராகத் தெரிவு செய்து அவருக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் செய்வதாக உறுதியளித்தது.

இதே நேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின்கீழ் நிலவிய விடுதலைப் போராட்ட அரசியல் சூழலில் இடைக்கால நூலகமானது இலங்கை அரசின் ஆக்கிரமிப்பின் ஒரு குறியீடாகவே பார்க்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக சந்திரிகா அரசினால் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தினை திறப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் எதிர்ப்பலைகளைத் தோற்றுவித்திருந்தது. தவிர்க்கவியலாத சூழலில் அதன் பிரதம நூலகர் பணியினை ஏற்றிருந்த தனபாலசிங்கத்திற்கும், மாநகர ஆணையாளருக்கும் உயிர் அச்சுறுத்தல் வேறு விடுக்கப் பட்டிருந்தது.

இந்நிலையில் கொழும்பிற்கு அழைக்கப்பட்ட நூலகப் பணியாளர் குழுவிடம் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கென இலங்கை அரசினாலும், இந்திய அரசினாலும், ஏனைய சர்வதேச நாடுகளாலும் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த நூல்களும், நூலகத்திற்குத் தேவையான தளபாடங்களும் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அத்துடன் யாழ் திரும்பியதும் உடனடியாக இடைக்கால நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி அதே மாதத்தில் திறக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறும் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. எனினும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக உருவாகியிருந்த அரசியல் சூழ்நிலையில், நூலகக் குழுவினரில் சிலர் சுதந்திரமாகப் பணியாற்ற இயலாதிருந்த நிலைமையின் காரணமாக, உயிர் அச்சுறுத்தலுக்குப் பயந்து பணிக்குச் செல்ல மறுத்தனர்.

இராணுவத்தின் கட்டாயப்படுத்தலின் காரணமாகப் பணியை ஏற்று நூலகர் தனபாலசிங்கமும், அவரது நூலகக் குழுவினரும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலக சேவையினை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். 1998 ம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று பழைய கச்சேரிக்கு அருகில் அமைந்திருந்த புனரமைக்கப்பட்ட தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபைக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் யாழ்.நூலக சேவைகள் சம்பிரதாயபூர்வமாகத் தொடக்கி வைக்கப்பட்டன. அப்போதைய தபால், தந்தி தொலைத்தொடர்பு வெகு சனத்துறை அமைச்சர் மங்கள சமரவீர, கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சர் ரிச்சர்ட் பத்திரன, சமூக சேவைகள் அமைச்சர் பேரட்டி பிரேமலால் திசாநாயக்க ஆகிய அரசாங்கப் பிரமுகர்களின் முன்னிலையில், பலத்த இராணுவ கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் நூலகம் அன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது. நிகழ்ச்சியில் ஆசியுரை நிகழ்த்த அழைக்கப்பட்டிருந்த நல்லை ஆதீன முதல்வரை இராணுவத்தினர் கௌரவப்படுத்தாமல், உடற் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த முனைந்ததுடன் விழா நிகழ்விடத்திற்கு நடந்தே செல்லவும் வற்புறுத்தியமை காரணமாக அதனை எதிர்த்து நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்காமல் அவர் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். (செய்தி: வீரகேசரி, 18.01.1998)

பிரதம நூலகராகப் பணியை ஏற்றுத் தன் கடமையை அரசியல் கெடுபிடிகளைக் கண்டு தளராமல் தொடர்ந்து மன உறுதியுடன் மேற்கொண்ட திரு.தனபாலசிங்கம் பொது நூலகத்தை வெகு அவதானத்துடனும், தொழில்சார் நேர்மையுடனும் அபிவிருத்தி செய்வதில் அக்கறை செலுத்தினார். இதனால் இடைக்கால நூலகம் ஒரு “மாதிரி நூலகமாக” யாழ் மாவட்டத்தின் பெரிய நூலகமாக காலக்கிரமத்தில் வளர்ச்சியடைந்தது. யாழ். மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு பாலசிங்கத்தின் ஆதரவுடன், யாழ். நூலக அபிவிருத்திக்கான உதவிகளை பெற்றுத்தரும் பணியில் என்னையும் ஈடுபடுத்தி, யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் ஐரோப்பிய பிரதிநிதியாகவும் என்னை நியமிக்க தனபாலசிங்கம் வழியமைத்திருந்தார்.

பல பெரியார்களின் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளைப் பெற்று அதற்கெனத் தனியான பகுதியொன்றினையும் உருவாக்கினார். பாதுகாப்புத்துறையின் கடுமையான கட்டுபாட்டிற்குள்ளும் மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து மாணவர்கள் இந்நூலகத்தைப் பயன்படுத்த வைத்தார். அத்துடன் நூலக சேவைக்கு அப்பால் யாழ் மாவட்ட நூலகர்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் இந்நூலகத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நூலகவியல்துறையில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கான நூலகவியல்சார் நூல்களைப் பெறும் ஒரே இடமாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகமே இருந்து வந்த ஒரு சூழல் அப்போது நிலவிவந்தது. இரவல் பெறும் வழியின்றி, ஒரு பிரத்தியேக ஒழுங்கு முறைக்குட்பட்டே அவர்கள் அந்நூலகத்தை பயன்படுத்த இடமளிக்கப்பட்டனர். தீவிர கெடுபிடிகள் காரணமாக அந்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் மாணவர்கள் வசதியீனமாகக் கருதி தவிர்த்து வருவதை தனபாலசிங்கம் உணர்ந்திருந்தார். இந்நிலையில் பிரித்தானியாவில் ஸ்கொட்லாந்தின் டண்டி பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் நூலகக் கல்விப் பிரிவு மூடப்படும் செய்தியறிந்து அங்கிருந்த சுமார் 600க்கும் அதிகமான நூலகவியல் சார்ந்த பெறுமதிமிக்க நூல்களை எனது உதவியுடன் பெற்று யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் நூலகவியல் கல்விபெறும் மாணவர்களுக்கான தனியானதொரு பிரிவை உசாத்துணைப்பிரிவு மண்டபத்தின் ஒரு மூலையில் உருவாக்கி நூலகவியல் துறையின் வளர்ச்சிக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் சேவையாற்றியுள்ளார்.

இதே வேளை யாழ் கல்வி வலயத்தால் நடாத்தப்பட்டுவந்த முறை சாராக் கல்வி பிரிவினர் நடாத்திவந்த நூலகவியல் பயிற்சி நெறியின் போதனாசிரியராகவும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியிலும், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும் இவர் பணியாற்றியிருந்தார்.

இதேவேளை அழிக்கப்பட்ட யாழ் நூலகக் கட்டிடத்தின் புனரமைப்பு வேலைகள் நடைபெறத் தொடங்கியிருந்தன. புனரமைப்பிற்கான திட்டமிடல் கூட்டங்களில் பங்குபற்றி நூலகத்தில் அமைய வேண்டிய புதிய அம்சங்களையும் குழுவினருக்கு வெளிப்படுத்தி, இலங்கையில் ஒரு மாதிரி நூலகமாக அமைக்கத் தன்னாலான பங்களிப்பினை வழங்கிவந்தார். எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகக் கட்டிடம், இலங்கை அரசினால் புனரமைக்கப்பட்டு யாழ் மாநகர சபையால் 2003ம் ஆண்டு பொறுப்பேற்கப்பட்டபோது, முன்னர் கச்சேரியடியில் இயங்கிய இடைக்கால நூலகத்தை மூடி, புனரமைக்கப்பட்ட கட்டிடத்திற்கு நூல்களையும், தளபாடங்களையும் இடமாற்றம் செய்யும் பாரிய பணியை அவர் திட்டமிட்டு வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்தார்.

யாழ். பொது நூலகம், இலங்கை அரசினால், அந்நாளைய மாநகர முதல்வர் செல்லன் கந்தையா அவர்களின் காலத்தில் புனரமைக்கப்பட்டு மீளத் திறக்கப்படுவதை ஒரு பெருவிழாவாக மாநகரசபை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. எனினும் இதனை எதிர்த்த தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின்

பின்னணியில் இயங்கிய ஒரு குழுவினர் திறப்பு விழா நடாத்துவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தனர். திறப்பு விழாவுக்கு முன்னைய தினம் இனம் தெரியாத இளைஞர்களால் கட்டத்தின் திறப்புகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதனால் இடைக்கால நூலகம் இருந்தும் இல்லாத சூழலில் சிலகாலம் மக்கள் பாவனையின்றி மூடப்பட்ட தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. இதனால் அப்பாவி வாசகர்கள் குறிப்பாக பரீட்சையை அண்மித்திருந்த க.பொ.த உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பெரும் கஷ்டத்தை எதிர் நோக்கினர். ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட புனரமைக்கப்பட்ட நூலகம் திறக்கப்படாமல் நீண்ட காலம் மூடப்பட்டு இருந்தமையால் உள்ளூரில் மாத்திரமல்லாது, உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மூடிக்கிடக்கும் பொது நூலகத்தை திறக்கும்படி நெருக்குதல்கள் உருவாகியிருந்தன. இந்த மக்கள் எழுச்சியின் பயனாக நூலகம் எவ்வித ஆரவாரமுமின்றி ஒருநாள் (23.02.2004) காலை அன்றைய ஆணையாளரின் உதவியுடன் மக்கள் பாவனைக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டது. ஈழத்தின் அறிவுஜீவி களைக் கொண்டதாக நம்பப்படும் எமது தமிழ் மண்ணில் இடம்பெற்ற வரலாற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தூர்ப்பாக்கியமான நிகழ்வு இதுவாகும்.

ஆரவாரமின்றி திறக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் உள்ளக அபிவிருத்திப் பணிகளும் ஆரவாரமின்றியே திரு.வி.எஸ். தனபாலசிங்கம் அவர்களால் முன்னெடுத்துச்செல்லப்பட்டன.

புனரமைக்கப்பட்ட நூலகத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கில் உதவி கோரி பல நிறுவனங்களுக்கும் தனபாலசிங்கம் கோரிக்கை விடுத்தார். யுனெஸ்கோ நிறுவனம் தொழில் நுட்ப உதவிகள் வழங்க முன்வந்தது. அவர்களால் (UNESCO) நூலகத்தில் கணணிக் கூடம் அமைப்பதற்கும், நூலகத்தை கணணிமயப்படுத்துவதற்கும் 30 கணணிகளையும் அதனுடன் சேர்த்துப் பல இயந்திர உபகரணங்களையும் அன்பளிப்பாக வழங் கினார்கள். மேலும் பணியாளர்களுக்கு விசேட பயிற்சிகளையும் வழங்கினார்கள். கஷ்டப் பிரதேச மக்களும் மாணவர்களும் வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த வழிவகை செய்யும் நோக்கில் நடமாடும் நூலக வாகனத்தையும் வழங்கினார்கள்.

யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தினர், பொது நூலகத்தின் நூற்சேர்க்கையை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் பிரதம நூலகர் திரு தனபாலசிங்கத்தை ஐந்து முறை தென்னிந்தியாவிற்கு அனுப்பி தமிழ்நாடு, பெங்களூர் போன்ற இடங்களில் வெளியான பெருந்தொகையான நூல்களை ஒரே

தடவையில் (ஏறத்தாழ 30,000 நூல்களை) கொள்வனவு செய்ய உதவினர். அத்துடன் பல கலாசார வெளியீடுகளை கண்ணி இறுவட்டுக் களாக தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொள்வனவு செய்யவும் உதவினர். இதற்கு மேலதிகமாக திரு. தனபாலசிங்கத்தை ஆவணப் பாதுகாப்பு தொடர்பாக சென்னை ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் பயிற்சி பெறவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

பல்வேறு நாடுகளின் அரசுகளிடமிருந்தும், பல நிறுவனங்களிடமிருந்தும், பல அபிமானிகளிடமிருந்தும் பெரும் தொகையான நூல்களையும், உபகரணங்களையும் நன்கொடையாகப் பெற ஏற்பாடு செய்து நூலகத்தின் நூற் சேரக்கையினை 100,000 க்கும் அதிகமாக உயர்த்தினார்.

இவரது தலைமைத்துவத்தின் கீழ் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் மிகவும் சிறப்படைந்திருந்ததை இன்று பலரும் சொல்லக்கேட்கமுடிகின்றது. இவரது காலத்தில்தான் தனியார் வழங்கிய பிரத்தியேக நூற்சேர்க்கைகளைக் கொண்ட தனிப்பகுதி உருவாகியது. இலங்கை பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்பவற்றை பாதுகாக்கும் விசேட பகுதி உருவாகியது. யூ.எஸ்.எயிட் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் ஆங்கில கற்கை கூடம் நிறுவப்பட்டது. சிங்கப்பூர் சர்வதேச நிறுவன அனுசரணையுடன் சிறுவர் நூலகப்பிரிவு நவீனமயப்படுத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கான தனியான இணையத் தளமொன்று உருவாக்கப்பட்டது.

இவரது அளப்பரிய பிரயத்தனத்தினால் இன்று யாழ் நூலகம் இலங்கையின் மாதிரி நூலகமாகத் திகழ்கின்றது. அத்துடன் 2013ஆம் ஆண்டு இலங்கை தேசிய நூலகங்கள் ஆவணமாக்கல் சபையால் இலங்கையில் அதிவிசேட தர நூலகமாகத் தரப்படுத்தப்பட்டதுடன் இலங்கையில் சிறந்த நூலகங்களில் ஒன்றாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

இவரது சேவையினை ஆய்வு செய்த இலங்கை தேசிய நூலகங்கள் ஆவணமாக்கல் சபையினர் 2009ம் ஆண்டுக்கான இலங்கையின் சிறந்த நூலகர்களில் ஒருவராக திரு. வி.எஸ்.தனபாலசிங்கத்தை தெரிவு செய்து விருது வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

இவரது நிர்வாகத்தின்போது, சிங்கப்பூர் தேசிய நூலக சபையினர் சிங்கப்பூர் வெளிவிவகார அமைச்சின் அனுசரணையுடன் சிறுவர் நூலக அபிவிருத்திக்கென நிதி ஒதுக்கி அப்பகுதியை புனரமைப்புச் செய்தனர். இப்பகுதிக்கென நூல்களையும் நவீன கண்கவர் தளபாடங்களையும்

உபகரணங்களையும் சிறுவர் பகுதிக்கென வழங்கினர். சிறுவர்களுக்கான கணனி/இணைய வசதிகளையும் செய்து தந்தனர். சிறுவர் பிரிவில் பணியாற்றவென நூலகப் பணியாளர் குழுவொன்றினைத் தெரிவுசெய்து பயிற்சிக்காக சிங்கப்பூருக்கு வரவழைத்தனர். திரு. தனபாலசிங்கத்தின் தலைமையில் அந்த நூலகர் குழுவினர் 2011ம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் சென்று பயிற்சி பெற்று நாடுதிரும்பினர்.

சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பியதும் தமது குழுவினர் பெற்றுக்கொண்ட பயிற்சிகளின் அடிப்படையில் நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சிறுவர் நூலகத்தை 29.7.2011ம் திகதி சிங்கப்பூர் மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பிரிநிதிகள், சிங்கப்பூர் வெளிநாட்டமைச்சர் ஆகியோரைக் கொண்டு திறந்து வைத்தார். அத்துடன் சிங்கப்பூரில் பெற்ற பயிற்சி அடிப்படையில் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து பல சிறுவர்களையும் பெற்றோர்களையும் ஊக்குவித்து, அந்த நூலகத்தைப் பயன்படுத்த வழியமைத்துத் தந்தார். இன்றும் இச்சிறுவர் பகுதி இலங்கையில் சிறந்த சிறுவர் நூலகமாகத் திகழ்வதுடன் பாராட்டுகளையும் விருதுகளையும் பெற்றவண்ண மிருக்கின்றது.

இதற்கு மேலாக திரு தனபாலசிங்கம் அவர்கள், யாழ் மாவட்ட பொது நூலகங்களையும் பாடசாலை நூலகங்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நூலகப் பணியாளர்கள், ஆசிரிய நூலகர்களிற்கு காலத் திற்குக் காலம் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடாத்தி அவர்களை வழிபடுத்தியும் வந்துள்ளார்.

தனது நூலகப் பணிகளுக்கு மேலதிகமாக, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலக சேவையை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு, யாழ் பல்கலைக்கழக பிரதம நூலகராகவிருந்த (அமரர்) ஸ்ரீகாந்தலட்சுமி அருளானந்தம் அவர்களுடன் இணைந்து நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி அதன் செயலாளராகப் பணியாற்றி மக்களிடையேயும் மாணவர்களிடையேயும் அருகி வரும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளப்படுத்துவதற்கான பல நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அமுலாக்கி வந்தார்.

இவ்வமைப்பினூடாக பல பயிற்சிக் கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்து நூலகப் பணியாளர்களையும் வளப்படுத்திவந்தார். நூலகங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், பொருத்தமான நூலக தளபாடங்கள் உபகரணங்கள் என்பவற்றை அறிமுகப்படுத்தி, பிரதேசரீதியில் நூலகங்களை சிறப்பாக

இயங்கச் செய்ய நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம் தன்னாலான பணியை சில காலம் ஆற்றிவந்தது.

திரு. வி.எஸ்.தனபாலசிங்கம் அவர்கள், தனது உள்ளூராட்சி நூலக சேவையில் 33 ஆண்டுகளை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்து 2011ம் ஆண்டு ஜூலை 30ம் திகதி ஓய்வு பெற்றார். அவர் ஓய்வு பெற்றபோதிலும் தனது சேவையை யாழ் நூலகத்திற்கு அவ்வப்போது வழங்கி வருகின்றார். நான் இலங்கைக்குச் செல்லும் வேளைகளில், யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் அவரை அடிக்கடி சந்திப்பதுண்டு. அவரது பணி ஓய்வுநிலையால் கூட அவரை இன்றளவில் பொது நூலகத்திலிருந்து மாணசீகமாகப் பிரித்துவிட முடியவில்லை.

தனது ஊர்ப்பற்றுக் காரணமாக அரியாலை அபிவிருத்தி சங்கத்தில் இணைந்து, அதன் கல்வி கலாசார பகுதி உறுப்பினராக, செயலாளராக செயற்பட்டு வருவதுடன் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு பல்நாட்டு அபிமானிகளின் உதவியுடன் புலமைப் பரிசில் மூலம் அவர்களது கல்வியை மேம்படுத்த உதவி வருகின்றார்.

அரியாலை சித்துபாத்தி இந்து மயான அபிவிருத்திச் சபையில் இணைந்து மயானத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் முன்னின்று உழைக்கின்றார்.

அரியாலை ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோவில் பரிபாலன சபையின் செயலாளராக பணியாற்றி ஆலய அபிவிருத்திப் பணியுடன் சமயத் தொண்டும் செய்கின்றார். நல்லூர் பிரதேச இந்து ஆலய சமூகப்பணி ஒன்றிய உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு அதன்மூலம் வறிய மாணவர்களின் கல்விக்கு ஊக்கமளித்து வருகின்றார்.

அரியாலை ஸ்ரீ பார்வதி வித்தியாசாலை பழைய மாணவர் சங்கத்தில் இணைந்து அதன் நிர்வாக உறுப்பினராவும் செயற்பட்டுள்ளார். இப்பாடசாலையின் நூற்றாண்டு விழாவிற்கான நூற்றாண்டு விழா மலர் ஆசிரியராகவும் இருந்து மலரைத் தொகுத்து சிறப்பாக வெளியிட்டுள்ளார்.

எழுத்துத்துறையில் இவர் அவ்வப்போது ஈடுபட்டு, யாழ் நூலக வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், நூலகத்துறை சார்ந்த பல கட்டுரைகள் என்பவற்றை எழுதி பத்திரிகைகளிலும், சிறப்புமலர்களிலும் வெளியிட்டு வருகின்றார். அண்மையில் இவர் அரியாலை ஸ்ரீ ஞானவைரவர் கோவில் வரலாற்றையும் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

அரியாலை அருணோதயா சனசமூக நிலையம் 1995ஆம் ஆண்டு யுத்தத்தினால் அழிக்கப்பட்ட பின்னர் 1996ம் வருடம் மீளவும் உருவாக்கப்பட்ட நிலையத்தை மீள் நிர்மாணம் செய்யும் நிர்வாகச் செயலாளராகப் பல வருடங்கள் பணியாற்றி நிலைய வாசிகசாலை, பாலர் பாடசாலை, கலாசார அரங்கம் என்பவற்றை மீளக் கட்டிமுடித்து 2003ம் வருடம் மக்கள் பயன்படுத்த முன்நின்று உழைத்துள்ளார்.

யாழ் மறை மாவட்ட குரு முதல்வரினால் நிர்வகிக்கப்படும் கிளிநொச்சி அன்னை இல்லத்தில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி மாவட்ட மாணவர்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக லெபாரா நிறுவனத்தால் நிர்மாணித்து வழங்கப்பட்ட லெபாரா நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தியதுடன் அதன் செயற்பாட்டிற்காக நூலக ஆலோசகராகத் தொடர்ந்தும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

நூலகர் தனபாலசிங்கத்தின் சமூகம் சார்ந்த நூலகவாழ்வு மிகவும் சுவாரஸ்யமானதாகவே எப்போதும் இருந்து வந்துள்ளது. நிர்வாகத்துடன் எப்போதும் போராடியே அத்தியாவசிய தேவைகளை அவர் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. அதனால் அவர் என்றுமே சோர்ந்து போனதில்லை. அதுவே அவருக்குப் பழக்கமாகியும் போனது. அவர் ஒரு போராளியாகவே எனக்கு எப்போதும் காட்சியளிப்பார். அவருக்குக் கிடைக்கவிருந்த சுப்ரா தரம் (Supra Grade) நூலகர் பதவி அவர் பணியாற்றும் காலத்தில் அவருக்கு வழங்கப்படவே இல்லை என்பது வரலாற்றில் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய மற்றும் ஒரு வேதனையான சம்பவமாகும். அண்மையில் அவரது ஓய்வூதிய காலத்திலேயே அது புதிய நிர்வாகத்தினரால் வழங்கி வைக்கப்பட்டமையானது கண்கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதற்கு ஒப்பானது. அவர் பணியில் இருந்தவேளையில் இப்பதவித் தரத்தைப் பெற்றிருந்தால் அவரால் மேலும் பல சாதனைகளை உரிய அதிகாரத்துடன் செய்திருக்க முடியும் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

அனலைதீவு திரு. கணேசஜயர் செளந்தரராஜன்

இன்று தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலக சேவை என்பது வெறுமனே தொழில்நுட்ப சேவையாக படிப்படியாக பரிமாணம் பெற்று வருகின்றது. பகுப்பாக்கம், பட்டியலாக்கம், எண்ணிமப் படுத்தல், மின்நூல் வடிவம் என்று தொழில் நுட்பமயமாகவே நூலகக் கல்வியை இன்று மாணவர்கள் உள்வாங்கப் பழக்கப்படுத்தப் படுகிறார்கள். ஈழத்தில் இன்று வெளிவரும்

நூலகத்துறை சார்ந்த நூல்களில் பெரும்பான்மையானவை நூலகத் தொழில் நுட்பம், நூலக நிர்வாகம் பற்றியதாகவே உள்ளன. நூலகமும் சமூகமும் பற்றிய நூல்கள் அரிதாகவே வெளிவருகின்றன. இதன் காரணம், இன்றைய தமிழ் நூலகத்துறை ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பல்கலைக் கழகம் சார்ந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கும் தாம் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் இடையேயான தொடர்பும் நெருக்கமானதாக இல்லை. அதனால் நூல்-நூலகம்-வாசிப்பு- என்ற சமூகநிலைப்பட்ட அறிவியலை முழுமையாகக் கற்காமலேயே நூலகத் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களாக புதிய நூலகர்கள் சமூகத்துக்குள் அனுப்பிவைக்கப் படுகிறார்கள். இவர்களும் நூலகம் சார்ந்த சமூகத்துடனான தொடர்பாடல் களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவோ, ஏற்கெனவே சில நூலகங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்த சமூக உறவை தொடரமுடியாத இயலாமையுடன் ஒரு தொழில்நுட்பவியலாளரின் மனநிலையுடன்தான் நூலகசேவையை முன்னெடுக்கத் தொடங்குகிறார்கள்.

இந்நிலையில் நூலகத்தை எவ்வாறு சமூகமயப்படுத்தலாம் என்ற கேள்விக்கு வாழும் உதாரணமாக அனலைதீவு திரு.கணேசஜயர் செளந்தரராஜன் அவர்கள் இருப்பதை என்னால் காணமுடிகின்றது.

இவரது நூலக வாழ்வு 34 ஆண்டு உள்ளூராட்சி சேவையிலும், ஓய்வின் பின்னரான எஞ்சிய காலம் இன்றுவரை சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட நூலக, நூலியல் சேவைகளிலும் கழிகின்றது. இவரைப் படிப்பதன் வாயிலாக நூலக சேவையாளர்களும், நூலகத்துறையினை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் சொல்லும் விரிவுரையாளர்களும் சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட நூலக சேவையை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இலங்கை உள்ளூராட்சி சேவையில் 34 வருடங்கள் நூலகப் பணியாற்றி 18.02.2013 இல் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறியவர் அனலைதீவு திரு.கணேசஜயர் சௌந்தரராஜன். தற்பொழுது அளவெட்டி கும்பளாவளைப் பிள்ளையார் கோயிலடியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டு தன் ஓய்வுகாலத்தை பயனுள்ள வகையில் கழித்து வருகிறார்.

இவர் 1953 பெப்ரவரி 19 ஆம் திகதி அனலைதீவில் பிறந்தவர். அனலைதீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலயத்தில் ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியைப் பெற்றவர். வேலணை சேர் வைத்தியலிங்கம் துரைசுவாமி மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் உயர்தரக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி மாணவனாக இணைந்து கலைமாணிப் (B.A.) பட்டத்தைப் பெற்ற இவர், இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் கற்கைநெறியையும் மேற்கொண்டு ஆரம்ப, இடைநிலைப் பரீட்சைகளில் கற்றுத் தேறி, இறுதி வகுப்பு பரீட்சையிலும் தோற்றியுள்ளார்.

அனலைதீவு வடலூர் அ.த.க. பாடசாலையில் வசதிக் கட்டண ஆசிரியராக 1977 - 79 காலப் பகுதியில் மூன்றாண்டுகள் இவர் கல்விப் பணியாற்றியுள்ளார்.

தான் இடைநிலைக் கல்வியைப் படிக்கும் காலத்திலேயே தாமே சொந்தமாக நூல்களை வாங்கிச் சேகரிக்கும் பண்பு இருந்தமையால் தனது வகுப்புத் தோழன் அ.நாகராசா அவர்களுடன் இணைந்து “மறுமலர்ச்சி நூலகம்” என்னும் பெயரில் நூலகமொன்றினைத் தன் இல்லத்திலேயே உருவாக்கியுள்ளார். சுமார் ஆறு ஆண்டுகளில் சங்க இலக்கிய நூல்கள் முதல் தமிழறிஞர்களின் நூல்கள் வரை சுமார் ஆயிரம் நூல்களைச் சேகரித்து ‘மறுமலர்ச்சி நூலகத்தை’ ஆரோக்கியமாக வளர்த்தெடுத்தார்.

அனலைதீவு கிராமாட்சி மன்றம், ஊர் பொதுமக்களின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்க, 1979 ஆம் ஆண்டில் நொவெம்பர் 28ஆம் திகதி

அனலைதீவுப் பொதுநூலகத்தை ஆரம்பித்தது. இந்நூலகத்துக்கு கண்காணிப்பாளர் பதவிக்கு நடைபெற்ற நேர்முகப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இந்நூலகத்தின் முதற் பணியாளராக உள்ளூராட்சி சேவையில் இணைந்துகொண்டார். கிராமசபை நூலகமாக இருந்த நூலகம், யாழ்.மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை 1981ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட போது, அதன் அனலைதீவு உப அலுவலகத்தின் ஒரு பகுதியாகச் செயற்பட்டது. காகிதப்பெட்டியில் 108 நூல்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அனலைதீவு பொதுநூலகத்திலிருந்து இவர் 2003 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் இடமாற்றம் பெற்ற போது அந்தக் கிராம நூலகத்தின் நூற்சேர்க்கை 12000 ஆக அதிகரித்திருந்தது.

அத்துடன், நூல்கள் இரவல் வழங்கும் பகுதி, உசாத்துணைப் பகுதி, பத்திரிகை சஞ்சிகைகள் பகுதி, உள்ளூர் தகவல்கள் சேகரிப்பு பகுதி, சிறுவர் பகுதி என விரிவாக்கம் பெற்றிருந்தது.

2003இல் அந்த நூலகத்தில், பொதுவாசக அங்கத்தவர்கள் தொகை எழுநூறு ஆகவும் சிறுவர் பகுதி அங்கத்தவர்கள் தொகை நூற்றுக்கு மேலாகவும் இருந்தன. மின்சார வசதியில்லாத அனலைதீவு கிராமத்தில், கடற்போக்குவரத்துச் சேவை சீரில்லாமல் இருந்ததோடு நாட்டின் யுத்தச் சூழ்நிலைகள் காரணமாகவும் இயல்பு வாழ்க்கை அடிக்கடி குழப்பமடைந்த ஒரு காலகட்டத்தில் கூட இந்நூலகம் தீவுப்பகுதியிலேயே அதிக நூல்கள் கொண்ட முதன்மை நூலகமாக வளர்ந்து வந்திருந்தமை குறிப்பிடத் தகுந்தது.

1985ஆம் ஆண்டில், செளந்தரராஜன் அவர்கள் “அனலை” என்னும் நூலகக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை நூலக ஆலோசனைக் குழு, நூலக வாசகர் வட்டம் மற்றும் அங்கத்தினர்களின் அனுசரணையுடன் வெளியிட்டார். 21 இதழ்கள் வரை வெளிவந்த இச்சஞ்சிகையில் அனலைதீவுக் கிராமம் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள் ஆவணப்படுத்தப் பட்டதுடன் நூலக வாசகர்கள், மாணவர்களின் தரமான ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தார். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் கடந்த சில காலங்களாக “அனலை” அச்சப் பிரதியாகவும் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது.

மேலும் அனலைதீவு, எழுவைதீவு, ஊர்காவற்றுறை, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு நூலகங்களுக்காக 1993-94 காலப்பகுதியில் யாழ். மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒதுக்கீட்டுக்கமைய ரூபா பத்து இலட்சம்

பெறுமதியான நூல்களை ஊர்காவற்றுறை - திருமலை கப்பல் சேவை மூலம் கொழும்புக்குச் சென்று கொள்வனவு செய்து உரிய நூலகங்களுக்கு பகிர்ந்து வழங்கும் பணியை அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய போக்குவரத்துக் கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியிலும் வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்தார்.

2000 மாவது ஆண்டில் மாகாண உள்ளூராட்சி சேவை நூலகராக உள்ளீர்க்கப்பட்டு 2002 டிசெம்பர் வரை அனலைவீவில் நூலகர் பதவி நிலையில் முதல் நூலகராகக் கடமையாற்றினார். 2003 ஜனவரி தொடக்கம் ஊர்காவற்றுறை பிரதேச சபையின் ஊர்காவற்றுறை பொது நூலகத்துக்கு இடமாற்றம் பெற்றார். போரால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட ஊர்காவற்றுறையில் நூலகசேவையை மீளக்கட்டியெழுப்பப் பல செயற்பாடுகளை கணேச ஐயர் சௌந்தரராஜன் மேற்கொண்டார்.

அன்றளவில் இருமாடிக் கட்டடமாக இருந்த பொதுநூலகக் கட்டடத்தின் மேற்பகுதி வேலைகளைப் பூர்த்தியாக்கி துணை நூலகக் கட்டிடம் ஒன்றையும் இணைத்து மக்கள் பாவனைக்கு வழங்கும் நோக்கில் தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

ஊர்காவற்றுறை பிரதேசசபை உள்ளூராட்சி வார சிறப்பு மலர் ஒன்றினை வெளியிட முன்வந்தபோது தானே அதன் பதிப்பாசிரியர் பொறுப்பினை ஏற்று சிறந்ததொரு வரலாற்றுத் தகவல் பொதிந்த ஆவணமாக அதனை வெளிக்கொண்டுவந்திருந்தார். ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசம் பற்றிய வரலாற்று ஆவணமாக உள்ளூராட்சி வார சிறப்பு மலர் இன்றும் பிரதேச வரலாற்றாய்வாளர்களால் தேடிப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

ஊர்காவற்றுறை பிரதேசத்தில் சமூக மட்டத்தில் நூலகத்துடன் இணைந்து கலைநிகழ்ச்சிகள், நூலக வாசிப்பு மேம்பாட்டுச் செயற்பாடுகள் மூலம் பாடசாலைகளுக்கும், நூலகத்துக்கும், கல்விச் சமூகத்துக்கும் இடையில் நல்ல தொடர்புகளை உருவாக்கிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் 2005 மாசி மாதத்தில் வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபையின் உடுவில் நூலகத்துக்கு சௌந்தரராஜன் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார்.

மருதனார்மடம் பொதுச் சந்தைக்கு அருகில் அமைந்திருந்த உடுவில் பொதுநூலகம் இப் பிரதேசத்தின் முக்கிய நூலகமாகப் பலராலும் பயன்படுத்தப்பட்ட நூலகமாகும். ஆயினும் இடவசதிக் குறைபாடு, தளபாடக் குறைபாடு, நூல்களின் விருப்பத்துக்குரிய தேடலுக்கு வளப் பற்றாக்குறை என்னும் அம்சங்களுடன் நூலகத்துக்குப் பொருத்தமில்லாத

சந்தடி நிறைந்த சந்தைப் பகுதியில் அமைந்திருந்தமை மிகப் பெரும் குறைபாடாக இருந்தது. இவற்றுக்குப் படிப்படியாக சபை நிருவாகத்துடன் உரையாடித் தீர்வுகண்டு சீரமைக்கச் செய்தார். கிராமசபைக் காலத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்த பழைய கட்டடப் பகுதியை சீரமைத்து நவீன வசதிகளுடன் திருத்தியமைக்கப் பாடுபட்டதன்பேரில் உடுவில் நூலகம் பரந்த இடவசதிகளையுடைய நூலகமாக மாறியது. வழமையான நூலக சேவையை மேம்படுத்தியதுடன் உள்ளூராட்சி வாரச் சிறப்புமலர் ஒன்றினைப் பிரதேச வரலாற்றுடன் பல்வேறு தகவல்களுடன் ஆவணப் படுத்தி முன்னை அனுபவத்தின் துணையுடன் அதன் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார்.

ஓராண்டின் பின் (2006) வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபையின் சுன்னாகம் பொதுநூலகத்தின் நூலகராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். பயணத் தடைகள், ஊடாங்கு நிலைமைகள், தமிழினம் மறக்கவொண்ணா இழப்புகள், அழிப்புகள் இடம்பெற்ற காலமாகவும் இது அமைந்திருந்தது. 1964ம் ஆண்டில் சுன்னாகம் பட்டணசபையால் உருவாக்கப்பட்ட சுன்னாகம் பொதுநூலகம் இருமாடிக் கட்டடத்தில் சுமார் பதின்மூவாயிரம் நூற்சேர்க்கையையும் இரண்டாயிரம் வரையிலான பல்வேறு சஞ்சிகைச் சேகரிப்புகளையும் கொண்டு இயங்கிவந்த நூலகமாகும். இடப்பெயர்வுக் காலத்திலும் தொடர்ந்து வந்த போர்க் காலங்களிலும் நூற்சேர்க்கைகள் பலவற்றை இனந்தெரியாதோரால் இழந்து நின்றது அந்நூலகம். இந்நூலகத்தின் ஆறாவது பொறுப்பு நூலகராக 01.02.2006 இல் கடமையேற்ற திரு.சௌந்தரராஜன் ஏழாண்டு காலம் இங்கு பெறுமதிமிக்க நூலக சேவையை வழங்கிவந்தார்.

நூலகசேவையில் காணப்பட்ட இடர்களை, குறைபாடுகளை நீக்கு வதற்கு தேவையான ஆதரவையும் நிதி ஒதுக்கீடுகளையும் பிரதேச சபை நிருவாகிகளுடன் கலந்துரையாடிப் பெற்று பல்வேறு அபிவிருத்தி களை நூலகத்தில் மேற்கொண்டார்.

உரிய அறிக்கைகள் சபையின் செயலாளர்கள், மற்றும் பொறுப்பதிகாரி களின் கவனத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு நூலகம் சிறந்த நிருவாக ஒழுங்குகளுடன் இயங்கும் வண்ணம் நூலக ஆலோசனைக் குழுக்கள், வாசகர் வட்டம் போன்றன அனுசரணையாக இருந்தன. இதனால் நூலகவளங்கள் படிப்படியாக அதிகரிக்கும் வாய்ப்புகள் உருவாகின.

இவரது காலத்தில்தான் நூலகத்தைத் தரம் உயர்த்தலுக்குத் தேவையான ஆய்வறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டு தேவையான தகவல்

களுடன் விண்ணப்பிக்கப்பட்டதன் பேரில் 27.04.2007 முதல் இந்நூலகம் தரம் II நூலகமாக தேசிய நூலகசேவைகள் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இலங்கை அரசாங்கம் வருடாவருடம் ஒக்ரோபர் மாதத்தினை தேசிய வாசிப்பு மாதமாகப் பிரகடனப்படுத்தி நூலகசேவையை மக்கள் மத்தியில் வினைத்திறன் மிக்க சேவை வழங்கலை மேற்கொள்ளுமாறு ஆலோசனைகள், வழிகாட்டல்கள், உதவிகள் வழங்கிவருவதுடன் சிறந்த சேவைகள் வழங்கும் பொது நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள் மற்றும் நூலகர்களுக்கான மதிப்பளிப்பை, விருதுகளை வழங்கி ஊக்குவித்து வருகின்றது. இந்தவகையில் சுன்னாகம் நூலகத்திற்கு 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 என தொடர்ந்து சிறந்த செயற்பாட்டுக்கான பாராட்டுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டதுடன் விருதுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 2009ம் ஆண்டில் மாவட்ட மட்டத்திலும் மாகாண மட்டத்திலும் பிரதேசசபை நூலகங்களுள் சிறந்த நூலகம் என்ற தெரிவின் அடிப்படையில் விருது வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 2011ஆம் ஆண்டிலும் சிறந்த நூலக விருது கிடைக்கப்பெற்றது. 2013ம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்தின் அதிசிறந்த நூலகத்திற்கான முதலாமிடம் என்ற நிலை பெற்று விருது வழங்கப்பட்டதுடன், உள்ளூராட்சி மாகாண சபைகள் அமைச்சால் ஜனாதிபதி விருதுக்குத் தெரிவு செய்யப் பெற்று தேசத்தின் சிறந்த நூலகங்களுக்கான “சுவர்ண புரவர 2013” விருதும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

நூலகத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்துமுகமாக, வருடரீதியாகத் “தகவல் திரட்டு” கள் 2008 முதல் வருடாவருடம் தயாரிக்கும் முறையை நூலகர் சௌந்தரராஜன் ஏற்படுத்தியுள்ளார். இது நூலகம் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைச் செயற்பாடுகளை அறிவதற்கு ஒரு உசாத்துணை ஆவணமாக தொடர்ந்தும் பேணப்படுகின்றது.

பிரதேச எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை வெளியிடவும், மாணவர்களின் எழுத்து முயற்சிக்கு ஊக்கமளிக்கவும், பிரதேச வளங்கள், திறன்களை வெளிக் கொணரவும் “வெள்ளிமலை” என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை 2006 ஐப்பசி தேசிய வாசிப்பு மாதத்தில் தொடங்கினார். தொடர்ந்து கார்த்திகை, மார்கழி இதழ்கள் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையாகவும், 2007 சித்திரை முதல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையாகவும் நூலக வெளியீடாக அச்சில் வெளிக்கொணர்ந்தார். 2012 வரையான ஆறு வருடங்களில் 12 வெள்ளிமலை இதழ்கள் வெளிவந்தன. தற்போது ஆண்டு மலராக வருடம் ஒரு இதழ் என்ற அடிப்படையில் வெளி

வருகின்றது. இச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக திரு.சௌந்தரராஜன் கடமையாற்றியது போலவே பிரதேசசபையின் உள்ளூராட்சி வாரச் சிறப்பு மலர் 2005 இன் இணை பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

பத்திரிகையிலுள்ள துறைசார் கட்டுரைகளையும் பிரதேசச் செய்தி நறுக்குகளையும், சனாமி பேரிடர் கால படங்கள் தகவல்களையும் வடக்கின் வசந்தம் போன்ற தேசஅபிவிருத்தி தொடர்பான பத்திரிகைத் தகவல்களையும் பல்வேறு தலைப்புகளில் தொகுத்து ஒட்டுப் புத்தகங்களாக்கி வாசகர் பயன்பாட்டிற்கு வழங்கி உள்ளார். இச் செயற்பாட்டை தொடர்ந்து முன்னெடுக்கவும் ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டுள்ளார். மாகாண உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தின் சஞ்சிகையான “ஏற்றம்” ஆசிரியர் குழுவினும் இவர் இடம்பெற்றிருந்ததுடன் இவரது ஆக்கங்கள் பல இச் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உள்ளூராட்சி மறுசீரமைப்புச் சிபார்சுகளுக்கு அமைய நூலக சேவையில் சமூகத்தை இணைப்பதற்கு வாய்ப்பாக மூத்த பிரஜைகளுக்கான நூலகப்பிரிவு 2009 இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இளைஞர் மகளிர் நூலகப் பிரிவும், சிறுவர் நூலகப் பிரிவும் தொடர்ந்து தனிப் பிரிவுகளாக அவர்களுக்கு ஏற்ற வளங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆசிரியர்கள் மூலம் “கதை வேளை” நிகழ்வுகளும் இவரது காலத்தில் தொடங்கப்பெற்று இன்றும் வாரந்தோறும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

இவரது சேவைக் காலத்தில் “ஞானவிலாசம்” என்னும் தலைப்பில் நடைபெற்ற மாதாந்த நிகழ்ச்சித் தொடரில் கல்வியாளர்கள், அறிஞர்கள், துறைசார் நிபுணர்களின் உரைகளை செவிமடுப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. மாணவர்களுக்கு புகைப்படக் கண்காட்சி, ஓவியக் கண்காட்சி, நூற்கண்காட்சி என்பனவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி துறைசார் வல்லுநர்களால் கருத்துரைகளும் வழங்கப்பட்டன. மேலும் கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், விவாதம், கலந்துரையாடல்கள், பிரதேச வாசகர்களுக்கு நூல் அறிமுகவுரைகள், சஞ்சிகைகள் அறிமுக நிகழ்வுகள், நூல்வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் என்பவற்றுடன் சில ஆவணப்படங்களின் திரையிடலும் நடைபெற்றுள்ளன. இவற்றுக்காக சமூகத்தில் பலருடனும் ஆரோக்கியமான தொடர்பினைப் பேணி வந்தமையாலேயே இவையெல்லாம் வெற்றிகரமாகக் கைகூடியுள்ளன.

இதேபோல் “கலைவிலாசம்” என்னும் மாதாந்த கலைநிகழ்ச்சித் திட்டத்தில், கர்நாடக இசைக் கச்சேரி, வாத்திய இசை விருந்து, வில்லுப் பாட்டுக்கள், தனி நடனங்கள், குழுநடனங்கள், தனிஇசை, கூட்டுஇசை,

தனி நடிப்பு, சிறுவர் நாடகங்கள், தெருவெளிநாடகம், நகைச்சுவை நாடகம் மற்றும் அபத்தநாடகம் என்ற பல்வகையான அரங்குசார் நிகழ்வுகளும் நூலகத்தால் இவரது சேவைக்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

வாசிப்புப் பழக்கத்தை மேம்படுத்தவும், உள்ளூராட்சி சேவையின் மகத்துவத்தை உணரவைக்கவும் வில்லுப்பாட்டு என்னும் அருங்கலையை நூலகர் என்ற துறைசார் பணிக்கு மேலதிகமாக செளந்தராஜன் தானே கையாண்டு வந்துள்ளார். புத்தகம் தரும் வித்தகம், சிறுவர் இலக்கியம், வீட்டு நூலகம் என்னும் வில்லுப் பாட்டுகள் இவரால் உருவாக்கப்பட்டு நூலக மேடையில் அரங்கேற்றப்பட்டன. “உள்ளூராட்சியும் உள்ளூர் ஆச்சியும்” என்ற வில்லிசையும், “உள்ளூராட்சியின் மாட்சி” என்னும் கவியரங்கும், உள்ளூராட்சி சேவையினை பற்றிய விழிப்புணர்வை வழங்கும் வகையில் இவரால் மேடையேற்றப்பட்ட அரங்கக்கலை நிகழ்வுகளாகும். டெங்குநோய்க்கு எதிரான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த “நித்தம் நித்தம் சுத்தம்” என்னும் தெருவெளி நாடகத்தையும் இவர் எழுதி பயிற்சியளித்து அரங்கேற்றினார். இவ்வாறான பல்வேறு நாடக நிகழ்வுகளும் நூலகத்தில் கலைவிலாச நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றன.

சௌந்தராஜன் ஐயரவர்கள், நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகத்தின் இணைச் செயலாளராகவும், செயற்பட்டமையால் அந்நிறுவன உதவியுடன் உருநிலைக் கண்காட்சிகள், முப்பரிமாண நூலகம் என்னும் உருநிலை காட்சிப்படுத்தல் எனப் பலவற்றை ஒழுங்குபடுத்தியதுடன், யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 2012 மாகாண ஆளுநர்கள் மாநாட்டின் கண்காட்சியில் பிளாஸ்டிக்ரிக்ரின் பாவனையும் அதனால் விளையும் தீமைகளும் என்பதை மையப்படுத்திய உருநிலைக் காட்சிப்படுத்தலை மேற்கொண்ட அவர் இங்கு முதலாமிடம் பெற்றுத் தேர்வாகி அம்பாறை - ஹாடி தொழில்நுட்ப கல்லூரியில் நடைபெற்ற 2013 தேசத்தின் மகுடம் சுதந்திரதின தேசிய விழாவிலும் இவ் உருவை காட்சிப்படுத்தியிருந்தார்.

சர்வதேச மகளிர் தினம், சர்வதேச முதியோர் தினம், சர்வதேச சிறுவர் தினம், உலக நாடக தினம் போன்ற சர்வதேச நினைவு தினங்கள் பல சன்னாகம் பொது நூலகத்தின் வழியாக காத்திரமான முறையில் பல வருடங்களாக நூலகத்தில் மக்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டும் வகையில் தொடர்ந்தும் கொண்டாடப்படும் முறைமையினை இவரே சன்னாகம் பொது நூலகத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

திரு கணேச ஐயர் சௌந்தராஜன் அவர்கள், 18.02.2013 இல் நூலக சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டாலும், அவரது சமூகப்பணிக்கு

இன்றுவரை ஓய்வு கிடைக்கவில்லை. பணி ஓய்வின் பின்னரான இன்றளவிலான அவரது செயற்பாடுகளைப் பார்க்கும்போது அவரை ஒரு “சமூக நூலகராகவே” கருதமுடிகின்றது.

நூலக சேவையில் பெற்ற அனுபங்களின் அடிப்படையில் இவரது நிறுவன நிலையில் சேவை நிறைவு பெற்றாலும் அதன் பின்னர் சமூகரீதியான சேவைத்தளம் விரிவுபட்டிருப்பது கண்கூடு. அவ்வகையில் இவர் ஆற்றிய சில பணிகள்:

தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் வேண்டுகோளை ஏற்று அந்நூலகத்தை மீள ஒழுங்குபடுத்தும் பணியில் மூன்று மாதகாலங்கள் ஈடுபட்டு இருந்தார். புனரமைக்கப்படவேண்டிய விடயங்களைப் பற்றிய அறிக்கையொன்றைச் சமர்ப்பித்தார்.

அளவெட்டி மகாஜனசபை நூலகம், “நெனசல அறிவகம்” பகுதிகளின் உருவாக்கத்திற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகள் மற்றும் அறிக்கை என்பவற்றை சமர்ப்பித்தார்.

சன்னாகம் கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாலய நூலகத்தை மீள ஒழுங்குபடுத்தி ஆசிரிய நூலகருக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கியிருந்தார்.

அளவெட்டி பொதுநூலகத்தின் ஆலோசனைக் குழு, வாசகர் வட்ட உறுப்பினராகச் செயற்பட்டு வாசிப்புமாதச் செயற்பாடுகளுக்கு நடுவர் மற்றும் கலைஞர் நிலையில் உதவி வழங்கினார்.

தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் ஆய்வு நூலகத்தை ஒழுங்குபடுத்தி உதவியதுடன் நூலகருக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் தொடர்ந்து வழங்கி வந்தார்.

சன்னாகம் பொதுநூலக பொன்விழா மலர் மலர்க்குழு உறுப்பினராக செயற்பட்டு மலர் வெளியீட்டுரையையும் ஆற்றினார்.

“கருத்தூண்” நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவக 10வது ஆண்டு சிறப்பு மலர் பதிப்பாசிரியராக இணைந்து செயற்பட்டார்.

அளவெட்டி நூலக சஞ்சிகை மலர்க்குழுவில் இவர் இடம் பெற்றிருந்தார்.

தெல்லிப்பழை பிரதேச செயலக கலாச்சார பேரவை நிருவாக உறுப்பினராகவும் (2015-2016), இரு காலகட்டங்களில் உபதலைவராகவும் (2017-2018, 2020-2021) பணியாற்றியிருக்கிறார்.

யாழ் மாவட்ட கலாசார பேரவையின் உறுப்பினராக 2020 இலிருந்து இற்றைவரை இயங்கிவருகிறார்.

அளவெட்டி மகாஜன சபை கலைஞர் வட்ட உறுப்பினராக 2010 இலிருந்து இற்றைவரை இயங்கிவருகின்றார். அளவெட்டி மகாஜன சபையின் புதிய கட்டிட திறப்பு விழா மலர் - 2020 வெளியீட்டின்போது, அதன் மலர்க்குழு உறுப்பினராகவும் இயங்கியிருந்தார்.

அளவெட்டி மகாஜனசபை கட்டிட திறப்பு விழா மலர் - 2020, இளைப்பாறிய அரசு அதிபர் வேதநாயகன் மணிவிழா மலர் 2021, அனலைதீவு மனோன்மணி அம்பாள் சித்திரத்தேர் சிறப்புமலர் 2021, வடலூர் அ.த.க. பாடசாலை பவள விழாச் சிறப்பு மலர் 2021, வித்துவான் ப.கணபதி B.A., B.O.L ஜனன நூற்றாண்டுச் சிறப்பு மலர் 2021 ஆகிய சிறப்பு மலர்களின் மலராசிரியராக இருந்து மலர்கள் சிறப்பாக வெளிவர அக்கறையுடன் செயற்பட்டிருந்தார்.

இவரது சமூகப்பணிகளுக்கு பல விருதுகளும் வாழ்த்துக்களும் கிட்டியுள்ளன. சிறந்த பொதுசன நூலகர் விருது (2ம் இடம் 2009), பிரதேச செயலக கலாசார பேரவை கலைச்சுடர் விருது 2013 (இவர் மேற்கொண்ட ஆவணமாக்கல் பணிகளுக்கு), அளவெட்டி பொது நூலகம் வழங்கிய எழுத்தாளர் விருது, அனலைதீவு பொது நூலகம் வழங்கிய எழுத்தாளர் விருது (அனலை அறிவொளி) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தற்பொழுது சமூக நூலகர் திரு. செளந்தரராஜன் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் நூலியல் ஆவணப்பணிகளாக வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச தேர்ந்த நூல்விபரப் பட்டியல், வலிகாமம் வடக்கு பிரதேச தேர்ந்த நூல்விபரப் பட்டியல், தீவகம் வடக்கு பிரதேச தேர்ந்த நூல்விபரப் பட்டியல், அனலைதீவு “தினசரிதை” என்ற தலைப்பில் அனலைதீவின் நூற்றாண்டு கால வரலாற்று ஆவணப்பதிவுகள் என்பனவற்றை உருவாக்குவதற்கான தேடலில் இறங்கியுள்ளார்.

தான் சார்ந்த நூலகத்துறையை ஒரு தொழிலாகக் கருதாது, அதனைத் தன் அடையாளமாகக் கொண்டு வாழ்பவர் நூலகர் திரு. செளந்தரராஜன் அவர்கள். இதுவே அவரை ஒரு திறமையும் சமூகப்பற்றும் கொண்ட மனிதனாகக் காணவைத்துள்ளது.

எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய நூலகர் பொன்னையா இராசரத்தினம்

வேதநாயகம் தபேந்திரன்

“**வெ**ள்ளை வேட்டி, எப்போதும் அரைக்கை சேட். நெற்றி நிறைய விபூதி. அதன் நடுவே சந்தனப் பொட்டு. சாந்தமான வசீகர முகம். கோபம் தெரியாத குணம். அன்பான வார்த்தைகளைப் பேசும் பண்பு.” இது தான் பொன்னையா இராசரத்தினம் ஐயாவின் தோற்றம்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் வாசிப்புத் தாகம் உள்ள தலை முறையை, எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய நூலகர் வரிசையில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவரான பொன்னையா இராசரத்தினம் ஐயா மறைந்து 11 வருடங்களாகின்றது. யாழ்ப்பாணம் தாவடியில் 1933 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த அவர் 2010ஆம் ஆண்டில் பூவுலக வாழ்வை நிறைவு செய்தார்.

காலம் பல கடந்தும் இன்றும் யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் மாணவர்களால் பேசப்படுகின்றார். போற்றப்படுகின்றார். அவரால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு உருவாகிய எழுத்தாளர் தலைமுறை பெரியது.

பாடசாலை நூலகர் பதவியை மாதச் சம்பளம் பெறும் அரசு உத்தியோகமாகக் கருதாது அதனை ஒரு அர்ப்பணிப்புள்ள சேவையாகச் செய்தவர்தான் இராசரத்தினம் ஐயா. இவர் போன்ற நூலகர்கள்

பாடசாலைகளிலும், வேறு நூலகங்களிலும் செயற்பட்டிருந்தால் பெயர் சொல்லக் கூடிய எழுத்தாளர்களை யாழ் இந்துக் கல்லூரி உருவாக்கியிருப்பதைப் போல பலரும் உருவாகி இருப்பார்கள்.

1981ஆம் ஆண்டு யாழ் பிரதான வீதியிலுள்ள சென். சாள்ஸ் மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து ஆறாம் ஆண்டு படிப்பதற்கென யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்குச் செல்கிறேன். காங்கேசன்துறை வீதிப் பக்கமாக உள்ள நூற்றாண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த பர்மா (மியன்மார்) தேக்குகளால் மாடி அமைக்கப்பட்ட பிரார்த்தனை மண்டப மேல் மாடியில் தான் எனது வகுப்பறை.

எனது வகுப்பறையின் அருகில் தான் அப்போது கல்லூரியின் நூலகம் இயங்கியது.

எனது வகுப்பறைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த நூலகத்திற்கு மதிய உணவு இடைவேளை, தேநீர் இடைவேளைகளில், பாட இடைவேளைகளில் போவேன்.

எனது அறிவுக்கு எட்டிய நூல்களை விருப்பத்திற்குரிய நூல்களை சஞ்சிகைகளை எடுத்து வாசிப்பேன். என்னைப் போலப் பல மாணவர்கள் வாசிப்பார்கள். இராசரத்தினம் ஐயா தமிழர் பண்பாடு கூறும் தோற்றத்துடன் செந்தளிப்பான முகத்துடன் இருந்து மாணவர்களை அவதானித்துக் கொண்டிருப்பார்.

யார் யாருக்கு என்ன பிடித்திருக்கிறதென தனது மேசையிலிருந்தவாறு கூர்ந்து அவதானிப்பார். அந்தத் துறை சார்ந்த நூல்களை எடுத்துத் தம்பி இதையும் ஒருக்கால் வாசித்துப் பாருங்கள் என இன்முகத்துடன் தருவார். அவரது கனிவான பேச்சும் பண்பான செயலும் எம்மை இன்னுமின்னும் வாசிக்கத் தூண்டும்.

சோவியத் யூனியனின் வெளியீடுகள் தமிழ் மொழியில் வர்ண அட்டையுடன் வெளிவந்த காலம் அது. அதனை எடுத்து வாசிப்பவர்களை அவதானிப்பார். லெனின் வரலாறு, ஜோசப் ஸ்ராலினின் வரலாறு, அதிகாலையின் அமைதியில், தாய் போன்ற நாவல்களை எடுத்து வாசிக்கத் தூண்டுவார். அது போல எல்லாத் துறைகளினதும் நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை விரல் நுனியில் வைத்திருப்பார்.

ஆறாம், ஏழாம் ஆண்டு “வாண்டுப் பருவ” மாணவர்கள் பெரும்பாலும் அம்புலி மாமாவில் தஞ்சம். அதனை உணர்ந்து சிறுவர் கதைகள், நீதிக்

கதைகள் உள்ள நூல்களைத் தருவார். வேறு சில மாணவர்களுக்கு ஆனந்த விகடன், கல்கண்டு, கல்கி போன்ற தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளை அறிமுகம் செய்து வைப்பார்.

பத்திரிகைகளையும் ஒழுங்கு முறையாகக் கோப்பிலிட்டு வைத்திருப்பார்.

பாடசாலை நேர சூசியில் நூலகப் பாடவேளையென வாரத்தில் ஒரு சில நாட்கள் இருக்கும். அந்தப் பாட நேரத்தை விரும்பிச் சென்ற மாணவர்கள் இருந்த காலம் அது. வாசிப்பை உயிராக நேசித்தவர்களால் நிறைந்த காலம் அது. மதிய உணவு இடைவேளையின் போது சாப்பாட்டையும் மறந்து அம்புலிமாமா, ராணி கமிக்ஸ் வாசித்த நாட்கள் அவை.

வகுப்பில் பாடம் நடக்கும் போது களவாகக் கொப்பியினுள் வைத்து அம்புலிமாமா வாசித்துப் பிடிபட்டு அடி வாங்கிய நாட்கள் அவை.

மீத்திறன் கூடிய மாணவர்கள் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் அனுமதி பெறுவார்கள். ஆனால் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி வாசிப்பைத் தூண்டி வாசிப்பின் ஊடாக அறப் பண்புகள் உள்ள மாணவர்களை உருவாக்கியதில் இராசரத்தினம் ஐயாவின் அர்ப்பணிப்புள்ள சேவை உன்னதமானது.

பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். நூலகராகக் கடமை புரிவோர்கள் வந்தவர்கள் என்ன வாசிக்கின்றார்கள், எதை வாசிக்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றிக் கவனிக்காது தாம் உண்டு தம் பாடு உண்டென இருப்பார்கள். அல்லது எதையாவது வாசித்தபடியே நேரத்தைப் போக்குவார்கள். ஆனால் இராசரத்தினம் ஐயா இவர்களிலிருந்து மாறுபட்டவர். நூலகத்தினுள் நடமாடித் திரிவார். மாணவர்களது இரசனை அறிந்து புத்தகங்களைச் சஞ்சிகைகளை வாசிக்கக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்துவார். அவரது கனிவான பேச்சும் பண்பான செயலும் மாணவர்களை உண்மையாகவே வாசிக்கச் செய்தது.

நான் உயர்தர வகுப்பில் வணிகத் துறையைத் தெரிவு செய்து கொண்டேன். கணக்கியல், பொருளியல், வர்த்தகம் பாடங்களுடன் நாலாவது பாடமாக இந்து நாகரீகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன். இந்து நாகரீகப் பாடத்திற்கான நூல்களை வாசித்துக் குறிப்புகள் எடுப்பதற்காக கல்லூரி நூலகத்திற்குச் செல்வேன். அப்போது இராசரத்தினம் ஐயா பல புத்தகங்களைச் சிபாரிசு செய்வார்.

“பண்ணிய புண்ணியம் பயிரில் தெரியும்” என்பார்கள். இராசரத்தினம் ஐயா செய்த தன்னலம் கருதாத சேவைகள் காரணமாக அவரது பிள்ளைகள் கல்வி, கேள்வியில் உயர்ந்து நல்ல நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

இராசரத்தினம் ஐயா சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, அமரத்துவம் அடைந்த போதிலும் நிலத்திலும் புலத்திலும் அவரால் வாசிப்பின் மீது நேசம் பெற்று அதன் பயனை அனுபவிப்பவர்கள் நினைவு கூர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

தன்னலம் கருதாத மனிதர்கள் உலகை அழகாக்குவார்கள். அது போல இராசரத்தினம் ஐயாவினால் வாசிப்பின் மீது நேசம் பெற்ற தலைமுறையால் அவர் என்றென்றும் நேசிக்கப்படுவார்.

வாசிப்புப் பழக்கம் அருகி வரும் காலத்தில் இவர் போன்ற தன்னலம் கருதாத நூலகர்கள் உருவாக வேண்டியதே காலத்தின் தேவையுமாகும்.

(நன்றி: அரங்கம் மின்னிதழ் 17.03.2021. ஆசிரியர்: சீவகன் பூபாலரத்தினம்)

நூலியல்-நூலகவியல் துறைகளில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பின் பணி

இலங்கையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலகவியல் துறையின் வளர்ச்சிப்போக்கில் முக்கியமானதொரு காலகட்டமாக எழுபதுகளின் நடுப்பகுதி கருதப்படுகின்றது. அக்காலகட்டம் வரையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் உள்ளூராட்சி சேவையில் நூலகர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதற்கு கல்வித்தரம் அக்கறையுடன் எதிர்பார்க்கப் படவில்லை. பெருமளவில் கிராமசபை, நகரசபை சிற்றூழியர்களாக இருந்தவர்கள் பதவி உயர்வு கண்டு நூலகப்பொறுப்பாளர்களாக நியமனம் பெற்றார்கள். கிராமசபை நிர்வாக ஊழியர்கள் சுயவிருப்பின் அடிப்படையில் நூலகத்தையும் மேற்பார்வை செய்ய அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். உயர்தர பாடசாலைகள் தவிர்ந்த பெருவாரியான தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் நூலகச் சிந்தனை அக்கால கட்டங்களில் முகிழ்த்திருக்க வில்லை. நூலகரின் கடமையை நூலகம் பற்றிய எவ்வித அறிவுமற்ற ஆசிரியர்களும், வசதிக்கட்டணத்தில் நியமிக்கப்படும் பழைய மாணவர்களுமே பூர்த்திசெய்து வந்திருந்தார்கள்.

இலங்கை உள்ளூராட்சி சேவைகள் நூலகர் தரம் 3 என்ற பதவியை உருவாக்கிய பின்னர் தான் 1976களுக்குப் பின்னர் படிப்படியாக உள்ளூராட்சி சேவைகளுக்குட்பட்ட நூலகர் பதவிகளுக்கு நூலகவியல் கல்வி கற்றவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். பாடசாலைகளிலும், பாடத்திட்டங்களின் மாற்றங்களால் பாடநூல்களுக்கு அப்பால் பரந்த வாசிப்பிற்கான அறிவுத்தேடலுக்கு மாணவர்கள் ஊக்கமளிக்கப் பட்டார்கள். இத்தகைய மாற்றங்கள் ஈழத்தின் நூலகவியல் துறைக்கு சாதகமானவையாக அமைந்தன.

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதிகள் வரையில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் நூலகவியல் கல்விச்சேவை தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பாரிய விஸ்தரிப்பு எதனையும் மேற்கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை.

70களின் நடுப்பகுதியில் உள்ளூராட்சி சேவையில் ஆட்சேர்ப்பிற்காக நூலகக்கல்வி பெற்றவர்களுக்குத் தான் முன்னுரிமை கிட்டியது. அதன்பின்னர் நூலகக்கல்வியில் இளைஞர்களிடையே படிப்படியாக ஆர்வம் ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரியக் கல்வியமைப்பில் ஊறியிருந்த இளைஞர்கள் இத்துறையில் படிப்படியாக ஈர்க்கப்பட்டதால் ஆண்டுதோறும் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் முதலாம் இரண்டாம் வகுப்புகளிற்கான பயிற்சிநெறிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் நூலகரான திரு. மாணிக்க வாசகர் ஒருங்கிணைப்பாளராகவிருந்து இந்தப் பயிற்சிநெறியை இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் சார்பில் நடத்திவந்தார். கொழும்பிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் விரிவுரையாளர்கள் வந்து இந்த வகுப்புகளை நடத்தினார்கள். வடக்கில் மட்டுமல்லாது கிழக்கிலிருந்தும் நூலகர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து நூலகக் கல்வியைக் கற்றார்கள். எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 80களின் ஆரம்பம் வரை இந்த வளர்ச்சி மிக ஆரோக்கியமாக இருந்தது.

ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிகண்ட நூலகவியல்துறையின் போக்கில் சடுதியான பாய்ச்சல் 1981இல் யாழ் நூலகம் எரியுண்டதையடுத்து ஏற்பட்டது. பொதுப்படையாக அரசியல்ரீதியில் ஈழத்தமிழர்களில் இதுவொரு பாதிப்பை ஏற்படுத்திய போதிலும், புத்திஜீவிகளிடம் அறிவியல்ரீதியாக ஆழமானதொரு அபாய அறிவிப்பை இந்த நிகழ்வு ஏற்படுத்தியது. யாழ்ப்பாண நூலகம் மாத்திரமல்லாது, ஈழநாடு பத்திரிகை அலுவலகம், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை என்பனவும் அன்றையதினம் அரசின் திட்டமிடலின் பிரகாரம் கைக்கூலிகளால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருந்தன. தமிழரின் அறிவூற்றுக்களின் மீது இனவாதம் கைவைத்த அந்தச் செயலானது அதுவரை ஈழப் போராட்டத்திலிருந்து ஒதுங்கிப் பார்வையாளர்களாகவிருந்த பல புத்திஜீவிகளை போராட்டப் பாதையை நோக்கித் தள்ளியது. இது வெறும் நூலக எரிப்பு என்ற கருத்தியலிலிருந்து விலகி மிக ஆழமாகத் தமிழரிடம் வேரூன்றியிருந்த கல்விப்பாரம்பரியத்தை அழிக்கும் திட்டமிட்ட முயற்சி என்ற கருத்து மேலோங்கியது.

யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பு யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் மண்ணிலிருந்து தனது இளமைக் காலத்திலேயே வேரோடு பெயர்ந்து கொழும்புக் கறுவாக்காட்டுச் சமூகத்துடன் ஒன்றியிருந்த ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களை மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்ததுடன் தன்னுடையதும், நூலக எரிப்பில் அதிர்ந்திருந்த மற்றைய தென்னிலங்கை

புத்திஜீவிகளினதும் நூல்களைக் கொண்டு பல்கலைக்கழகத்துக்கு அருகாமையில் ஒரு நூலகத்தைக் கட்டியெழுப்பி யாழ்ப்பாண சமூகத்துக்கு அதை மனமுவந்து வழங்க வைத்தது. மேலும், யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 1984இல் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கிய போது யாழ்ப்பாண மாநகரசபை எல்லைக்குள் மாத்திரம் அங்கத்தவரைத் தேடாது முழு மாவட்டத்திற்கும் தனது அங்கத்துவத்தை விரிவாக்கியது.

அயோத்தி நூலக சேவைகள்

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நூலகங்களும் நூலகர்களும் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு அறிவியல், தொழில்நுட்ப ரீதியில் உதவிகளை வழங்குவதற்கு அக்கால கட்டத்தில் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு எதுவும் தமிழர் தாயக மண்ணில் இருந்திருக்கவில்லை. இந்நிலை பற்றி ஈழத்தின் தமிழ் நூலகத்துறையின் முன்னோடிகளாக அந்நாட்களில் இருந்த கலாநிதி. வே.இ.பாக்கியநாதன், எஸ்.எம்.கமால்தீன், இ.முருகவேள் போன்றோருடன் இக்கட்டுரையாளர் நீண்டகாலமாக கலந்துரையாடித் திட்டமிட்டு வந்திருந்தார். இதன் விளைவாக அறிஞர்களின் ஆசியுடன் 1985இல் அயோத்தி நூலகசேவைகள் என்ற நிறுவனம் யாழ்ப்பாணம் ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டு நிறுவன நூலகராகவிருந்த என்.செல்வராஜா அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் முக்கிய நோக்கம் நூலகவியல் கல்வியை தமிழில் பரவலாக்குவதற்கும், நூலகங்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுக்கான தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை நிறுவனரீதியில் வழங்குவதுமாகும்.

இத்திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டு சஞ்சிகை செப்டெம்பர் 1985இல் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இயங்கும் அனைத்து நூலகங்களுக்கும், தமிழ் நூலகர்களுக்கும் பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனம், யாழ் மாவட்ட உள்ளூராட்சி சேவைகள் அலுவலகம், யாழ் மாவட்ட கல்வி நிறுவனங்கள் என்பன ஆர்வத்துடன் இவற்றை விநியோகிக்க ஒழுங்குசெய்திருந்தன. தமிழ்மூலம் நூலகவியல் கல்வியைக் கற்கும் மாணவர்களுக்கும், சுயம்புவாக நூலகத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்த தராதரப்பத்திரமற்ற பல நூலகர்களுக்கும் நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது.

நூலகவியல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் திரு சி.முருகவேள், வே.இ.பாக்கியநாதன், இ.பாலசுந்தரம், திருமதி ரோ.பரராஜசிங்கம், திரு. எஸ்.எம்.கமல்தீன், திரு.செ.கிருஷ்ணராஜா ஆகியோர் பணியாற்றினார்கள். 1991வரை தடங்கலின்றி வெளிவந்த நூலகவியல் சஞ்சிகை, அதன் ஆசிரியர் புலம்பெயர்ந்து ஐக்கிய இராச்சியத்துக்குச் சென்றதோடு வெளிவராது நின்றுபோயிற்று. தபால் போக்குவரத்து, மற்றும் போர்ச்சூழல் காரணமாக நூலகவியல் மீண்டும் வெளிவருவது நீண்டகாலம் தடைப்பட்டிருந்தது.

நூலகவியல் சஞ்சிகை வெளியீட்டுப் பணியையும் இக்காலகட்டத்தில் மேற்கொண்டு வடக்கு, கிழக்கு, மலையகத்திலிருந்து நூலகவியல் துறையிலும், நூலியல் துறையிலும் அக்கறைகொண்ட பலரை ஒரு குடையின் கீழ் ஒருங்கிணைத்தது. இதனால் அயோத்தி நூலகசேவை, போர்க்காலச் சூழலிலும் சக்திமிக்கதொரு நூலக அமைப்பாகத் தேசிய ரீதியில் வளர்ச்சிகண்டது.

அயோத்தி நூலகசேவை அக்காலகட்டப் போர்ச்சூழலில் மிக முக்கிய சமூகத் தேவையாகவிருந்த முதல் உதவிச் சிகிச்சைக் கைநூல் ஒன்றுடன் தன் வெளியீட்டுப் பணியை 1985இல் ஆரம்பித்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சமூக மருத்துவபீட விரிவுரையாளராக விருந்த வைத்திய கலாநிதி ந.சிவராஜா அவர்கள் எழுதிய “முதல் உதவி” என்ற நூலே முதல் வெளியீடாயிற்று. காலக்கிரமத்தில் நூலகத்துறை, மற்றும் நூலியல் துறைகளுக்கான வெளியீட்டுப் பணிகளில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் நிறுவனம் ஈடுபடலாயிற்று.

நூலகவியல் துறையின் முதலாவது நூலாக “நூற்பகுப்பாக்கம்: நூலகர்களுக்கான கைநூல்” அமைந்தது. நூலகவியல்துறை விரிவுரையாளராகவிருந்த கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு ஜூலை 1986இல் இந்நூல் வெளியாயிற்று. நூலகங்களில் நூல்களைப் பகுப்பாக்கம் செய்வதற்குப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் டீவி தசாம்சப் பகுப்பு முறையின் 19ம் பதிப்பின் சுருக்கப் பிரிவினை இந்நூல் தமிழில் கொண்டிருந்தது. டீவி தசாம்சப் பகுப்பு முறையில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பயிற்சி பெற்றிராத தமிழ் நூலக ஊழியர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் எளிய உதாரண விளக்கங்களும் இந்நூலில் காணப்பட்டிருந்தது. இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதி இரண்டாவது பதிப்பு ஆகஸ்ட் 1989இல் வெளியிடப்பட்டது. இடையில்

நூலாசிரியரால் இந்தியாவிலும் காந்தளகம் வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக இந்நூல் மீள்பிரசுரம் கண்டிருந்தது.

“கல்வி நிறுவன நூலகங்கள்” என்ற நூல் நூலகத்துறையின் மூன்றாவது வெளியீடாக 1987இல் மலர்ந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தைச் சேர்ந்த திருமதி விமலாம்பிகை பாலசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய இந்நூலில் ஆரம்பப் பாடசாலைகள், கனிஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலைகள், சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலைகள், உயர்கல்வி நிறுவனங்களான தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள், ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், பல்வேறு ஆய்வகங்கள் ஆகியவற்றில் இயங்கும் நூலகங்களின் நூற்சேகரிப்பு, நூலகங்களின் பயன்பாடு, நூலக சேவைப் பகுதிகள் என்பன விபரிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நிறுவனங்கள் எதிர்நோக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள், அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய நூலகர் கையாளக்கூடிய வழிமுறைகள் என்பனவும் அதில் ஆராயப்பட்டிருந்தன.

1989இல் விமலாம்பிகை பாலசுந்தரம் தொகுத்த மற்றொரு நூல் “கலைச்சொற்றொகுதி: நூலகமும் தகவல் விஞ்ஞானமும்” என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. அயோத்தி வெளியீட்டின் 3வது நூலாக அமைந்த இது நூலக, தகவல் விஞ்ஞானத்துறையில் பயன்படுத்தப்படும் சுமார் 1500 ஆங்கில கலைச்சொற்களுக்குரிய தமிழ்ப்பதங்களைக் கொண்டிருந்தன. இலங்கையில் இத்துறையில் தமிழில் வெளிவந்துள்ள முதலாவது கலைச்சொற்றொகுதி இதுவாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1989இலேயே “கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும்” என்ற பெயரில் நான்காவது நூல் அயோத்தி நூலக சேவைகள் நிறுவனத்தின் இயக்குநரான என்.செல்வராஜா அவர்களினால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களை மையப்படுத்தி கிராம நூலக இயக்கம், சிறுவர் நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், பாலர்களுக்கான நூலகளைக் கிராம மட்டத்தில் தயாரித்தல், சனசமூக நிலையங்களின் நூலக நடவடிக்கைகள், நூல் கொள்வனவு போன்ற விடயங்களை விளக்கும் கட்டுரைகளைக் கொண்டது இந்நூலாகும்.

செல்வராஜாவின் மற்றொரு நூலான ஆரம்ப நூலகர் கைநூல், செப்டெம்பர் 1991இல் கொழும்பிலிருந்து வெளியிடப்பட்டிருந்தது. சிறு நூலகமொன்றின் செயற்பாடுகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள இந்நூலில் நூலகத்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் ஒருவருக்கு

நூலகமொன்றின் அன்றாட நடவடிக்கைகள், மற்றும் நிர்வாக அறிவுரைகள் விரிவாக வழங்கப்பட்டிருந்தது.

இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபையின் உதவி இயக்குநராக விருந்த நூலகவியலாளர் எஸ்.எம்.கமால்தீன் அவர்களது நூலகவியல் கட்டுரைகளைத் தாங்கிய “நூலும் நூலகமும்” என்ற நூல் செப்டெம்பர் 1992இல் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்டது.

“யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு” என்ற நூல் என்.செல்வராஜா அவர்களால் ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து அயோத்தி நூலகசேவைகளின் வாயிலாக ஜூன் 2001 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இலண்டன்: வாசன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூல் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பு இலங்கைக்கு வெளியே வெளியிட்ட முதலாவது நூலகத்துறை சார்ந்த நூலாக அமைகின்றது. ஜூன் 1, 1981 இல் இலங்கை அரசபடையினரால் எரித்து அழிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் வரலாற்றைக் கூறக்கூடிய பத்திரிகைச் செய்திகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், இணையத்தளங்கள், போன்றவற்றில் வெளியான தகவல்களையும், துண்டுப்பிரசுரங்கள், சிறு நூல்கள் போன்றவற்றையும் தொகுத்து ஆண்டுவாரியாக ஒழுங்கு செய்து, யாழ். நூலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டவர்களின் கட்டுரைகளுடன் சேர்த்து படங்களுடன் நூலருவாக்கப்பட்டது.

அயோத்தி நூலக சேவையின் மிக முக்கியமான நூலியல் பங்களிப்பாக அமைவது “நூல்தேட்டம்” என்ற பாரிய தொகுப்பு முயற்சியாகும். தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடனானதொரு நூல்விபரப்பட்டியல் நூல்தேட்டமாகும். ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்களுக்கான பதிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஈழத்தமிழர்களின் வெளியீட்டு முயற்சிகளை பரந்த அளவில் பதிவுசெய்து வைக்கும் முதல் முயற்சி இதுவாகும்.

அயோத்தி நூலக சேவைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1985ம் ஆண்டிலிருந்து மேற்கொண்டு வந்த நூலகவியல், நூலியல் முயற்சிகளில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் மற்றொரு அம்சம் இவ்வமைப்பினால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட கருத்தரங்குகளாகும். யாழ்ப்பாணம் இவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்டபாட்டியல் நிறுவனத்தில் நூலகர் ஒன்றுகூடல்களைத் தொடர்ந்து நடத்தி, தமிழ்ப் பிரதேச நூலகர்களையும், அப்பிரதேசங்களில் நூலகங்களைத் திட்டமிட்டு வழிநடத்தும் நிர்வாகி

களையும் ஒரே கூரையின் கீழ் சந்திக்கவைத்து, எப்போதுமே கேட்கப்படாதிருந்த நூலகர்களின் குரலை உரத்துக் கேட்க வைத்த பெருமை இவ்வமைப்பையே சாரும். அன்றைய காலகட்டத்தில் ஈழநாடு நாளிதழ் தனது ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் வழியாகவும், செய்திகளின் வழியாகவும் இம்முயற்சிக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியிருந்தது. இவ்வமைப்பின் ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்பினால் பின்னாளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் ஓரிரு நூலகவியல் கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடுசெய்யநேர்ந்தது.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனத்தின் ஒருங்கிணைப்புடன் 300க்கும் அதிகமான சனசமூக நிலையங்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கிராமிய மட்டத்தில் நூலக-வாசகசாலை சேவையிணையாற்றி வந்தன. இச் சமூக அமைப்புகளை பாரிய அளவில் ஒருங்கிணைத்து சனசமூக நிலைய நூலகர்களுக்கான 6 நாள் பயிற்சியும் சான்றிதழ் வழங்கலும் ஐப்பசி 1989இல் அயோத்தி நூலக சேவை நிறுவனத்தால் சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனத்தின் அனுசரணையுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் கொட்டடிப்பகுதியில் அமைந்திருந்த சம்மேளனத்தின் தலைமை அலுவலகத்தில் நடத்தி முடிக்கப்பட்டது.

தோட்டப் பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகத்தின் அழைப்பின் பேரில் (Coordinating Secretariat for Plantation Areas, Kandy) கண்டி புஷ்பதான மாவத்தையில் அமைந்துள்ள தலைமைச் செயலகத்தில் 1990 ஏப்ரல் 6-8ம் திகதிகளில் மலையக நூலக அபிவிருத்தி தொடர்பான கருத்தரங்கொன்று அயோத்தி நூலக சேவைகளினால் வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் பிரபல நூலகர்களை இக்கருத்தரங்கில் ஒரே மேடையில் இடம்பெறச்செய்தமை இந்நிகழ்வின் முக்கிய வெற்றியாகும்.

மாநகரசபைகளின் வேண்டுகோளின் பேரில் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பினர் பிரதேசரீதியில் உள்ளூராட்சி நூலகங்களுக்கான நூலகவியல் கருத்தரங்குகளையும் மேற்கொண்டிருந்தனர். சண்டிலிப்பாய், உடுவில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவினா உள்ள கிராமிய நகர நூலகர்களுக்கான ஒரு நாள் கருத்தரங்கு ஜூன் 1986 இல் மானிப்பாய் நூலகத்தில் இடம்பெற்றது. திருக்கோணமலை நகர சபையின் ஆதரவுடன் திருக்கோணமலை மாவட்ட நூலகர்களுக்கான கருத்தரங்கும் இருநாள் பயிற்சியும் நவம்பர் 1989இல் இடம்பெற்றது.

சமூக அமைப்புகளின் நிதிவளத்தை அதிகரிக்கவும், நூலக விழிப்புணர்வினை அப்பிரதேச மக்களிடையே ஏற்படுத்தவும் அயோத்தி நூலக சேவை அமைப்பு தோள் கொடுத்து வந்துள்ளது. நவாலி வை.எம்.சீ.ஏயுடன் இணைந்து நூலக வாரம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு கிராம விழிப்புணர்வை ஊட்டியதுடன் நவாலியில் வை.எம்.சீ.ஏ நூலகத்துக்கு நூல்களும் நிதியும் திரட்டியுதவினர். புங்குடுதீவு சர்வோதய அமைப்பினரின் கிராம நூலகத் திட்டங்களுக்கு ஆலோசனையும் பயிற்சிகளும் வழங்குவதில் அயோத்தி நூலக சேவை இன்றும் முயற்சிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. ஸ்கொட்லாந்தின் Books Abroad நிறுவனத்தின் வாயிலாக தாயகத்தின் நூலக அபிவிருத்திக்கான நூல் உதவித் திட்டங்களை தற்போது முன்னெடுத்து வரும் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பின் நூலகவியல் மற்றும் நூலியல் பணிகள், போர்க்காலச் சூழலில், நூலகத்துறையின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிராதவொரு வேளையில் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்ததென்பது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

(நன்றி: நூலகவியல் மலர் 7, இதழ் 1: ஜனவரி 2006)

பதவியேற்ற நூலகம் இது. அமரர் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் தாபித்த இந்து மகளிர் உயர் கல்லூரியின் நூலகம் இதுவாகும்). (ஏப்ரல் 1979-ஜனவரி 1980)

யாழ்ப்பாணம் சர்வோதய சிரமதானச் சங்கத்தின் யாழ்மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளர். (ஆச்சார்ய விநோபா பாவேயின் சீடரான ஏ.ரீ.ஆரியரடணா என்பவர் தென்னிலங்கையில் மொரட்டுவை என்ற இடத்தில் தாபித்த சர்வோதய மத்திய நிலையத்தின் அனுசரணையுடன் வடமாகாண மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு அமைந்த சிரமதான சேவை நிலையம். இங்குள்ள பிரதான நூலகம் படிப்படியாக விரிவடைந்து குடாநாட்டின் 12 கிளை நூலகங்களை வழிநடத்தி வந்தது).

(01 பெப்ரவரி 1980- 15 பெப்ரவரி 1981)

இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகர், திருக்கோணமலை மாவட்டம். (இலங்கை அரசின் உள்ளூராட்சி அமைச்சினால் நிர்வகிக்கப்படும் பொதுநூலக சேவையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு திருக்கோணமலை மாவட்ட நூலகராகப் பொறுப்பேற்றேன். தம்பலகாமம் என்ற புராதன தமிழ்க்கிராமத்தை அடுத்துள்ள முள்ளிப்பொத்தானை என்ற முஸ்லிம் - சிங்கள விவசாயக் குடியிருப்பில் (கந்தளாய் செல்லும் பாதையில்) இந்தச் சிறு நூலகம் அமைந்துள்ளது. ஐக்கியநாடுகள் தாபனத்தின் சேவைக்கான அழைப்பை ஏற்று, ஒரு ஆண்டிலேயே பதவியைத் துறந்துவிட்டேன்).

(20 பெப்ரவரி 1981- 19 பெப்ரவரி 1982)

இந்தோனேசியா, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் (UNDP Volunteer Project) கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதி (இத்திட்டத்தின் கீழ் இந்தோனேசியாவின் ஜாவாபாரத் பகுதியில் உள்ள பண்டுங் மாநிலத்தில் உள்ள மரேங்மாங் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பொது நூலகத்தினை ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் உதவியுடன் நிறுவி அக்கிராம மக்களுக்கு பொது நூலக சேவைகளை அறிமுகம்செய்து வைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். எனது சேவையின் ஞாபகார்த்தமாக இந்நூலகம் அமைந்துள்ள பாதைக்கு "ஜலாங் செல்வா" என்று கிராமத்தவரால் பெயர் சூட்டப் பட்டமையும், இந்நூலகத் திட்டத்தை பார்வையிட இந்தோனேசியாவின் கல்வி மந்திரியே வருகைதந்து என்னை கௌரவித்தமையும் இன்றும் பசுமை நினைவுகளாயுள்ளன).

(மார்ச் 1982- நவம்பர் 1984)

இலங்கை சர்வோதய சிரமதானச் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட மத்திய நூலகப் பொறுப்பாளர் (வெளிநாட்டுச் சேவையை முடித்து நாடு திரும்பிய பின்னர் மீண்டும் எனது முன்னைய நூலகப் பணியை புதிய சர்வதேச நிதி வசதிகளுடன் விரிவாக்கும் வாய்ப்பு 1983 ஜூலை வரை இங்கு கிடைத்தது. இலங்கையில் இடம்பெற்ற 1983 வன்செயல்கள், இராணுவ ஆட்சியை யாழ்ப்பாணத்துக்குள் பலவந்தமாகப் புகுத்தியதால் கொழும்புடனான யாழ்ப்பாண மாவட்ட சர்வோதய இயக்கத்தின் சுமுகமான தொடர்புக்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியதுடன் சதந்திரமான சமூகப்பணிகளுக்கும் பொருளாதாரத் தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதனால் சர்வோதய இயக்கச் செயற்பாடுகள் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது).

(01 ஜனவரி 1985-14 மே 1991)

யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி, ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் (Evelyn Rutnam Institute for Inter cultural Studies) ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளர். (சர்வோதய முழுநேர ஊழியர் நிலையிலிருந்து விலகியதும், இந்த ஆய்வு நூலகத்தின் நூலகராகக் கடமையேற்று எனது நூலக சேவையினை மற்றொரு தளத்தில் மேற்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் (James T.Rutnam) அவர்களால் தனது துணைவியாரின் ஞாபகார்த்தமாக 1981இல் யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட வேளையில் கட்டப்பட்ட தனியார் ஆய்வு நூலகம் இது. பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா இயக்குநராகவும், ஆ.சிவநேசச் செல்வன் பிரதான நூலகராகவும் பணியாற்றிய வேளையில்- சிவநேசச் செல்வன் வீரகேசரி வார இதழின் பிரதம ஆசிரியராகப் பதவியேற்றுச் சென்ற நிலையில் அவ்வெற்றிடத்தை நான் நிரப்பியிருந்தேன். 1985இல் பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவுஸ்திரேலி யாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் பெயரளவில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பொறுப்பில் நிறுவனம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நடைமுறையில் முழு நிறுவனத்தினதும் அன்றாடப் பணிகளை நானே பொறுப்பேற்று நடத்தவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு என்மீது சுமத்தப்பட்டது. இந்திய அமைதிப் படையின் காலகட்டத்திலும், அதன் பின்னர் விடுதலைப் புலிகளினால் தனியார் நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்தும் முயற்சிகளில் இருந்தும் நூலகத்தைப் பாதுகாப்பதில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அக்கறை காட்டாத நிலையில் தனித்து நின்று போராடி

நிறுவனத்தின் அழிவைத் தடுக்க வேண்டியிருந்தது).

(14 மே 1991- 28 பெப்ரவரி 1992)

கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு நூலகப் புனரமைப்பு.

(01 மார்ச் 1992- 01 ஒக்டோபர் 1992)

கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலையம், (International Centre for Ethnic Studies) ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளர். (கொழும்பு இனத்துவத்துக்கான சர்வதேச நிறுவனம் திரு. நீலன் திருச்செல்வம் அவர்களால் தாபிக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்டது. அந்நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு அங்கு எனக்கேற்பட்டது. ஒக்டோபர் 1992இல் லண்டனுக்குப் புலம்பெயரும்வரை அங்கு பணியாற்றினேன்).

தற்போதைய தொழில்:

1993 முதல் பிரித்தானிய ரோயல் மெயில் தபால் சேவை நிறுவனத்தின்- அந்நிய நாணயப் பிரிவில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி 31.03.2017இல் ஓய்வுபெற்றுள்ளேன். (Royal Mail- Bureau Service Centre and Cash Handling and Distribution Services CHD)

வகித்த, வகிக்கின்ற பதவிகள்- சமூகப் பணிகள்:

(தாபிதம் 1985)

ஸ்தாபகர், நிர்வாக இயக்குநர், அயோத்தி நூலக சேவைகள், யாழ்ப்பாணம். (தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் நூலகவியல்துறையின் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் நோக்குடன் அயோத்தி நூலக சேவைகள் என்ற இந்த அமைப்பு தாபிக்கப்பட்டது. “நூலகவியல்” என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையின் வெளியீடு 7 ஆண்டுகளாக இவ்வமைப்பினால் மேற் கொள்ளப்பட்டது. இச்சஞ்சிகைக்கான ஆசிரியராக நான் பணியாற்றினேன். தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் தோறும் நூலகக் கருத்தரங்குகளை நடாத்தியதுடன் தமிழில் நூலகவியல் துறைசார்ந்த நூல்கள் பலவற்றை இவ்வமைப்பினால் வெளியிட்டுள்ளோம். தற்போது இலண்டனில் இவ்வமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. தாயகத்தில் நூலக சேவைகளை மேற்கொள்ள உதவும் வகையில் இணைப்பகமாக செயற்படுகின்றது. சர்வதேசத் தமிழர்களை இணைக்கும் பணியிலும்

அவ்வப்போது ஈடுபட்டு வருகின்றது. இதன் ஒரு அம்சமாகவே மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வு லண்டனில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. லண்டனில் ஈழத்தமிழ்ப் புத்தகச்சந்தையினை அவ்வப்போது நடத்தி மலிவு விலையில் தரமான ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கு சந்தை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரும் திட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றோம்).

(செப்டெம்பர் 1985-1991)

நூலகவியல்: காலாண்டுச் சஞ்சிகை: தாபக ஆசிரியர்

“நூலகவியல்” என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகை செப்டெம்பர் 1985இல் அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இயங்கும் அனைத்து நூலகங்களுக்கும், தமிழ் நூலகர்களுக்கும் சந்தாப் பிரதிகள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களின் சம்மேளனம், யாழ் மாவட்ட உள்ளூராட்சி சேவைகள் அலுவலகம், யாழ் மாவட்ட கல்வி நிறுவனங்கள் என்பன ஆர்வத்துடன் இவற்றை விநியோகிக்க ஒழுங்குசெய்திருந்தன. அந்நாட்களில் தமிழ்மூலம் நூலகவியல் கல்வியைக் கற்று வந்த மாணவர்களுக்கும், சுயம்புவாக நூலகத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்த தராதரப் பத்திரமற்ற பல நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகை ஒரு வரப்பிர சாதமாக அமைந்தது. 1991வரை தடங்கலின்றி வெளிவந்த நூலகவியல் சஞ்சிகை, நான் புலம்பெயர்ந்து ஐக்கிய இராச்சியத்துக்குச் சென்றதோடு வெளிவராது நின்றுபோயிற்று. தபால் போக்குவரத்து, மற்றும் போர்ச்சூழல் காரணமாக நூலகவியல் மீண்டும் வெளிவருவது இன்றுவரை தடைப்பட்டுள்ளது.

(1990-)

தொகுப்பாசிரியர் நூல்தேட்டம்

(இலங்கைத் தமிழர்களின் தமிழ்நூல்கள் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் பரவலாக வெளியிடப்பட்டு வந்த போதிலும் எந்தவொரு நூலக நிறுவனமும் அதை தொகுத்து ஆவணப்படுத்தும் நடவடிக்கையை செய்ய முன்வரவில்லை. இலங்கைத் தேசிய நூலகம் இத்தகைய பணியை சட்டபூர்வமாக மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இந் நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியை 1990இல் தொடங்கி இன்று (ஜூலை 2022) வரை 16000 நூல்களை

ஒருதொகுதியில் தலா 1000 நூல்கள் என்ற வரையறையில் பதினாறு தொகுதிகளாகத் தொகுத்து நூலுருவிலும், Noolthettam.com என்ற இணையத்தளத்திலும் பதிவுசெய்திருக்கிறேன். 17ஆவது தொகுதிக்கான பதிவுகள் தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன).

(1991-2007)

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம். ஆலோசனைக்குழு

(1981இல் எரியுண்ட யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் இன்று சர்வதேச அரங்கில் ஒரு நினைவுச்சின்னமாக அமைந்துவிட்டது. இந்நூலகம் மீளப் புனரமைக்கப்பட்டு கட்டியெழுப்பப்பட்டு இப்பொழுது மீண்டும் இயங்கி வருகின்றது. இந்நூலகத்தின் அபிவிருத்திப்பணிகளில் ஆலோசகராக 1991 முதல் 2007 வரையிலான காலகட்டத்தில் இயங்கி வந்துள்ளேன்.)

(1992-1997)

இலண்டன், தமிழர் தகவல் நிலையம், இயக்குநர் நூலக சேவைகள், ஆவணக்காப்பகப் பிரிவு.

(இலண்டனில் இயங்கிவரும் இந்நிலையத்தில் இலங்கை தொடர்பான ஆவணங்கள் வெளியீடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவதுடன், இலங்கை அரசியல் தொடர்பான அறிக்கைகள் காலத்துக்குக்காலம் தயாரித்து சர்வதேச அவதானிப்பாளர்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும், பொதுநல சமூகசேவை நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வமைப்பின் கௌரவ இயக்குநர்களில் ஒருவராக இயங்கிவந்தேன். எனது காலகட்டத்தில் லண்டனில் ஒரு தரமான ஆவணக்காப்பகமொன்றினை தமிழர் தகவல் நடுவத்தின் ஆதரவுடன் நிறுவலாம் என்ற எனது தீவிர ஆர்வத்துக்கு அவ்வமைப்பின் இயங்குநிலை எவ்வகையிலும் ஒத்துழைக்கத் தயாரில்லாத நிலையில் எனது நேரத்தை வீணடிப்பதாகக் கருதி எனது பதவியிலிருந்து ஒதுங்கிவிட்டேன்).

(2004-)

புக்ஸ் அப்ரோட் நிறுவனம், டண்டி, ஸ்கொட்லாந்து

(2004 இல் ஸ்கொட்லாந்திலுள்ள Books Abroad என்ற தொண்டர் அமைப்புடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் அவ்வேளையில் இலங்கையில் 12 நிறுவனங்களுக்கு வருடாந்தம் ஆங்கில நூல்களை அனுப்பி வந்தார்கள். இவற்றில் ஒரே ஒரு தமிழ் நூலகமாக அவர்கள்

உதவிய சாவகச்சேரி- அறவழிப் போராட்டக்குழு என்ற அமைப்பின் நூலகத்துடன் போர்க்காலத்தில் தொடர்பு முறிந்துவிட்டதாகவும், இலங்கைக்குச் செல்லும்வேளையில் அவர்களது நிலைப்பாடு பற்றிய அறிக்கை ஒன்றினைச் சமர்ப்பிக்கும்படியும் கேட்டிருந்தார்கள். அன்று என்னுடன் அவர்கள் ஏற்படுத்திய தொடர்பினைப் பயன்படுத்தி படிப்படியாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு மேலதிக ஆங்கில நூல்களை அனுப்பிவைக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டேன். 2013இல் ஒரு கொன்டெய்னர் நூல்கள் (180 பல்களில்) 300க்கும் அதிகமான வடக்கு கிழக்கு மலையகப்பிரதேச பாடசாலை நூலகங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் உள்ளிட்ட பிரதான பொது நூலகங்களுக்கும் சென்றடைய வழியை ஏற்படுத்தித்தர முடிந்துள்ளது. பின்னர் கோவிட் 19 தாக்கம் பரவிய ஆரம்பகாலத்திலும் டிசம்பர் 2020இல் மற்றுமொரு கொன்டெய்னரில் 22 பல்களில் 576 பெட்டிகளில் நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு வட மாகாண நூலகங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இந்நிறுவன இயக்குநர் ஜோன் கால்டிங் அவர்களை யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, கண்டி ஆகிய இடங்களுக்கு 2013 ஜனவரியில் அழைத்துச் சென்று அவர்களது உதவிபெற்ற நிறுவன அதிபர்கள், நூலகர்களுடன் கலந்துரையாட வைத்தேன். அதன்மூலம் புகல்ஸ் எப்ரொட் அமைப்பின் தொடர்பணிகளுக்கு ஒரு பலமான நம்பிக்கையான அத்திவாரத்தை உருவாக்கமுடிந்தது.

(ஏப்ரல் 2008 -)

ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும் European Tamil Documentation and Research Centre

(19.4.2008 இல் லண்டனில் ஆய்வாளர்களுக்கும், எதிர்கால ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கும் எமது இனம் கலாச்சாரம் வரலாறு பற்றிய ஆவணங்களை சேகரித்துப் பாதுகாத்து வழங்கும் நோக்குடன் இவ்வமைப்பினை லண்டனில் வாழும் சில புத்திஜீவிகளின் உதவியுடன் உருவாக்கினேன். இந்நிறுவனத்திற்கென என்னிடம் உள்ள 8000க்கும் அதிகமான தமிழியல்சார் வரலாற்று நூல்களையும் ஒதுக்கிவைத்துள்ளேன். பிரித்தானிய அறக்கட்டளையாக (Charity No.1127365) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வமைப்பு காலக்கிரமத்தில் வீறுடன் இயங்கி எனது கனவை நனவாக்கும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளது. இன்று எம்மவரிடம் இத்தகைய தொரு அமைப்பின் தேவை உணரப்படாத நிலையில்

என்னால் தனித்து இவ்வமைப்பைக் கட்டியெழுப்பும் வலுவும், நிதியும் இல்லை. பொருத்த மான நலன்விரும்பிகளின் தொடர்பினை வேண்டிக் காத்திருப்பதைத்தவிர என்னால் எதுவும் செய்யமுடியாமலுள்ளது).

(2011-)

லண்டன் தமிழ் புத்தகச்சந்தையும் எழுத்தாளர் வாசகர் சந்திப்பு நிகழ்வும் London Tamil Book Fair and Authors meet readers event.

(16.10.2011 இல் Lord Brooke Hall, Shernhall Street, Walthamstow, E17 3 EY என்ற முகவரியில் உள்ள மண்டபத்தில் முதலாவது புத்தகச் சந்தையை ஒழுங்குசெய்து வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தோம். அதைத் தொடர்ந்து ஈஸ்ட்ஹாம், இல்போர்ட், ஈலிங், பிரதேசங்களில் ஆறு புத்தகச்சந்தைகளை இதுவரை நடத்தியுள்ளோம். இது முழுமையானதொரு புத்தகச் சந்தையேயன்றி புத்தகக் கண்காட்சியல்ல. லண்டன்வாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குத் தாம் முன்னர் வெளியிட்ட நூல்களைச் சந்தைப் படுத்தும் பொது வாய்ப்பினையும் இந்நிகழ்வு சாத்தியமாக்குகின்றது. எம்மிடையே புத்தகக் கலாச்சாரத்தை வளர்க்கும் திட்டத்தின் முதற்படியாக அங்கு குடும்ப நூலகத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த உதவியாக, புத்தகங்களை எம்மவரின் இல்லங்களுக்குள் நுழையவைப்பதும் இச்சந்தையின் மற்றொரு நோக்கமாகும். நலிந்துசெல்லும் ஈழத்தில் தமிழ்ப் பதிப்புத்துறைக்கு புது இரத்தம் பாய்ச்சும் வகையில் அவர்களது வெளியீடுகளில் குறைந்தது 25 பிரதிகளையாவது கொள்வனவு செய்து அவர்களுக்கு உறுதியான புகலிடச் சந்தை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுப்போம் என்ற உறுதிமொழியுடன் இலங்கைப் பதிப்பகங்களை இத்திட்டத்தில் பங்காளர்களாக்கியிருந்தேன்.

ஊடகவியல்துறை பணிகள்

I.B.C. தமிழ் அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கழகம்

இலண்டனில் இருந்து இயங்கும் I.B.C. தமிழ் அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கழகத்தின் வாயிலாக ஞாயிறு தோறும் காலை 7.15 முதல் 7.30 வரை காலைக்கலசம் என்ற நிகழ்ச்சியில் இலக்கியத் தகவல் திரட்டு என்ற ஒரு உரை நிகழ்ச்சியை 2002 மே மாதம் 5ம் திகதிமுதல் நடத்தி வந்தேன். 2009இல் முள்ளிவாய்க்கால் அவலம் வரை வாரம்தோறும் தவறாமல் தொடர்ந்து ஞாயிறுதோறும் ஒலிபரப்பாகிய இந்நிகழ்ச்சியின் மூலம், ஐரோப்பா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா உட்பட

புகலிடத்துத் தமிழ் நூல்களையும், எழுத்தாளர்களையும் அவர்களின் படைப்புகளையும் அறிமுகம்செய்து வந்தேன். எனது உரைகள் தினக்குரல், ஞானம், கனடா தமிழர் தகவல், போன்ற எழுத்து ஊடகங்களிலும் அவ்வப்போது பிரசுரமாகியிருந்தன. எனது பணியை கௌரவித்து தமிழுணர்வாளர் பழ நெடுமாறன் அவர்களால், I.B.C. அமைப்பின் பத்தாண்டு நிறைவுவிழாவில் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டேன்.

தாயக, புகலிடச் சஞ்சிகைகளில் எழுத்துப் பணி

தாயகத்தையும், தமிழகத்தையும், புகலிட நாடுகளையும் தளமாகக் கொண்டு வெளிவரும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், மின் ஊடகங்கள் ஆகிய வற்றில் எழுத்து, வாசிப்பு, நூலியல், நூலகவியல் பற்றிய கட்டுரைகளை 1981 முதல் எழுதி வருகிறேன். முடிந்தவரையில் தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் உள்ள தமிழரின் படைப்புக்களை உலகெங்கும் அறிமுகப்படுத்தும் பணியினை முழு மூச்சுடன் மேற்கொண்டுள்ளேன். தமிழரின் நூலியல்சார்சூரல் நாடுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து ஒலிக்க வேண்டும் என்பதே எனது அடிப்படை நோக்கமாகும்.

விருதுகள்-வாழ்த்துப் பத்திரங்கள்

1. கனடா தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட "தமிழர் தகவல் விருது 2004"ம் தங்கப் பதக்கமும்
2. கண்டி சிந்தனை வட்டம் வழங்கிய "எழுத்தியல் வித்தகர் விருது 2005"
3. அவுஸ்திரேலியா-தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம், வழங்கிய "சேவைநலன் பாராட்டு சான்றிதழ் 24.11.2007"
4. அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டத்தாபனம்-தமிழ் 1997-2007 பத்தாவது ஆண்டு நினைவின்போது வழங்கப்பட்ட பணி மதிப்பளிப்பு விருது.
5. உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-இந்திய ஒன்றியம், சென்னை பாரதிய வித்யா பவனில் வழங்கிய வரவேற்புபசாரத்தின்போது வழங்கிய வாழ்த்துப்பத்திரம்- 29.01.2013.
6. தமிழியல் விருது 2012. மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு

மையம் வழங்கிய 2011இல் வெளிவந்த சிறந்த ஆவணமாக்கல் நூலுக்கான தமிழியல் விருது நூல்தேட்டம் தொகுதிக்கு வழங்கப் பட்டது.

7. லண்டன் தமிழினி குலேந்திரன் வழங்கிய 2013- வாழும்போது வாழ்த்துவோம் விருது சிறந்த நூலியலாளருக்கும் தொகுப்பாளருக்கு மாண விருது. (27.7.2013)
8. IPRA 2017: First Honourable Mention-(INFORMED - Peer Recognition Award 2017) பிரித்தானியாவைத் தளமாகக் கொண்டு சேவையாற்றும் நூலக சேவையாளர்களுக்கான கௌரவ விருது.
9. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து வழங்கிய வவுனியூர் இரா.உதயணன் இலக்கிய விருது 2018
10. புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு நற்பணி ஒன்றியம், ஜேர்மனி-தொண்டரின் திருமுரசு-1 என்ற விருதும் தங்கப் பதக்கமும். 05.10.2019.

பிரசுரங்கள்

1. **A Select Bibliography of Dr. James Thevathasan Rutnam.** Jaffna: Evelyn Rutnam Institute for Inter - Cultural Studies, 1st edition, July 1988.
2. உருமாறும் பழமொழிகள். ஆனைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, 1988.
3. கிராம நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கான வழிகாட்டி. புங்குடுதீவு: முத்தமிழ் நிதிய வெளியீடு, சர்வோதயம், 1989.
4. கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும். ஆனைக்கோட்டை: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, 1989.
5. நூலகப் பயிற்சியாளர் கைநூல். திருகோணமலை: நகராட்சி மன்றம், 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 1989.
6. சனசமூக நிலையங்களுக்கான கைநூல். யாழ்ப்பாணம்: யாழ் மாவட்ட சனசமூக நிலைய சம்மேளனம், 23, சிவன் பண்ணை வீதி, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 1990.

7. நூலக அபிவிருத்திக் கருத்தரங்கு, ஏப்ரல் 6-8, 1990: நூலகர்களுக்கான வழிகாட்டி. கண்டி: தோட்டப்பிரதேசங்களுக்கான கூட்டுச் செயலகம், 30 புஷ்பதான மாவத்தை, 1வது பதிப்பு, 1990.
8. ஆரம்ப நூலகர் கைநூல். யாழ்ப்பாணம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஆனைக்கோட்டை. 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1991.
9. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம்: ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலகசேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2001.
10. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2002.
11. **Rising from the Ashes: Tragic episode of the Jaffna Library.** London, England: Thesam Publishers, P.O.Box 35806, E11 3JX, 1st edition June 2003.
12. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம்: தேசம் சிறப்பிதழ். ஐக்கிய இராச்சியம்: தேசம் வெளியீட்டகம், த.பெ. இல. 35806, லண்டன் E11 3JX 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2003.
13. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 2. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2004.
14. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 3. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட்; 2005.
15. நூலியல் பதிவுகள். உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2005.
16. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 4. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006.
17. வாய்மொழி மரபில் விடுகதைகள். உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, இணைந்து வெளியிடுவோர்: ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2006.
18. சிறப்பு மலர்களுக்கான வழிகாட்டி: தொகுதி 1. உடத்தலவினன்: சிந்தனை வட்டம், இல.14, உடத்தலவினன் மடிகே 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2007.

19. நூல்தேட்டத்தில் கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்: ஒரு நூல்விபரப் பட்டியல். உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 2007.
20. நூல்தேட்டத்தில் சிந்தனை வட்டம். உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007.
21. மலேசிய சிங்கப்பூர் நூல்தேட்டம்: தொகுதி 1. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, 1வது பதிப்பு, கார்த்திகை 2007.
22. மலையக இலக்கிய கர்த்தாக்கள்: தொகுதி 01. ஐக்கிய இராச்சியம்: சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம், 15, Rutland Road, London E7 8PQ, இணை வெளியீட்டாளர், உடத்தலவினன் 20802: சிந்தனை வட்டம், 14, உடத்தலவினன் மடிகே, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2007.
23. செ.கணேசலிங்களின் படைப்புலகம். கா.சிவத்தம்பி, கலாநிதி சோ.யோகராசா, லநீனா ஏ.ஹக், என்.செல்வராஜா. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, லீ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008.
24. நூல்தேட்டம்: தொகுதி 5. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2008.
25. நூலகர் கைநூல்: சிறுவர், பாடசாலை, கிராம நூலகர்களுக்கு. கொழும்பு 12: குமரன் புத்தக இல்லம், 361, ½ டாம் வீதி, 1வது பதிப்பு, 2008.
26. **Noolthettam: An annotated bibliography of Sri Lankan Tamils.** London: European Tamil Documentation and Research Centre, 1st Edition, December 2009.
27. வேரோடி விழுதெறிந்து: ஒரு நூலகவியலாளரின் தமிழ் இலக்கியப் பதிவு. கொழும்பு 6: ஞானம் பதிப்பகம், 3B, 46ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2009.
28. தேடலே வாழ்க்கையாய்: ஒரு ஈழத்து நூலகரின் மனப்பதிவுகள். டென்மார்க்: வி.ஜீவகுமாரன், விஸ்வசேது இலக்கியப் பாலம், Hojvangsparken 7, 4300 Holbaek, பதிப்பு, டிசம்பர் 2010.

29. **நூல்தேட்டம்: தொகுதி 6.** ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2011.
30. **நூல்தேட்டம் தொகுதி 7.** ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2011.
31. **நூல்தேட்டம் தொகுதி 8.** ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மே 2012.
32. **திரைகடல் தாண்டிய திருக்கோணமலைப் படைப்புலகம்.** லண்டன்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீடு, கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 1வது பதிப்பு, ஜனவரி 2013.
33. **Health in Wartime North of Sri Lanka: A Felicitation Volume in Honour of Dr. N.Sivarajah.** N.Selvarajah, Kalpana Chandrasekar (Compilers). London: Ayothy Library Services, Co publishers- Colombo 6: Kumaran Book House, 39, 36th Lane, 1st edition, April 2013.
34. **நூலகவியல் காலாண்டிதழ் தொகுதி 1-7:** செப்டெம்பர் 1985-ஏப்ரல் 2007. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, 2013.
35. **தீ தின்ற தமிழர் தேட்டம்: யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிய கவிதைத் தொகுப்பு.** ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், பிரித்தானியக் கிளை, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2013.
36. **நூல்தேட்டம் தொகுதி 9.** ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2014.
37. **ஈழத் தமிழரின் போர்க்காலம்: இலக்கியங்கள், ஆய்வுகள், பதிவுகள்.** கனடா: அகிலன் திருச்செவ்வம் 25வது ஆண்டு நினைவு வெளியீடு, அகிலன் அசோஷியேற்ஸ், P.O.Box 3, Station-F, ரொறன்ரோ, 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2014.

38. நூல்தேட்டம் தொகுதி 10. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2015.
39. நெருநல் உளனொருவன்: அமரர் ஆர்.ஆர்.பூபாலசிங்கம் நினைவுகளுடன். கொழும்பு 11: 2பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, 202, செட்டியார் தெரு, 1வது பதிப்பு, தை 2015.
40. மலேசியாவில் தமிழ்: பார்வையும் பதிவும். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியக் கிளை, 48, Hallwicks Road, Luton, LU2 9BH, இணை வெளியீடு, கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, பங்குனி 2016.
41. ஈழத்தின் தமிழ் வெளியீட்டுப் பெருவெளி: ஒரு நூலகவியலாளரின் பார்வை. என்.செல்வராஜா. கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, பங்குனி 2016.
42. கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன்னியாமீன்: ஒரு மனிதநேயரின் கதை. லண்டன் E11 3JX: தேசம் வெளியீட்டகம், தபால் பெட்டி எண்: 35806, வோல்த்தம்ஸ்ரோ, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2016.
43. உடல்நலமும் உளநலமும்: அமரர் முத்தத்தம்பி ஸ்ரீவிக்கினேஸ்வரன் நினைவஞ்சலி மலர். யாழ்ப்பாணம்: அமரர் மு.ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரன் குடும்பத்தினர், ஈஸ்வர இல்லம், மானிப்பாய் வீதி, ஆனைக்கோட்டை, 1வது பதிப்பு, மே 2016.
44. ஈழநாடு: ஒரு ஆலமரத்தின் கதை. லண்டன்: அயோத்தி நூலக சேவைகள்- ஐக்கிய இராச்சியம், 1வது பதிப்பு, 2016.
45. நூல்தேட்டம் தொகுதி 11. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2017.
46. பிரதேச வரலாற்று மூலங்கள்: ஒரு நூல்வழித் தேடல்: தீவகம். ஜேர்மனி: புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியம், என்னெப்பெட்டல், 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2017.
- பிரதேச வரலாற்று மூலங்கள்: ஒரு நூல்வழித் தேடல்: தீவகம். என்.செல்வராஜா. லண்டன்: யாழ். தீவக ஒன்றியம், பிரித்தானியா, 2வது பதிப்பு, மே 2018.

47. ஈழத்தின் தமிழ்க் கவிதையியல்: ஒரு நூல்விபரப் பட்டியல். பிரித்தானியா: ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும், 14, Walsingham Close, Luton LU2 7AP, இணைவெளியீடு, அயோத்தி நூலக சேவைகள்- ஐக்கிய இராச்சியம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு 6, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 2018.
48. நூல்தேட்டம் தொகுதி 12. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஒகஸ்ட்; 2018.
49. அறிவின் தேட்டம்: அமரர் திருமதி சிவனேஸ்வரி ஸ்ரீவிக்கினேஸ்வரன் அவர்களின் நினைவஞ்சலி மலர். யாழ்ப்பாணம்: அமரர் மு. ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரன் குடும்பத்தினர், ஈஸ்வர இல்லம், மானிப்பாய் வீதி, ஆனைக்கோட்டை, 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2018.
50. எனக்காக அழவேண்டாம் (Don't cry for me) வைத்திய கலாநிதி அமரர் நடராஜா சிவராஜா அவர்களின் ஞாபகார்த்த வெளியீடு. யாழ்ப்பாணம்: வைத்திய கலாநிதி அமரர் நடராஜா சிவராஜா குடும்பம், 47/3, ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி வடக்கு, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2019.
51. நூல்தேட்டத்தில் ஊடகத்துறையும் நூலகத்துறையும்: ஒரு துறைசார் வாசிப்புக்குரிய வழிகாட்டி. லண்டன்: ஐரோப்பியத் தமிழ் ஆவணக் காப்பகமும் ஆய்வகமும், ஐக்கிய இராச்சியம், இணை வெளியீடு, லண்டன்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியம், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, மார்ச் 2019.
52. நூல்தேட்டம் தொகுதி 13. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2019.
53. ஒரு தொண்டரின் பாதை: சமூகத்தொண்டர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு அவர்களின் வாழ்வும் பணிகளும். ஜேர்மனி: புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியம், என்னெப்பெட்டல், 1வது பதிப்பு, ஒக்டோபர் 2019
- ஒரு தொண்டரின் பாதை: சமூகத்தொண்டர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு அவர்களின் வாழ்வும் பணிகளும். ஜேர்மனி: புங்குடுதீவு தொண்டர்

திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியம், என்னெப்பெட்டல், 2வது மீள்பதிப்பு, பெப்ரவரி 2020

54. நூல்தேட்டம் தொகுதி 14. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2020.
55. ஈழத்தின் தமிழ் நாவலியல்: ஓர் ஆய்வுக் கையேடு. ஐக்கிய இராச்சியம்: ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக் காப்பகமும் ஆய்வகமும், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூன் 2020.
56. நேருக்கு நேர்: என்.செல்வராஜா நேர்காணல்கள். ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, ஜூலை 2020.
57. நமக்கென்றொரு பெட்டகம்: தமிழ்த் தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள். யாழ்ப்பாணம்: எங்கட புத்தகங்கள், 906/23, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், 1வது பதிப்பு, மே 2021.
58. **Rising from the Ashes: Tragic episode of the Jaffna Library.** London: Thesam Publications, P.O.Box 35806, London, E11 3JX, 2nd Revised, Enlarged Ed., June 2021.
59. நூல்தேட்டம் தொகுதி 15. ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள், இணை வெளியீட்டாளர், கொழும்பு 6: குமரன் புத்தக இல்லம், 39, 36ஆவது ஒழுங்கை, 1வது பதிப்பு, செப்டெம்பர் 2021.
60. நமக்கென்றொரு பெட்டகம்- நூல் அறிமுகமும் 'கிராமிய நூலகங்களும் அவற்றின் சமகாலத் தேவைகளும்' உரையாடலும். யாழ்ப்பாணம்: விதை குழுமம், மெய்கண்டான் ஒழுங்கை, சரசாலை தெற்கு, சாவகச்சேரி, 1வது பதிப்பு, ஜனவரி 2022.

(இற்றைப்படுத்தப்பட்டது என்.செல்வராஜா, இலண்டன் 20.07.2022)

நாள் உண்ட ஈழத்து நூலக ஆளுமைகள்

என். செல்வராஜா

எம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த, இப்போதும் வாழ்கின்ற மதிப்பிற்குரிய சில நூலகர்களின் வாழ்வும் பணிகளும் பற்றிய தகவல்களை இன்றைய நூலகர்களும், நூலகத்துறை மாணவர்களும் அறிந்துகொள்வதால் அவர்கள் தமது நூலகத்துறைசார் வாழ்வை நம்பிக்கையுடன் முன்னெடுத்துச் செல்வமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் நாள் அறிந்த, என் நூலக வாழ்வுடன் தொடர்புபட்டிருந்த 13 நூலகர்களின் வாழ்வு மற்றும் பணி பற்றிய தகவல்களை முடிந்தவரை தேடித் தொகுத்து, அவர்களுடனான எனது உறவையும் மீள்நினைவேற்றி, தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக இத்தொகுப்பில் வழங்கியுள்ளேன்.

- நூலாசிரியர்

என்.செல்வராஜா: ஈழத்தின் நூலகவியல் துறையினும், வெளியீட்டுத் துறையிலும் நன்கறியப்பெற்ற நூலியலாளர் என்.செல்வராஜா. இதுவரை 60க்கும் மேலான நூல்களை நூலியல், நூலகவியல் துறைகளில் வெளியிட்டுள்ளதுடன் 'நூலகவியல்', 'நூல்தேட்டம்' ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகவும், 'எங்கட புத்தகங்கள்', 'அச்சாண்டி' உள்ளிட்ட பல ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் ஆலோசகராகவும் இயங்கிவந்துள்ளார். நூல்களை வாசகனுக்கு வழங்குகின்ற அடிப்படைச் செயற்பாட்டுடன்

இயங்கும் இவர், சர்வதேச அளவில் பிரதித்தானிய Books Abroad நிறுவனத்தின் ஆசிய பிராந்தியத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் சிறுவர்/இளையோருக்கான ஆங்கில நூல்களைத் தருவித்து இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள பாடசாலை, பொது, சனசமூக நிலைய நூலகங்கள் மற்றும் கிராமிய நூலகங்களுக்கு 2006 முதல் அன்பளிப்பாக வழங்கிவருகிறார். நூலக நடவடிக்கைக்கு அப்பால் ஒரு எழுத்தாளராக, எழுத வைப்பவராக, ஒரு வெளியீட்டாளராக, ஒரு விநியோகஸ்தராக, ஊடகங்களில் நூல்களை அறிமுகப்படுத்துபவராக, ஆவணக் காப்பாளராக, வாசகராக, விமர்சகராக ஒரு நூல் உருவாக்கப்பட்டு வாசகனிடம் சேர்க்கப்படும்வரையான அனைத்து செயற்பாட்டிலும் இவர் பங்கேற்றுள்ளார்.

கு ம ர ன் பு த் த க் இ ல் ல ம் #993

ISBN 978-624-6164-29-4

9 786246 164294

Rs.680